

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 10/2018 - 56 pàgines

Sessió ordinària del dia 31 de maig del 2018

El dia 31 de maig del 2018, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 47/2018, que és el següent:

1- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei 32/2017, del 20 de desembre, de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.

2- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

3- Examen i votació del Projecte de llei del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra.

4- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, i de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu a Govern, presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei de l'esport del Principat d'Andorra.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset

M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

S'ha excusat l'absència del M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Maria Ubach Font, Ministra d'Afers Exteriors; Xavier Esport Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Gilbert Saboya Sunyé, ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvo Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Eric Jover Comas, Ministre d'Educació

i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports; Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.33h)

El Sr. síndic general.

Bon dia a tothom

Passem tot seguit al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei 32/2017, del 20 de desembre, de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.

La proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 30/2018 del 20 d'abril.

Alguna intervenció per part dels Srs. consellers....

Per part del Grup Liberal, Sra. Judith Pallarés, teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres no farem cap intervenció en relació al contingut de la llei, degut a què és una modificació...

El Sr. síndic general:

Us hauríeu de desplaçar a la tribuna, si us plau.

La Sra. Judith Pallarés:

Perdó.

(Es desplaça cap a la tribuna)

Gràcies Sr. síndic.

Únicament no farem cap intervenció, entenem que és una modificació que es requeria fer al text i per tant, el nostre vot serà favorable.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Bonet.

Si les intervencions han de ser només per manifestar el sentit del vot, potser no cal, -ho sento Sra. Pallarés-, no cal que ens desplacem a la tribuna.

Sra. Sílvia Bonet, pel Grup Mixt.

La Sra. Sílvia Bonet:

Sí, igual que ha dit la Sra. Pallarés, el meu vot serà afirmatiu.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El meu vot no serà favorable a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, no per no compartir que cal arreglar un error de poca transcendència, sinó per coherència amb el meu vot en el moment de votar aquesta llei.

El meu vot ja va ser negatiu expressat el mes de desembre del 2017, no compartia ni comparteixo la creació d'una nova figura jurídica, la de la mancomunitat que malgrat estar sota la tutela de les corporacions locals que en formen part, acaba generant un nou òrgan amb personalitat jurídica pròpia, amb potestats normatives organitzatives tributàries i financeres, les expropiatòries i d'execució forçosa i sancionadora entre altres. Dit d'una altra manera, aquesta nova figura jurídica es pot acabar convertint en el vuitè comú. Una llei, que ja vaig dir en el seu dia, que contribuirà que finalment s'acabi generant més despesa pública gràcies a la creació d'un ens supra comunal que acabarà tenint els efectes contraris a la finalitat inicial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers Socialdemòcrates, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La tramitació de la llei de col·laboració entre govern i els comuns es pot qualificar de com a mínim d'erràtica.

L'any 2016, l'agost del 2016, el Govern va entrar un projecte de llei al nostre entendre força deficitari. Un projecte de llei en què es creava unes noves entitats, les mancomunitats, que eren en realitat uns òrgans públics que escapaven a tot control polític del Tribunal de Comptes i del control també de les seves finances i del seu funcionament.

Uns òrgans que a més es van crear sense cap mena de limitació a la contractació de nou personal en quant als òrgans d'administració de les mateixes.

Tampoc eren gaire millors els altres apartats de la llei. De fet, es va aprofitar i mai millor dit aprofitar, les esmenes dels altres grups parlamentaris per subsanar moltes qüestions que no es contemplaven al projecte de llei. I aprofitant que hi havia una esmena que passava per allà, es va voler incorporar tota una sèrie de qüestions que es va reconèixer que en el projecte de llei hi mancava.

Tot i això, al nostre entendre, el redactat final de l'apartat de mancomunitats, més enllà d'haver-nos-hi oposat des del primer moment a la creació d'aquestes noves figures institucionals, més que un vuitè comú jo parlaria d'un nou tercer nivell administratiu entre Govern i comuns, ens sembla que és bastant també com deia abans, bastant deficitari.

Per tant, el que no acabem d'entendre, és que detectat aquest petit error en el projecte de llei i sabent que segurament en principi alguns dels consellers Demòcrates compartien que calia clarificar més aspectes de control polític i financer d'aquestes institucions, no s'hagi volgut anar més enllà i incloure aquests aspectes que no van quedar resolts en l'anterior tramitació.

Per aquest motiu, no votarem a favor de la presa en consideració, ens abstindrem. Estem d'acord que cal subsanar aquest error que a tothom li pot succeir, però a més farem esmenes per donar l'oportunitat que totes les qüestions que al nostre entendre encara no existeixen sobre el control polític i financer, la subjecció al Tribunal de Comptes, el paper de la intervenció i el control polític s'acabin recollint o bé es voti en contra per part de la resta de consellers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers d'Unió Laurediana i Independents de la Massana, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El nostre vot serà favorable per corregir aquest petit error.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

El Grup Demòcrata votarà favorablement a la presa en consideració d'aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

El Govern desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Bé, si no hi ha cap altra intervenció i vist el manifestat, obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí gràcies.

23 vots a favor, 1 vot en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat es pren en consideració la proposició de llei segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell General d'acord amb el manifestat avui aquí, s'obre un termini de 15 dies per poder-hi presentar esmenes, que no poden ser de totalitat.

Passem tot seguit al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 43/2018 del 15 de maig.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el M. I. Sr. Jordi Gallardo, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 20 de març del 2018, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de Llei de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 19 i 30 d'abril i 10 de maig del 2018, ha analitzat el projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

A l'esmentat projecte de llei li foren presentades 37 esmenes a l'articulat. 2 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt - SDP, 21 esmenes per part del Grup Parlamentari Liberal, 12 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt PS i 2 esmenes per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

La Sindicatura en data de dia 28 de novembre i 13 de desembre del 2017 i de data de dia 12 i 16 de març del 2018, i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell, va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General i les va admetre a tràmit.

D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General, l'esmentat projecte de llei, així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades, foren trameses a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost el dia 19 de març del 2018.

De les esmenes que figuren en l'informe de la ponència, 4 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 10 esmenes no s'han aprovat, 3 esmenes han estat retirades i 20 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabada la intervenció del ponent, proposo procedir al debat i votació dels articles que han estat objecte de reserva d'esmena i continuar després amb el debat de les altres parts del text.

Us informo que han estat presentades 3 reserves d'esmena pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, les quals seran defensades de forma separada.

Iniciem doncs el debat de les reserves d'esmena.

Comencem per la primera reserva d'esmena que és la número 1, que és la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 8 de l'informe del ponent, proposant modificar l'article 3 del projecte de llei, consistent en l'addició d'un article 3 bis.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal presentem 3 reserves d'esmena al Projecte de llei de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, publicat en el Butlletí del Consell General 83/2017 del 7 de novembre del 2017.

La primera de les reserves d'esmena és l'esmena número 8 de l'informe del ponent, que correspon a l'esmena número 2 del nostre grup parlamentari.

Aquesta esmena proposa modificar l'article 3 del projecte de llei consistent en l'addició d'un article 3 bis amb el següent redactat: "Es proposa modificar la lletra C de l'article 3 bis amb el contingut següent: C- Garantir la transparència, autoritzar l'obertura de noves entitats quan es compleixin els requisits legalment establerts i tutelar els drets dels emprenedors, els assegurats i els beneficiaris".

La promoció del desenvolupament ordenat del mercat de les asseguradores i reasseguradores, tal com deia l'article, pot ser una justificació al nostre entendre per no permetre l'obertura de noves entitats asseguradores, opció que els liberals no compartim de cap de les maneres.

És absolutament necessari al nostre entendre, deixar clar que l'objectiu de la llei no pot ser l'excusa per tancar el mercat assegurador. Per aquest motiu i per garantir la transparència, assegurant la possibilitat d'obertura de noves entitats quan compleixen els requisits fixats, vam presentar l'esmena que hem reservat, doncs no ha estat aprovada. Amb el redactat que s'ha mantingut i no s'ha volgut ni aprovar ni transaccionar, es pot trencar el principi de lliure competència i deixar a l'absoluta

discrecionalitat de l'INAF o de l'AFA, com es passarà a nomenar el regulador, la decisió sobre l'obertura de noves entitats.

Estem davant d'un exemple de com les lleis poden crear inseguretats jurídiques quan el que cal assegurar és justament el contrari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim el torn dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El meu sentit del vot en aquesta reserva d'esmena serà d'abstenció.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, també per SDP.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El meu vot és favorable a aquesta reserva d'esmena en coherència amb l'explicat en el treball en comissió legislativa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers Socialdemòcrates, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs el nostre vot també serà favorable en aquesta reserva d'esmena tal i com ho vam manifestar en el treball en comissió.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana i Independents de la Massana, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre vot serà d'abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres tal i com ja vam exposar també en el treball en comissió, votarem desfavorablement a la reserva d'esmena.

Voldria llegir el text original que parla del punt c):

“Garantir la transparència, promoure el desenvolupament ordenat del mercat de les assegurances i reassegurances i titular els drets dels emprenedors, dels assegurats i els beneficiaris”

Hem de recordar que aquest article fa referència als objectius de l'INAF en quant al sector de les assegurances i no passa les seves funcions, com es podria desprendre del que introdueix el Sr. Gallardo, el Grup Liberal en la seva esmena.

També faci's notar que el propi títol de la llei que regula el mercat de les assegurances és la Llei 12/2017 d'ordenació, -i recalco-, d'ordenació i supervisió de les assegurances i reassegurances. Per tant, queda clar que un dels objectius que ha de tenir l'òrgan que exerceix aquesta funció ha de ser el de poder promoure el desenvolupament ordenat d'aquest mercat.

En quant al que deia del que hi podia haver discrecionalitat o arbitrarietat, no hi estem d'acord. No hi pot haver aquesta discrecionalitat ja que l'abast d'aquest desenvolupament que estableix la pròpia Llei 12/2007 deriva en la modificació legislativa que fem avui sobre la Llei de l'INAF, i aquesta modificació és la que recull totes les competències, potestats i instruments necessaris per poder dur a terme. I la pròpia llei que regula, especifica clarament aquestes funcions com les ha d'executar. Per tant, en el cas d'autoritzar o no autoritzar l'exercici d'una empresa asseguradora dins del mercat es fa en base amb els criteris establerts dins de la llei. En cap cas hi haurà discrecionalitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, Sr. Jordi Cinca, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Subscric plenament tot el que acaba d'exposar el conseller Marc Ballestà. El Govern no comparteix la modificació que proposa aquesta reserva d'esmena ni tampoc comparteix la motivació que ens acaba d'exposar el conseller Gallardo.

Els autors de l'esmena confonen la missió i els objectius del supervisor amb el que són les seves competències i que la Llei 12/2017 atribueix a l'INAF per poder complir, per poder assolir aquests objectius.

Si mirem l'article que es vol modificar, veurem que el que defineix són els objectius del supervisor del sector assegurador i reassegurador. Objectius genèrics i referits al sector en la seva globalitat. Els enumero perquè es pugui entendre l'abast dels mateixos.

Aquests objectius són:

- Promoure i vetllar pel bon funcionament del sistema.
- Vetllar per la salvaguarda de l'estabilitat i la reputació del sistema.
- Promoure la competitivitat de la plaça i l'apartat que es vol esmenar, garantir-ne la transparència i promoure un desenvolupament ordenat del mercat.

En cap cas aquí es fa cap mena de referència al procés d'autorització específic, concret de qualsevol entitat que vulgui operar en el sistema d'assegurances del país.

Aquest aspecte, el de definir aquestes competències, quins són els requisits que haurà de complir qui vulgui operar en el sistema andorrà, queden definits en la Llei 12/2017, i efectivament en aquesta mateixa llei també en el seu article 8, se li atribueixen en aquest cas al regulador, les competències perquè pugui tal com diu l'apartat b) d'aquest article 8, "instruir els expedients i resoldre les sol·licituds d'autorització a què es refereix aquesta llei.

Per tant, en cap cas pot haver-hi cap mena de discrecionalitat. El que hi haurà és una sèrie de requisits que fixa la llei i tota societat que compleixi amb aquests requisits, doncs un cop hagin estat analitzats en el marc del seu expedient, hauran de ser autoritzats pel regulador. I això en res és incompatible amb el fet de també des de la tasca de supervisor, doncs vetllar perquè hi hagi un creixement ordenat del sector, perquè hi hagi competitivitat doncs, perquè es vetlli pel bon funcionament del sistema. Estem confonent les atribucions que se li donen, les potestats que se li

donen al supervisor amb el que són la missió i els objectius d'aquest supervisor.

Per tant, entenem des del Govern que no s'hauria de donar suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És una qüestió d'interpretació òbviament, cadascú té la seva postura o el seu criteri. El que sí que compartim crec és, i així ho vam dir, que el creixement -i és un dels objectius de la Llei- ha de ser, com deia el ministre ordenat i transparent ja sigui en aquest article o sigui en un altre, aquest creixement ordenat ha de garantir la transparència que és el que perseguim nosaltres amb aquesta reserva d'esmena i si el Grup Demòcrata entenia que no era en aquest article o en aquest punt que s'havia de garantir aquest procés, tal com defensem nosaltres que no és incompatible -i ho comparteixo amb el ministre- amb un creixement ordenat és podia haver proposat de què aquesta voluntat de garantir la transparència en l'obertura de noves entitats, si no era el seu criteri l'article que millor encaixava o podia donar peu a aquesta voluntat manifestada per part del Grup Liberal, es pogués encaixar amb un altre article.

Com sigui, nosaltres entenem que forma part del creixement ordenat del sistema assegurador i reassegurador per part de l'entitat supervisora garantir aquest procés de transparència quan s'ha d'autoritzar l'obertura de noves entitats, hem cregut que en aquest article afegint aquesta lletra C doncs ho assegurava, li donaven aquesta millor seguretat jurídica al sector, i lamentem que no sigui acceptada per aquesta finalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Molt breument.

Només per dir-li al Sr. Gallardo que el tema de garantir la transparència que és un tema que compartim i que nosaltres també defensem és que ja ho recull el propi... de forma genèrica i no només en l'àmbit de les autoritzacions sinó en tot el seu camp de funció, parlar de garantir la transparència com a un punt global, i per tant, aquest punt pot estar tranquil que ja ho recull l'article del Projecte de Llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per complementar el que acaba de dir el conseller Ballestà.

No només el text, perquè al final del debat se'n podria acabar desprenent que el text no recollia aquesta voluntat de garantir-ne la transparència. El text original diu textualment: "*Garantir-ne la transparència*". Però la diferència és que, a més a més de dir això el text original, parla de promoure el desenvolupament ordenat del mercat, de fet en pura coherència amb el títol de la pròpia Llei. I fruit de l'esmena que ens proposa, en aquest cas, el Grup Parlamentari Liberal justament el que acaba saltant del text, o el que acabaria saltant si s'aprovés la reserva d'esmena és aquesta voluntat de promoure un desenvolupament ordenat. Per tant no tinc cap dubte de què, com diu el conseller, vol mantenir aquest desenvolupament ordenat, però en tot cas el que acaba passant és que si s'aprovés la reserva d'esmena saltaria aquesta voluntat per introduir un aspecte, que també ha d'estar regulat a la Llei, que és el de que no pot intervenir en el sistema cap entitat que no tingui les autoritzacions pertinents però és que això ja queda recollit a l'article 8 com deia de la Llei 12/2017. Òbviament cal instruir els expedients i cal que siguin aprovats pel supervisor i perquè siguin aprovats han de complir tota una sèrie de requisits que diu la pròpia Llei 12/2017.

Insisteixo, crec que s'estan confonent els termes i que havent-hi una voluntat segurament compartida per tothom de què hi hagi transparència en el procés d'adjudicació o autorització dels permisos per operar en el sistema financer andorrà, en aquest cas en l'àmbit de les assegurances i alhora tenir un creixement ordenat doncs, acabem produint certa confusió per no posar cada cosa en el seu lloc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo crec que és un tema prou important com perquè no queda només recollit amb els principals objectius o de forma genèrica. Jo crec que garantir la transparència no ha de ser per res oposat a fer un procés ordenat del sistema assegurador i reassegurador, i crec que en base a aquest principi que garanteixi la transparència ha de quedar clar i reflectit no de forma genèrica sinó de forma concreta, insisteixo en el que he dit en la meua primera intervenció, si es pensava en l'opinió del grup de la majoria es creu que no era en aquest article que millor encaixava aquest principi de forma clara de garantir la transparència i de manera específica era en l'article on millor podia encabir-se, doncs, hi havia la possibilitat segurament perquè hem transaccionat altres esmenes que s'hagués pogut buscar aquesta voluntat de què quedés de manera no genèrica, com se'ns ha dit, sinó de manera concreta en l'articulat de la pròpia Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No hi ha intervencions...

Doncs, passàrem tot seguit a la votació de la reserva d'esmena votant sí a la reserva d'esmena, o no, i deixant el text tal com ha sortit de la comissió.

Recordo que és la reserva d'esmena número 1 que es correspon a l'esmena número 8 de l'informe del Ponent proposant modificar l'article 3 del Projecte de Llei consistent en l'addició d'un article 3bis.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Vots a favor 7, en contra 15, abstencions 5.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Seguim amb la segona reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo, conseller general del Grup Parlamentari Liberal.

És la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 10 de l'informe del Ponent proposant l'addició d'un nou article al Projecte de Llei, consistent en modificar el punt 3 de l'article 4 de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Jordi Gallardo. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Reserva d'esmena número 10 de l'informe del Ponent, esmena número 7 del Grup Parlamentari Liberal, com deia el Sr. síndic, es proposa l'addició d'un nou article al Projecte de Llei consistent en modificar el punt 3 de l'article 4 de la Llei 10/2013, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Les prerrogatives previstes al punt a, b i d d'aquest article va més enllà, en la nostra opinió, del que seria raonable inclús quan parlen de persones no supervisades. L'article diu textualment: *"En l'exercici de les seves funcions l'INAF té competència per: a) Obtenir informació inclòs les dades personals de qualsevol persona física o jurídica; b) Requerir a qualsevol persona física o jurídica el lliurament d'informació en el termini que consideri oportú; c) Realitzar inspeccions in situ als supervisats; d) Citar i prendre declaració a qualsevol persona física o jurídica i analitzar les declaracions, així com totes les comunicacions escrites o verbals rebudes i fer una valoració dels fets; e) Requerir als supervisats l'aportació d'experts independents als seus auditors o dels seus òrgans de control interns o de compliment normatiu, a l'efecte de comprovar el compliment de la legislació vigent; f) Contractar auditors externs independents o contractar altres experts qualificats en la matèria objecte de supervisió o anàlisi; g) Accedir a qualsevol informació necessària per a l'exercici de les seves funcions en temps oportú amb prèvia formulació de la corresponent petició a l'organisme oficial que correspongui en cada cas."*

Bé, som de l'opinió que com a mínim hi hauria d'haver la necessitat de justificar i motivar l'acte que dóna peu a què el regulador requereixi a qualsevol persona física o jurídica com diu l'article, cosa que no queda clar que sigui necessari que calgui amb el redactat final. Per aquest motiu proposàvem afegir un article h) al punt 3, que diu: *"L'execució de les*

lletres a), b) i d) requereix que l'acte sigui degudament motivat i justificat". El garant de la legalitat és la justícia. L'autoritat financera no pot obligar a qualsevol persona que no formi part del sistema financer a facilitar cap mena d'informació i l'article seria més lògic, al nostre criteri, si s'entengués en el marc d'una col·laboració o investigació i sempre subjecte als principis inspiradors del dret sancionador administratiu, però l'article no dóna garanties que no es produeixin intromissions administratives, caldria fins i tot estudiar la possible inconstitucionalitat dels apartats que situa l'autoritat financera en el mateix pla que l'autoritat judicial.

Una altra vegada una porta oberta a la inseguretat jurídica dels administrats. Per aquesta raó demanem el vot favorable a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El meu vot serà favorable a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Pel Grup Mixt també, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El meu vot és favorable tal com vaig fer a la comissió legislativa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, pels consellers socialdemòcrates, Sr. Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El nostre vot també serà favorable a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, per Unió Laurediana-Independents de La Massana, Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre vot serà d'abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el nostre grup parlamentari ha anunciat fermament el nostre posicionament com ja va expressar en el si de la comissió, i tornarem a repetir els arguments que vam fer.

El text original, el que deia era que: "*Les persones que faciliten informació a l'INAF d'acord amb el previst a les lletres a), b), d) i g) han de guardar-ne secret*". La proposta d'esmena del Grup Liberal el que fa és substituir aquesta garantia de guardar secret en el marc de les actuacions perquè els actes siguin motivats i justificats.

Nosaltres, com ja vam explicar, entenem que igual que passa en qualsevol organisme públic i que es regeixen pel Codi de l'Administració, qualsevol acte que realitzi ha de ser motivat així perquè la llei els obliga. Però, tot i així, de la discussió en comissió es va plantejar que si era necessari posar-ho per reafirmar no teníem cap inconvenient, i en base d'això nosaltres vam proposar una transacció d'aquesta esmena, la qual deia: "*L'execució de les lletres a), b), d) i g) requereix que l'acte sigui degudament motivat i les persones que faciliten informació a l'INAF, han de guardar el secret.*"

Creiem que nosaltres, el que no podem fer és prescindir d'aquesta obligatorietat de secret que es basa per garantir l'eficiència i l'eficàcia de les actuacions d'un organisme supervisor com l'INAF. Amb el tema que planteja de la inseguretat jurídica i que pot anar més enllà de les atribucions o que podia ser inclús inconstitucional, cosa que no comprenem bàsicament perquè eren uns articles que han estat en vigor fins ara, fins l'entrada en vigor de la Llei. També cal recordar que davant de qualsevol acte administratiu que realitzi aquest cas, doncs també existeixen els de poder-se posar per les vies que dóna la pròpia Llei del Codi de l'Administració.

Per tant, nosaltres considerem en aquest cas, que és un tema que tampoc no es va plantejar en el seu moment a la comissió en aquest sentit però creiem que tenen els mecanismes suficients perquè si creuen que s'han vulnerat els seus drets puguin oposar-se a les actuacions que faci el supervisor.

Per tant, no donarem suport a la reserva d'esmena.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Novament subscric plenament tot el que acaba d'exposar el conseller Marc Ballestà. Efectivament el Govern no comparteix l'esmena però diria especialment no entén el perquè no es va acceptar la transacció que ara ens ha exposat el Sr. Ballestà.

Entenem que sota cap concepte es podia prescindir del requisit de preservar el deure de secret per part de les persones que obtinguin la informació, o que donin la informació que es refereix en els apartats a), b), c) i g) de l'article que es vol esmenar. Tampoc creiem que aportés res especialment el fet d'afegir-hi aquesta necessitat de motivació i justificació perquè com molt bé ens explicava el conseller Ballestà, aquesta necessitat ja està recollida en el propi Codi de l'Administració. Qualsevol acte administratiu que promogui una autoritat pública ha de recollir aquest precepte d'estar motivat i justificat. Per tant, no ens hi aportava res aquesta aportació que feia l'esmena del Grup Parlamentari Liberal. Però tot i així, amb un ànim de voler transaccionar i de reforçar aquesta necessitat de motivació, doncs, em sembla que el que va proposar el Grup Parlamentari Demòcrata era més que raonable.

per tant, no acabem d'entendre que afegint-hi la necessitat de motivació es volgués manllevar la necessitat del deure de secret, de guardar secret de tota aquesta informació. Per tant, no podem compartir l'esmena com està plantejada, és a dir, s'ha de motivar cosa que ja es fa perquè ho diu així el Codi de l'Administració i al mateix temps aixequem el deure de secret i per tant, les persones que tenen una informació extremadament delicada com és la que gestiona l'INAF o les pròpies entitats supervisades, doncs aquesta informació passa a no estar protegida degudament a la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, independentment del que pugui recollir, o no, el Codi de l'Administració, el que sí que volem evitar de situacions que ja es donen és que quan es puguin fer aquest tipus d'inspeccions no es motivin o justifiquin prou de cara doncs a la persona física o jurídica que ha de fer front a aquesta inspecció o investigació.

Per això per a nosaltres era important que quedés... que estem a favor, que el supervisor pugui fer les feines o les tasques que li són atribuïdes amb el màxim de garanties, i si considera oportú que s'ha d'iniciar una investigació o requerir un tipus d'informació, res a dir al respecte, el que sí que és important és que s'hagi de motivar i que quedi clarament reflectit a la Llei que ha d'estar motivat, situació que no sempre es troba en algun dels administrats, i per això nosaltres enteníem que no havia de ser un problema el fet de què una cosa que ja pot fer en aquest cas el supervisor, doncs, queda reflectit a la Llei que s'ha de fer de manera justificada i motivada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, és que en base al que ha dit el Sr. Gallardo i tant el que he explicat jo com el ministre, la proposta de transacció que nosaltres presentàvem recollia, ja reforçava aquesta possible inseguretats per part... que havia aixecat el Grup Parlamentari Liberal, de què potser no es donava en tots els casos, ja ho acceptàvem i, com deia, la transacció proposava... ficava textualment, deia: "Requereix que l'acte sigui degudament motivat", quan es referia a totes aquestes accions. El que no entenem i tampoc no ha explicat el conseller Gallardo és per què ells volien eliminar la part de guardar el secret d'aquestes informacions que es facilitaven, que era la part que a nosaltres ens preocupava. Aquella que la transacció

recollia, donava resposta als neguits de les dues parts i per tant es podia haver acceptat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament ja li hem acceptat els arguments que ens acaba d'exposar el Sr. Gallardo, els creiem innecessaris però, en tot cas, no sobren i per tant s'hi afegia la necessitat de motivar. Reitero aquesta... la posí, o no, aquest article hi és, la recull el Codi de l'Administració, i en el supòsit que em sembla agosarat que vostè acaba de dir que es donin situacions en les que això no es compleixi, la persona requerida per aquesta informació pot utilitzar els mecanismes que li dona la Llei i fer un recurs contra aquesta petició d'informació en el supòsit de què no hagi estat motivada. Per tant, estic segur que ningú pot interpretar que se li està demanant allò que no se li pot demanar, i en el supòsit de què així fos doncs té els mecanismes de recurs administratius i posteriorment per via judicial si creu oportú.

Per tant, no és aquesta la qüestió... no és aquesta la qüestió però en qualsevol cas li insisteixo, se li acceptava de reforçar aquest concepte afegint-hi aquesta necessitat de motivació. El que no s'entén i el que no es podia acceptar és que per afegir-hi aquesta motivació a més a més tinguéssim de fer desaparèixer l'obligació de guardar secret de tota la informació que pugui estar traslladada a l'INAF amb motiu de qualsevol d'aquestes inspeccions a les que vostè es referia. I a això no es va donar cap raó que justificués el perquè s'havia de fer aquest pas i que no tinguéssim el deure de guardar absolut secret d'informació, insisteixo, molt delicada que és la que gestiona l'INAF i les entitats supervisades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo li contestaré aquesta segona part quan vostès em contestin també perquè no hi ha hagut la voluntat de deixar clarament -com deia, que era un dels

motius de la reserva d'esmena-, el fet de què s'ha de limitar aquest requeriment o aquesta supervisió a persones físiques o jurídiques que estiguin en el marc també de la supervisió del regulador que era una situació que podia donar a entendre que no es donava així amb el redactat actual i per això nosaltres ho volíem acotar. Això respecte a l'objectiu de la reserva d'esmena.

Ara intentava fer memòria de la discussió que vam tenir respecte al deure de secret, i el motiu principal és perquè malgrat el ministre digui que li sembla agosarat que jo afirmi que hi ha sovint situacions en les quals s'obren requeriments d'informació, investigacions a persones físiques o jurídiques i no sempre es motiva ni es donen les explicacions de fons, la nostra voluntat quan dèiem no acceptar l'esmena respecte al deure de guardar secret és perquè entenem que l'INAF té sempre de manera justificada i motivada el dret i l'obligació d'obrir les informacions i requerir la informació que cregui oportuna. Però, s'ha de notificar a la persona física o jurídica els motius del perquè se li obre aquesta investigació o se li requereix aquesta informació, situació que repeteixo -malgrat el ministre digui que és agosarat per part meua dir que això es dona, la realitat és que hi ha casos en què es dona així. Després si la persona física o jurídica entén que té diners suficients, doncs, per la via jurídica reclamar que si hi ha hagut, si és el cas, una vulneració dels seus drets ho pugui fer, així doncs, ja queda a criteri de cada afectat.

Però insisteixo, la discussió o almenys la nostra opinió era que el fet de guardar secret no havia de servir, doncs, per no argumentar els motius del perquè a una persona, i en aquest cas tal com està redactat, fins i tot pugui ser fora del sistema de supervisió o del sector que supervisa l'INAF, se li pugui requerir informació de manera que no estigui motivada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, bé repeteixo, en base al que diu el que no puc entendre o no podem entendre és per què no es va voler acceptar la transacció. Perquè la transacció diu molt clarament, si vostès no s'oposen a aquest deure de secret i el que volen és reforçar el tema de la motivació, que és el que recollia la transacció, no

entenem perquè no la va voler. Nosaltres ja estàvem oberts a afegir això.

Per tant, no veig la justificació que es pugui donar a això. Ara bé, com bé deia el ministre, si havíem de posar a la balança els dos fets, creiem que calia garantir el tema del secret, perquè el tema de la motivació ja es recull implícitament en el Codi de l'Administració.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Amb tot el respecte Sr. Gallardo, jo crec que ens està fent entrar en un bucle, perquè jo crec que vostè mateix en el debat se n'adona que el que està dient no és coherent.

No li estem negant un en favor de l'altre. És que el que li estem dient és, tot i que nosaltres pensàvem que no era necessari i per això no ho vam escriure en el nou projecte de llei, li acceptem d'introduir la motivació, però no ens faci a canvi d'introduir la motivació aixecar el deure de secret. Faci compatibles una cosa amb l'altra.

No ens digui: no jo ja li respondré perquè vull aixecar el deure de secret quan vostè m'expliqui per què no vol ficar la motivació. Ja li he explicat, posem-hi la motivació. Se li va dir. Posi la motivació, però no aixequi el deure de secret. És així de senzill. No és incompatible una cosa amb l'altra i, per tant, davant de la insistència que vostè creia que calia reforçar el fet que qualsevol requeriment ha d'estar motivat, cosa que insisteixo, ja hauria de ser així a través del Codi de l'Administració, i si no és així, hi ha els mecanismes per recórrer-hi. Però en qualsevol cas, per reforçar la seva inquietud se li acceptava, però no se li acceptava que per reforçar aquesta inquietud haguéssim de treure un altre precepte, que ens sembla fonamental, com és guardar secret de la informació que gestiona l'INAF.

Senzillament és això, per tant, no ens confongui, estem igual que amb la primera reserva d'esmena, "És que nosaltres garantir la transparència". És que el text que se'ls hi presenta ja diu garantir la transparència. Per tant, no ens tergiversi la situació.

Vostè creia que era important la motivació. Perfecte! Podíem o no acceptar-ho. En aquest cas li vam acceptar. Però el que no li acceptem és que a canvi que es motivin els requeriments, s'hagi d'aixecar el secret sobre la informació d'aquests requeriments.

Senzillament és això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Bé, Sr. ministre, jo que li estic portant... no sé com ho ha dit, i jo crec que on estem arribant és a un diàleg de sords.

Perquè si es garanteix el secret però a l'hora es vol motivar els actes, si la informació que té l'INAF, que és la que ha de servir per motivar i per un altre costat li permet garantir el secret, ja em dirà vostè com és garanteix la persona física o jurídica, perquè a la que se li obri un expedient o se li requereix o se li pot fer una supervisió, com se li pot motivar si part de la informació que motiva aquesta investigació o aquesta supervisió, pel deure de secret de l'INAF, no se li notifiqui. Que és el que jo estic denunciant o estic dient, doncs, que quan nosaltres demanem que s'ha de motivar tota la supervisió o tots els actes de supervisió que es pugui fer requerir informació a persones físiques o jurídiques, fins i tot, més enllà com queda redactat, al nostre entendre que no queda clar, que s'hagi de limitar només a persones físiques o jurídiques del sistema financer, quan vostès volen mantenir que es guardi el secret o el dret de secret, nosaltres entenem que mantenir aquest dret de secret pot limitar que l'INAF pugui garantir i pugui motivar, perquè sempre es podrà acollir a què hi ha una certa informació que no pot especificar, per garantir i motivar aquesta investigació, aquest requeriment o aquesta demanda d'informació.

I com aquesta situació es dona, malgrat vostè em digui, doncs, que és agosarat per part meva dir que hi ha situacions en què el Codi de l'Administració permet que s'hagi de garantir i s'hagi de motivar els requeriments d'informació del supervisor, jo li torno a insistir. El dret de secret per a nosaltres pot ser una limitació a què a l'hora de motivar, doncs, les accions de supervisió de l'INAF i de justificar, doncs, pugui facilitar aquesta informació.

I aquesta és la raó. Jo no li estic obviant, ni estic defugint aquesta raó, ni la motivació del perquè no hem acceptat aquest dret de secret. Li estic dient que és incompatible, perquè si es vol mantenir el dret de secret, es motivarà parcialment. Hi haurà una part de la informació potser, que pel fet que té dret i obligació l'INAF a guardar-ne secret, no podrà lliurar, o no podrà especificar, o no podrà argumentar del perquè es motiva la supervisió o la

investigació o el requeriment d'informació que considera escaient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, espero a veure si podem desenredar aquest diàleg de sords, que no és així. Però crec que potser ha interpretat malament el que diu l'article. L'article diu exactament: "les persones que facilitin informació a l'INAF d'acord amb el previst en les lletres a, b, d i g han de guardar-ne secret".

És a dir, no és que l'INAF guardi secret de les seves motivacions cap a aquestes persones, sinó les persones o institucions que han de facilitar aquesta informació han de guardar secret de la informació aquesta que lliuren. Per tant, no queden sense l'empara o la motivació que estàvem discutint. La transacció també ho recull en aquesta manera. Per tant, en aquest sentit no és que l'INAF actuï de forma secreta i, per tant, la persona a la que se li fa el requeriment no coneix que se li està demanant ni perquè. Sinó que el que li està dient és que una vegada se li ha fet el requeriment, la informació aquesta que ha de trametre, el que ha de fer és guardar secret i no fer pública aquesta informació que ha tramés a l'INAF. I això és el que es recull a l'article.

Per tant, per aquesta part jo crec que queda prou ben cobert.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Una vegada més el Sr. Ballestà ho ha explicat perfectament. Ens vol portar a una situació absurda.

L'INAF en el marc d'una investigació d'una inspecció demana a una persona física o jurídica, doncs, ix informació. Vostè ens diu, per demanar aquesta informació convé que en motivi el perquè la demana. És a dir, en el marc de quina investigació, en base a quins articles de la llei, quines motivacions el porten a pensar que pot disposar d'aquesta

informació, perquè és important aquesta informació en el marc d'aquesta inspecció. Tot això és la motivació del perquè es demana la inspecció. A més a més, nosaltres li diem: molt bé, doncs, posem explícitament que calgui complementar el requeriment amb totes aquestes explicacions. I li diem: i al mateix temps convé que quedi molt clar que aquesta persona que disposa d'aquesta informació a la qual se li està requerint aquesta informació, guardi secret d'aquella informació que està donant a l'INAF, guardi secret del fet que hi ha una inspecció oberta en el marc del procediment per al qual se li està requerint la informació, i no en pugui fer difusió. entre altres coses per preservar la pròpia inspecció.

Aquí no estem dient en res que no se li hagi de donar la informació a qui se li està requerint. Són dos coses diferents. Llegeixi textualment. Ho acaba de fer el Sr. Ballestà.

Però li insisteixo, llegeixi el que diu la llei: les persones que facilitin informació a l'INAF d'acord amb el previst a les lletres a, b, d i g han de guardar-ne secret. I ja està.

Això és incompatible amb la motivació? De cap de les maneres. L'INAF motiva, li diu perquè li està demanant informació i aquesta persona que dona la informació, per no malmetre la pròpia investigació o la pròpia inspecció, ha de guardar-ne secret. I perquè a més a més, aquella informació que està trametent pot ser que afecti a terceres persones. Per tant, motiu de més perquè en guardi secret.

Vostès, el que estan dient és INAF motiu, i qui doni la informació que en faci el que vulgui amb aquesta informació, que la doni l'INAF i si convé la publiqui als mitjans de comunicació. I expliqui que s'està duent a terme una investigació.

Això és el que estan dient, portat a l'extrem. No dic que vulguin fer això, però portat a l'extrem permetria això. Per tant, la Llei ja deia s'ha de preservar el deure de secret, no estem fent res que no digui la Llei del 2013. El que diem és mantenim aquest deure de secret, i a més a més, introduïm el que vostè entén que convé reforçar, que és la motivació. Fem-ho! Cap problema.

Però no, vostè va dir, vull reforçar el deure de motivació, però vull aixecar el deure de secret. I per tant, això és el que convé que tothom quedi clar. Nosaltres li acceptàvem que es mantinguessin els dos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Hauríem d'anar tancant aquest debat.

Última intervenció per part de tots.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, és una qüestió d'interpretació, però si portem les coses a l'extrem, com ha fet el ministre en el seu argument, tot i que després ha dit que entenc que no és l'objectiu que volem fer.

L'article tal com està redactat portat a l'extrem, tot i que jo ja entenc que no és l'objectiu i per això vam fer la reserva d'esmena, l'INAF es pot dedicar a la inspecció de qualsevol persona física o jurídica, formi o no formi part del sistema financer, i assegurator o reassegurador. Portat a l'extrem! Cosa que vull pensar que tampoc ho volen fer.

Per això vam fer també aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Només per clarificar i tranquil·litzar a tothom. L'INAF no pot inspeccionar a tothom que vulgui. Ho pot fer en el marc de les seves competències dins d'una inspecció que faci referència a un subjecte del sistema financer i, per tant, supervisat. I el que sí que pot passar, és que una informació necessària i requerida, estigui en mans d'algú que no sigui pròpiament un subjecte supervisat.

Però són dos coses diferents. Ha d'estar dins del marc d'una investigació, d'una inspecció que formi part del marc competencial de l'INAF. I si no és així, sota cap concepte podrà demanar informació a l'institut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, anem a procedir a la votació de la reserva d'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Vots a favor: 8, en contra: 15 i abstencions: 4.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem finalment a la tercera i darrera reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández.

És la número 3, reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 22 de l'informe del ponent proposant l'addició d'un nou article al Projecte de llei consistent en modificar l'article 15 de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Reserva d'esmena número 3 que correspon a l'esmena 22 de l'informe del ponent i 17 del Grup Parlamentari Liberal. Es proposa l'addició d'un nou article al Projecte de llei consistent en modificar l'article 15 de la Llei 10/2013. I el redactat quedaria tal com segueix:

"Article 15. Composició, nomenament, durada i remuneració

1. La Direcció General està formada pel director general i fins a quatre sotsdirectors que exerceixen la direcció d'una àrea especialitzada d'acord amb l'estructura orgànica de l'INAF.

2. El director general de l'INAF és nomenat pel Consell d'Administració a proposta de Govern.

3. La durada del càrrec de director general és de sis anys.

4. Els directors són nomenats pel Consell d'Administració de l'INAF, a proposta del director general, preferentment d'entre el personal de l'INAF.

5. En cas d'absència temporal del director general, el Consell d'Administració podrà nomenar, entre el personal al servei de l'INAF, una persona que el substitueixi durant l'absència.

6. La remuneració i la resta de condicions del contracte de treball del director general són fixades pel Govern.

7. La remuneració i la resta de condicions del contracte de treball dels sotsdirectors són fixades pel Consell d'Administració, d'acord amb les polítiques de gestió de persones i remuneració aprovades pel Consell d'Administració".

Amb aquesta esmena entenem que milloràvem el redactat, en especial dels punts 1, 2, 3, 4 i 5 d'una banda, i de l'altra es considerava oportú substituir la denominació dels càrrecs de directors per sotsdirectors, que en definitiva és, al nostre entendre, el que són, atès que de director de l'INAF només pensem nosaltres que n'hi ha un. I el fet que convisquin aquestes dues denominacions podria prestar a confusions.

Altrament l'aspecte més important de l'esmena resideix en la voluntat clara per part del Grup Liberal, de no fer contractes indefinits en llocs de responsabilitat en institucions del país. Per aquesta raó proposàvem que la durada del contracte del regulador sigui només de 6 anys i no una durada indefinida com vol mantenir el Govern. Que de fet és el que actualment té el director de l'INAF.

Per aquesta raó, doncs, proposàvem aquesta reserva d'esmena que esperem que tingui el vot favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El vot serà d'abstenció en aquesta reserva d'esmena.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El meu vot serà favorable en aquesta reserva d'esmena tal com vaig fer en comissió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers del PS, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El nostre vot també serà favorable a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana dins del Grup Mixt, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre vot serà d'abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers del Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, respecte a aquesta reserva d'esmena i l'esmena, doncs, ens mantenim amb el nostre posicionament que ja vam expressar en el treball en comissió.

En base als punts que ha comentat el Sr. Gallardo, el primer punt respecte al tema de directors versus subdirectors, nosaltres creïem convenient mantenir la figura dels directors que és la que ja recollia el Projecte de Llei vigent. Més encara quan a partir d'aquesta modificació el que tenim és que l'INAF s'ocuparà de dues branques principals, que és per una banda la supervisió del sector de les entitats financeres, i per altra de les entitats asseguradores i reassuradores. Per tant, crec que la figura de director reafirma el poder diferenciar clarament aquestes dues unitats o àrees de treball que tenen les seves problemàtiques i les seves consideracions específiques.

A part d'això, l'altre punt que ha remarcat i el que va generar més discussió en aquest article, era la limitació del mandat del director general de l'INAF. Nosaltres creïem que limitar-ho només a un mandat de sis anys és posar-nos una limitació que pot ser contraproductiu. El que podem veure en l'evolució del sector és que cada vegada es requereix un nivell d'experiència i d'especialització més gran per part de la persona que ha d'estar davant d'un organisme com era l'INAF. I en el cas d'Andorra, doncs, moltes vegades trobar aquest tipus de perfil no és fàcil. Per tant, un cop trobat un perfil que pugui exercir aquestes funcions amb garanties, al Govern de torn li

pot interessar que pugui renovar per un mandat i no prescindir d'algú que pot està fent molt bé la seva feina i que per tenir aquesta limitació no se'l pugui renovar en el seu càrrec.

Amb el que comentava el Sr. Gallardo, nosaltres també hi estem d'acord en què no cal tenir indefinidament, contractes que puguin ser allargats indefinidament, per tant, nosaltres vam proposar una transacció en la qual limitàvem aquest mandat a dos períodes de sis anys, un període inicial de sis anys, més una renovació que és pugués donar. Que a demés, vull recordar també, que és el mateix que ja vam posar per la UIFAND quan vam aprovar la Llei de blanqueig, ara fa uns mesos.

Creiem també que per coherència i per seguretat jurídica el que calia era deixar clar que aquesta limitació d'aquests dos mandats, començava a tenir efecte a la finalització del mandat actual. I això ho fèiem per dos raons.

Primer, per un tema que creiem que era el més just, és que si es un canvi de les regles de joc a mig partit, doncs, haviem de poder garantir que aquests canvis tinguessin efecte a la finalització del primer període pel qual ja se li havia renovat a aquesta persona. Cal recordar que quan es va contractar la persona que actualment exerceix el càrrec no existia aquesta limitació

I també reafirmar que el fet de tenir aquestes renovacions indefinides no obliga en res al Govern. És a dir, el Govern un cop arribat a la finalització del període pot decidir si renova o no, ja sigui en el primer mandat de sis anys o en el segon que nosaltres proposem.

I segon, també, els propis serveis jurídics de la casa, doncs, a través del secretari de la comissió es va fer la consulta de veure com interpretaven, què passaria el fet de no poder ficar una disposició transitòria que garantís això. I tot i que en el punt que van arribar és que igualment no tindria efecte, és a dir que s'hauria de començar a computar quan arribés a la finalització del primer mandat, sí que quedava inseguretat jurídica en el fet que hi havia debat i, per tant, podia ser interpretable. Llavors davant d'aquest fet, nosaltres creïem que s'havia de reforçar i deixar clar aquest posicionament.

Per tant, i vista la impossibilitat de poder arribar a un acord en aquest punt, doncs, no es va poder tampoc acceptar altres punts de les transaccions que nosaltres haviem presentat. I val a dir que és una llàstima, perquè com bé deia el Sr. Gallardo hi havia altres punts d'aquest article que amb l'esmena inicial que ells proposaven també ja recollien part, però amb la transacció també es corregien altres parts de l'articulat que podien haver estat molt beneficioses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, Sr. ministre, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, novament subscripció plenament al que acaba d'explicar el Sr. Ballestà i em centraré en l'aspecte principal de l'esmena que proposava el Grup Parlamentari Liberal. De fet, el propi conseller remarcava que segurament l'aspecte més important era el dels mandats del director general. Val a dir que pel que fa a la resta de propostes, entenem que algunes sí que haurien estat millores del text avui vigent. Recordem que aquí s'està modificant un article de la Llei del 2013. No és una esmena pròpiament al Projecte de Llei que s'havia presentat a tràmit parlamentari, però com que aquest projecte de Llei modificava la llei del 2013, s'ha aprofitat per fer-hi esmenes en el text original.

En tot cas entenem que alguna aportació de les que feia l'esmena del Grup Parlamentari doncs ens hauria millorat el text vigent, però efectivament teníem una discrepància important en quant als mandats del director general.

Primer em permetrà Sr. Gallardo que li faci un matís o una correcció a com vostè ens exposa que avui en dia es nomena el director general. Ha dit dues o tres vegades que se'l nomena per un mandat indefinit. No és cert, la llei avui vigent, l'article 15.3 concretament diu: "La durada del càrrec del director general és de 6 anys renovables indefinidament".

És molt important aquest matís. El "renovable indefinidament" què vol dir? Que cada sis anys, i així també ho recull el contracte que avui en dia té el director general, cada 6 anys, si no hi ha hagut cap fet extraordinari que motivi fer-ho abans, el consell d'administració té la potestat de amb base a l'avaluació que faci dels 6 anys transcorreguts, renovar o no en el seu càrrec aquest director general.

Per tant, aquest director general està sotmès a aquesta renovació cada sis anys i el que està dient la llei és que si hi ha satisfacció per part del consell d'administració, el que farà és fer saber al Govern que vol renovar en aquesta persona en el seu càrrec, i el Govern el confirmarà en el mateix. Però si el consell d'administració no hi està conforme, no està satisfet, creu que cal un canvi, cada sis anys té la potestat d'introduir aquest canvi.

Per tant, hem d'apartar la idea que es podia desprendre de la intervenció del Sr. Gallardo de què

un cop nomenat, aquesta persona ja hi és de per vida.

No és el cas i en tot cas això ens sembla important deixar-ho clar.

El que feia l'esmena era dir que aquest mandat només pot ser per sis anys i no es podrà renovar per tant. Doncs abocava sí o sí en aquest cas a la institució supervisora del sistema financer, a cada sis anys haver d'iniciar un procés per trobar un nou director. I això ho havia de fer amb un entorn extremadament complex, amb un sector que per damunt de tot el que vol és estabilitat. Sabent que tenim una plaça financera petita d'una banda, i per tant, possiblement difícil de ser atractiva des d'una vessant professional però alhora amb totes les complexitats d'una gran plaça financera, sabent que si tens un bon director general no t'has de forçar tant com per tenir-lo d'estar substituïnt cada sis anys. Doncs amb tot aquest entorn de dificultat, doncs l'esmena ens abocava a unes tensions a l'INAF cada sis anys, doncs ens sembla innecessàries. Tot i així, per coherència també amb el que s'ha vingut fent amb altres institucions i de manera molt especialment en el cas de la UIFAND amb la modificació de la llei del 2017 de prevenció del blanqueig, vam convenir que posar una limitació a les renovacions doncs podia ser un element a tenir en compte i en aquest sentit el Govern, el que li va traslladar el Grup Parlamentari és que posar una limitació d'entre dos i tres mandats ens semblava raonable. És a dir 12 anys, 18 anys com a màxim per estar al front d'una institució doncs ens sembla que ja donen temps de què aquesta persona ja hagi donat tot allò que pot donar i que a vegades després de períodes tan llargs val la pena l'impuls d'una nova direcció general.

Senzillament es tractava d'això, de facilitar que hi hagi un mínim de continuïtat, un mínim d'estabilitat, de no sotmetre permanentment a la institució a la tensió d'haver de renovar el seu director general, però alhora també reconèixer que de tant en tant doncs garantir-ne una renovació pot ser bo pel propi sistema. No va ser possible arribar a aquest acord, doncs estenem que aquest tema pesava molt per damunt de les altres petites modificacions que proposava l'esmena d'introduir a l'article 15.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el primer que ens va sobtar és que i ara en feia esment el ministre, per un organisme supervisor com l'INAF doncs no es volia establir d'entrada en el projecte de llei, una limitació demandats, tot i que sí el contracte que té el director de l'INAF amb la institució és per sis anys, prorrogable indefinidament. Cosa que vol dir que sempre que s'hagin acabat els sis anys, si es vol continuar prorrogant sis anys més, es pot. Si es vol continuar prorrogant dos, tres o quatre, cinc o sis vegades, fins a divuit o vint-i-quatre anys es pot fer. Nosaltres no hi estem a favor i ens sobta que el Govern això li semblés bé per l'INAF i en canvi doncs per la UIF va dir, com ha dit el ministre, que això no es permetés i que hi hagués una limitació clara de mandat.

És cert que després des del Grup Demòcrata es va intentar transaccionar però la transacció que ens proposaven, al meu entendre no ens satisfieia perquè enteníem que donava peu que el director pogués ocupar més enllà de sis anys aquest càrrec, i nosaltres a diferència del ministre, perquè vostès sempre recorren a l'argument de què el mercat andorrà és molt petit, és molt complicat trobar persones amb una formació tan específica.

Bé, el que nosaltres pensem és que sis anys són suficients perquè una persona pugui ocupar un lloc i alhora pugui formar un altre de la casa. Algú d'aquí d'Andorra durant sis anys se'l pugui formar. I si és dins de l'INAF doncs encara més. Sis anys crec que són un període suficient i més quan sovint s'ocupen aquests càrrecs per persones que vénen de fora i tenen un desconeixement del que és la realitat o el mercat andorrà i per tant, necessiten un temps d'adaptació. Per tant, no són persones que poden tenir una vàlua professional molt important, però pel que és el coneixement en si del propi mercat andorrà, doncs poden tenir com és normal una certa mancança a priori que han de suplir amb temps. Tot i així, i que no sembli que m'estic contradient amb el que dic, durant sis anys pensem que és suficient com perquè es pugui formar algú, alguna persona d'Andorra, que hi ha gent molt preparada i molt formada per ocupar aquests càrrecs de responsabilitat.

Perquè és que a més a més, això topa amb el que sempre hem denunciat, que és que la Constitució diu que els càrrecs de les institucions han d'estar ocupats per andorrans. L'INAF és una institució financera de caràcter públic. Per tant, si es volgués respectar el que diu l'article 25 de la Constitució, aquest càrrec hauria d'estar ocupat per un andorrà en primer lloc. No és el cas, vostès van decidir que aquest càrrec

havia d'estar ocupat per una altra persona que no sigui de nacionalitat andorrana. Li fan un contracte de sis anys prorrogable o renovable indefinidament. Nosaltres no som partidaris d'això, pensem que durant sis anys una persona pot formar-ne una altra, que tenim gent molt preparada al país, que durant sis anys pot estar formant-se per assumir aquest tipus de responsabilitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Li torno a dir, ho ha mig insinuat però li costa fer aquests reconeixements. El contracte del director general de l'INAF està fet en base al que diu la llei. Ni més ni menys, el que diu la llei.

I li torno a dir el que diu la llei: "La durada del càrrec del director general és de 6 anys, renovable indefinidament".

Cada sis anys el consell d'administració, no el Govern, el consell d'administració s'ha de plantejar si vol o no renovar aquest director general. I serà en base a què?

Doncs a la satisfacció que tingui el consell d'administració de la feina feta. I aquesta satisfacció amb què es mesurarà? Doncs en base a l'assoliment d'objectius, en base a la percepció del propi sector, amb base de com hagi avançat el sector, amb base a la capacitat de donar compliment a tots aquells compromisos internacionals que té Andorra per formar part del mercat global financer. Bé, amb base a moltes qüestions, i al final el criteri del consell d'administració és el que prevaldrà. Però en tot cas, nosaltres ja li hem dit, li acceptàvem de dir: "escolta, posem una limitació i a més a més, no exagerada, dos mandats, sis més sis. I si no es dóna passats els primers sis anys aquests punts mínims necessaris de satisfacció, doncs es canvia el director.

Em sembla d'una lògica força raonable, i a més a més coherent com vostè ara molt bé ens recordava, amb el que ja es va fer amb el director de la UIFAND.

Vostè ens deia: "Per què no es va fer això en el projecte de llei?"

Vostè sap perquè ho he vingut a explicar jo a la Comissió de Finances personalment, que aquesta modificació de la Llei de l'INAF era una modificació que tenia una voluntat molt puntual, després en

podrem parlar al fer el debat a la globalitat que era adaptar la llei als preceptes que diu la Llei 12/2017, la llei d'assegurances i reassurances.

I en el mateix moment en què vaig venir a explicar això a la Comissió de Finances, ja vaig anunciar que calia fer una modificació més profunda de la Llei de l'INAF per adaptar-la a totes aquelles lleis que ara està debatent la pròpia comissió o haurà de debatre els propers mesos per adaptar-nos a l'Acord Monetari i a les directives de la Unió Europea. Per tant, en el marc d'una modificació més àmplia hauria tingut plena cabuda aquesta adaptació, el mateix que hem fet amb el director de la UIFAND.

Però en tot cas, aprofitant la seva esmena ben legítima, se li va dir: "escolti dos mandats, ens sembla que un és absolutament excessiu".

Vostè confon el fet de parlar d'una plaça financera petita, amb el fet que aquesta plaça financera ha de competir i treballar amb els preceptes globals del mercat internacional i ha de tenir la capacitat d'interlocutar amb tot un seguit d'organismes d'abast internacional i global, insisteixo.

Per tant, són dues qüestions diferents, i per aquests càrrecs puntuals, no és Andorra l'únic cas. El que s'ha de buscar, ja vam tenir aquest debat, no tinc cap interès ara en reproduir-lo, el que s'ha de buscar és els millors perfils. I si en aquell moment els millors perfils els tenim a casa, fantàstic i si no, els hem d'anar a buscar allà on calgui per preservar doncs l'activitat.

I d'altra banda, també en quant a la renovació o no del càrrec, caldria preguntar-se què succeeix als altres llocs.

És que Andorra amb aquesta renovació indefinida del càrrec que avui en dia diu la llei o amb una acotació a dos mandats, estaria fent alguna cosa diferent al que s'està fent pràcticament arreu? Doncs no.

Miri, quan fem una mica un exercici de dret comparat, el que veiem és que hi ha una mica de tot. Però el que sí que veiem és que en la majoria de les petites places, els mandats són indefinits. Per exemple, una plaça de referència com pot ser Luxemburg. Però també és cert, ja li reconec, Espanya, els mandats són de sis anys i no són renovables. De fet, en aquest moment com vostè sap, s'està procedint al canvi del governador del Banc d'Espanya.

Bé, hi ha una mica de tot, però preval normalment la recerca d'aquesta estabilitat i que quan es té la persona idònia, s'hi pugui estar tants anys com calgui.

Aquí ja li acceptàvem, anem a fer dos mandats, 12 anys ens sembla més que raonable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, no em costa reconèixer el que diu el contracte perquè vostè sap perfectament que disposem d'aquest contracte perquè vam fer una demanda d'informació. Per tant, quan jo li dic que és un contracte que es pot renovar indefinidament és perquè l'he mirat, i es pot renovar indefinidament. Sis anys renovables, com ha dit vostè, per sis anys més, si es vol per sis anys més, i així fins que es vulgui o fins que es consideri oportú, sempre i quan el rendiment o les prestacions de la persona que ocupa aquest càrrec doncs, siguin a criteri del consell d'administració, satisfactoris.

Jo el que li dic és que... vostè em diu que el contracte s'ha fet d'acord amb la llei. I jo el que li dic és que el contracte no s'ha fet d'acord amb la Constitució. La Constitució diu que els càrrecs institucionals han d'estar ocupats per andorrans, malgrat vostè no tingui interès en fer aquest debat una altra vegada. Jo li torno a recordar: si la Constitució diu a l'article 25 que els càrrecs institucionals han d'estar ocupats per andorrans, i l'INAF segons la pròpia llei, la del 12 de juny del 89 diu i reconeix l'INAF com una institució financera de caràcter públic. Vostè ja em podrà dir que està fet el contracte d'acord amb la llei, intueixo que es deu referir a la llei del propi INAF o a la llei del Codi de relacions laborals del moment, però no em podrà dir que està fet en base al que diu la Constitució. A no ser que vostè entengui que l'INAF no és una institució, cosa que sí diu la llei del 89, repeteixo: "Institució financera de caràcter públic". Això d'un costat.

Per l'altre costat, sis anys repeteixo, són temps suficient per formar talent andorrà. Vostè ara ha volgut portar el debat en un lloc que jo no sé on volia arribar, però jo li dic que nosaltres pensem que hi ha talent a Andorra. De fet, hi ha molts andorrans fora del país ocupant càrrecs de responsabilitat, ni en institucions andorranes ni representant a Andorra.

Per tant jo crec que, malgrat és un país petit, hi ha molts països petits en què aquests càrrecs de responsabilitat en alguns casos poden estar ocupats per gent que no són del propi país. Nosaltres hem de treballar perquè això no es doni, i crec que si el

talent no hi és al país, doncs hem de dotar-nos evidentment de persones que ens ajudin per millorar les nostres institucions però per formar també el talent andorrà, a les persones. Perquè sinó estarem creant aquí colls de botella perquè la gent que s'està formant i que vulgui desenvolupar-se a Andorra, doncs no pugui ocupar aquests càrrecs de responsabilitat i al final hagin de marxar. Això se'n diu creure en el talent andorrà o no creure-hi. Quan nosaltres podem fer que institucions estiguin ocupades per gent de no nacionalitat andorrana amb contractes de sis anys renovables indefinidament, això és limitar el creixement del talent andorrà per ocupar aquells llocs de responsabilitat.

Després el Sr. Ballestà em deia en la seva primera intervenció: "És que nosaltres creiem que canviar les regles del joc doncs no era massa oportú o que no era de rebut", ho ha dit més o menys així, perquè considerava que a una persona que se l'ha fet venir amb un contracte, potser amb unes perspectives, doncs canviar-li ara aquesta projecció que ell entenia que era canviar les regles del joc. Doncs a mi em sobta que es parli ara de canviar les regles del joc quan durant aquesta legislatura hem vist infinits exemples de modificacions per exemple tributàries que impliquen un canvi en les regles del joc, i en aquest cas no s'ha tingut cap tipus de consideració ni de preocupació de com podia afectar això en les persones.

Per tant, aquí del que es tracta és de si estem a favor o no de què els càrrecs de les institucions estiguin ocupats per andorrans com diu la Constitució. Si no es pot, doncs tenim un problema i el que hem de fer, és que si hem d'anar a buscar aquest talent a fora, doncs que aquest talent estigui per sis anys, sí amb la pressió i l'espasa de Dàmocles, que li reconec que representa que una persona estigui només sis anys, per això ens obligarà a formar la gent d'Andorra. Perquè si no tenim aquesta espasa de Dàmocles, com tenim la porta i la sortida sempre anant renovant fins que ens vagi bé, o es consideri oportú, limitarem l'accés dels andorrans en aquests càrrecs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Hauríem d'anar tancant també aquest debat...

Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De forma molt ràpida. Sí, jo li he parlat de què és un canvi de regles de joc i per tant, això té una part de pes, però també ha obviat la segona motivació. És que a part de què seguim canviant les regles de joc i això pugui afectar a les expectatives que tenia la persona, també hi ha motiu de seguretat jurídica de després. Com li he dit, els serveis de la casa han dit que havien fet palès de dir de què aquest canvi es podia interpretar que tindria efecte a partir del venciment de l'actual mandat, però no hi havia un posicionament unànimement en aquest sentit. I per tant, nosaltres creiem que per esvair aquests dubtes de seguretat jurídica calia posar... hi feia referència, no tant amb el tema dels mandats, que amb això ja defensàvem que és un sol mandat, sinó d'assegurar la transitorietat aquesta de què el mandat actual no tingués d'anar comptabilitzant en aquest sentit.

I també respecte amb el talent andorrà, que compartim plenament que s'ha d'apostar pel talent andorrà i promoure de què puguin accedir als càrrecs, però també hi ha una segona vessant, que a vegades també ens hi trobem. És que aquestes persones vulguin accedir als càrrecs, perquè moltes vegades tenim gent amb aquest talent, però no volen ocupar els càrrecs quan se'ls hi proposa, i això també és una dificultat dins del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Només una referència en la qüestió del talent.

Miri, a mi no cal que m'expliqui el tema del talent, jo mateix en aquest cas a proposta també del consell d'administració, abans de nomenar l'actual director general, en vaig nomenar un altre i era andorrà. Sempre que es pot es prima que hi hagi algú d'andorrà, sempre.

I a més n'estic convençut que ho fa aquest Govern, ho van intentar sempre fer els anteriors i ho faran els propers. És de sentit comú. Però també és de sentit comú que estem parlant de sectors molt específics, molt especialitzats i en la pròpia llei a més a més, amb moltes restriccions.

És també de sentit comú, com vostè també segurament coincidirà amb mi que el bressol principal per buscar persones andorranes que poguessin per coneixements i experiència accedir a un càrrec com el que estem parlant avui, seria el propi sistema financer andorrà. Però la pròpia llei et

fixa unes limitacions competencials i unes incompatibilitats a l'hora de nomenar persones que vinguin del propi sistema. És normal, ha de ser així.

Per tant, quan ja parles d'un sector molt especialitzat, on el ventall de tria és petit, a més a més, el restringeixes més perquè molta gent té incompatibilitats tot i tenir les capacitats doncs, t'has de donar l'oportunitat de poder anar a buscar si cal, les persones idònies fora del país.

Ha de ser l'excepció. No ha de ser una voluntat traslladable a qualsevol òrgan, però en tot cas ha de ser una eina de què disposi l'Estat si no vol acabar-se fent-se un mal favor a ell mateix, no podent posar les persones millors, amb més capacitat de què es disposi en cada moment per llocs de tanta responsabilitat... senzillament és això, i em sembla que no cal confondre una cosa amb l'altra.

Sortosament tenim gent amb molt talent, i sortosament tenim molta gent al país treballant en llocs referents fora del país, però precisament aquestes persones han apostat per fer una carrera, moltes vegades se les contacta però és incompatible fer aquesta carrera amb tornar al país, per exemple, -almenys en aquest moment. I li diré més, moltes d'aquestes persones si els hi diem que tornin i els hi presentem una expectativa de carrera de sis anys doncs, segur que no tornaran. Poden tornar si el projecte té una expectativa de duració suficient, sempre sotmès a l'avaluació objectivable que calgui, però si no hi ha una expectativa difícilment algú que tingui una carrera, -em refereixo a l'àmbit financer-, doncs, a Londres, a Estats Units o en una gran institució, abandonarà aquesta carrera per venir a un lloc on ja se li està dient que estarà sis anys i després et busques la vida!

Les coses són bastant més complexes. Limitar-les a aquest debat que ja hem tingut en moltes altres ocasions d'andorrans sí, andorrans no, em sembla doncs baixar el nivell del debat substancialment. Aquí del que es tracta és de tenir les millors persones possibles, en cada un dels llocs i més si són llocs que tenen molta repercussió internacional i que afecten a la regulació d'un sector cabdal per l'economia andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si no hi ha més intervencions, passàrem tot seguit a la votació de la tercera reserva d'esmena. Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí. 6 vots a favor, 15 en contra i 5 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Acabat el debat i votació de les reserves d'esmena procedirem tot seguit a debatre les altres parts del text.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers, el Projecte de modificació de la Llei 10/2013 de l'Institut Nacional Andorrà de Finances obeeix bàsicament a la necessitat d'adaptar aquesta Llei per tal que l'autoritat financera andorrana pugui assumir les competències que li atribueix la Llei 12/2017 d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassurances del Principat d'Andorra. En essència, doncs, es tracta que la institució que fins ara assumia la supervisió i regulació del sector financer també ho faci del sector assegurador i per fer-ho tingui el marc legal necessari que defineixi i reguli aquesta nova competència.

Estem per tant davant d'una modificació puntual dins el continu procés d'adaptació de l'INAF a l'evolució del marc legislatiu a mesura que aquest s'adapta a les directives de la Unió Europea en el marc de l'Acord Monetari.

Així, al llarg del text que avui se sotmet a la consideració de la Cambra es defineix la missió i els objectius de la supervisió del sector assegurador, les potestats de control i supervisió de l'INAF, el seu Consell d'administració i els diferents òrgans de direcció. S'adapten també els requisits que han de complir els membres del consell d'administració de l'INAF en matèria d'honorabilitat empresarial i professional i capacitats tècniques per fer-los extensibles a qualsevol incidència o experiència en el sector de les assegurances i reassurances. I finalment s'introdueix un nou capítol a la Llei, concretament el cinquè, per tal d'establir i regular les taxes que seran d'aplicació al sector de les

assegurances i les reassurances. Unes taxes concebudes a imatge de les ja aplicades per l'INAF al sector financer, però adaptades a la dimensió del sector assegurador molt més petit com vostès saben. Es tracta de garantir que l'òrgan regulador i supervisor tindrà els mitjans per exercir les seves competències, i alhora, assegurar que aquestes taxes no afectin la viabilitat de les entitats supervisades.

Així s'estableix una taxa anual proporcional al seu volum de negoci a totes les entitats autoritzades a operar a Andorra. També s'estableixen les taxes que meriten per serveis prestats pel regulador: alguns exemples en serien les taxes de sol·licitud d'autorització o liquidació d'entitats asseguradores o reasseguradores, sol·licituds d'autorització de cessió total o parcial de la cartera, sol·licitud d'ajustos als càlculs de les provisions o l'expedició de certificats.

En definitiva, com els hi deia a l'inici, modificacions destinades a permetre que l'INAF pugui desenvolupar amb garanties les competències pròpies del regulador i supervisor del sector de les assegurances i les reassurances tal com preveu la Llei 12/2017.

A banda d'aquestes modificacions centrals, el text també permet fer algunes modificacions que no es limiten a l'àmbit assegurador, sinó que afecten a l'òrgan regulador i supervisor de manera més genèrica.

Per damunt de totes, cal fer especial esment al canvi de nom de l'institut que s'introdueix a través d'aquest Projecte de llei. Així, amb l'aprovació del Projecte de llei, l'òrgan supervisor deixarà de dir-se Institut Nacional Andorrà de Finances per passar dir-se Autoritat Financera Andorrana.

Aquest canvi obeeix a una petició dels responsables de l'INAF per facilitar el reconeixement internacional de l'autoritat financera del sistema financer. En un entorn en el que cada cop més aquest organisme té una major presència internacional, és primordial que la denominació social sigui prou intuïtiva com per no aixecar cap dubte sobre les competències del mateix. L'actual nom cada cop feia més palès la dificultat perquè fos reconegut d'entrada com una autoritat financera d'Andorra i la confusió que sovint es generava sobre les seves competències.

Així, i després d'analitzar diferents possibilitats per modificar la denominació de l'INAF, s'ha optat per la que és més explícita i recull el que defineix l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 10/2013 on es diu que l'INAF és l'autoritat del sistema financer andorrà. Alhora el nom Autoritat Financera Andorrana permet l'acrònim AFA que respon a les

mateixes inicials tant en anglès, francès com en castellà.

Finalment, comentar que el Projecte també introdueix algunes actualitzacions de les taxes ja vigents al sector financer.

Així doncs, senyores i senyors consellers amb el Projecte de llei que avui s'aprovarà fem un nou pas en l'ordenació del sector financer, integrem plenament dins d'aquest, el sector assegurador i podrem iniciar una nova etapa en l'àmbit de la supervisió d'una activitat cada cop més complexa i regulada com és la de les assegurances i les reassurances.

Permeti'm que a l'acabar agraeixi el treball fet en comissió. Va haver-hi un nombre important d'esmenes, moltes d'elles han sigut aprovades i altres transaccionades tot i el debat que hem tingut ara a través de les tres reserves d'esmena, això no treu que s'ha fet una bona feina. És veritat que a través de les esmenes s'ha intentat modificar aspectes que no eren pròpiament del projecte; el projecte el vam centrar moltíssim en el que era l'adopció d'aquesta nova competència per part de l'INAF per ser el supervisor del sector assegurador i reassegurador, però en qualsevol cas tot i que com ja he anunciat en diverses ocasions s'està preparant una modificació de la Llei de l'INAF de més abast per poder introduir aspectes de les noves lleis financeres que s'estan en aquests moments discutint, doncs entenem que totes les modificacions aportades doncs milloren el text avui en dia vigent.

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

És el torn dels grups parlamentaris. Començaríem pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. subsíndica.

És evident que el marc regulador del sector assegurador i reassegurador requeria d'una actualització necessària, una revisió que permetés posar al dia els requeriments, criteris, obligacions de les entitats prestadores d'aquest servei, així com una adaptació del sistema d'ordenació i supervisió d'aquest sector alineant-lo als compromisos adoptats pel país a nivell internacional com també als reptes de competitivitat del propi mercat.

Lamentem que la supervisió del sector per part del Ministeri de Finances havia quedat obsoleta, per la qual cosa el traspàs d'aquesta competència al

supervisor financer era lògica, necessària i fins i tot urgent... pensem que urgent sobretot i em sorprèn que s'hagi trigat tant en arribar a aquest traspàs, donar la complexitat i el creixement volum de gestió que des de l'any 89 aquest sector ha experimentat i això és responsabilitat de tots els governs que han passat des de llavors.

Un cop aprovada la Llei 12/2017, del 22 de juny, d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances que perseguia la modernització del sistema d'ordenació i supervisió del propi sector, el següent pas lògic era superar i deixar al darrera el règim de potestats atribuïdes al Ministeri de Finances en la supervisió i control del sector assegurador.

Com vam defensar durant el debat de la Llei d'ordenació i supervisió, calia trobar l'equilibri entre les obligacions que el país ha de complir i les càrregues que el sector assegurador andorrà passaria a suportar per mirar d'aconseguir una transició poc traumàtica i progressiva.

Si bé som partidaris d'aquesta modernització i adaptació necessària i progressiva del sector, així com l'adaptació també del propi supervisor, la tramitació de la Llei que avui discutim no ha servit, en la nostra opinió, per millorar alguns aspectes que mitjançant les 21 esmenes que el Grup Liberal vam intentar clarificar, millorar o simplificar especialment pel que afecta al supervisor. Vist el resultat de les votacions també de les reserves d'esmena, el vot del Grup Liberal serà d'abstenció.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sra. subsíndica.

El Projecte de Llei que avui es debat representen diverses modificacions que ha calgut fer a la Llei de l'INAF per donar resposta a les obligacions que la Llei 12/2017 d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances exigia i així crear el marc de regulació i supervisió del sector assegurador i reassegurador adequat.

No entraré en el detall del contingut de la Llei que el ministre ja ha fet amb molt detall, però destacaré la importància de dotar a l'INAF, que ara s'anomenarà Autoritat Financera Andorrana, de més competències i potestats i dels instruments necessaris per poder dur a terme la funció supervisora de forma efectiva en aquesta matèria.

No calia més organismes, cal aprofitar el que realment hi ha, ja que una de les característiques de l'Autoritat Financera Andorrana resideix en la seva capacitat supervisora independent.

Ja vàrem destacar durant el debat de la Llei 12/2017 de la complexitat del sistema assegurador i reassegurador a Andorra i la també complexitat en la implementació del nou règim de Solvència II, que resulta necessari i imprescindible.

Tot i el debat que hem tingut per les reserves d'esmena, el resultat del text un cop treballat en comissió aporta millores significatives, motiu pel qual el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El meu vot serà favorable al Projecte de Llei de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

El Projecte de Llei dóna compliment a l'establert a la Llei 12/2017, del 22 de juny, d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances, en la disposició final tercera de la qual ja es preveia que l'Institut Nacional Andorrà de Finances assumís les funcions de l'Autoritat Supervisora d'Assegurances i Reassegurances a la qual feia referència l'article 1.3 de la dita Llei. Amb això es posava fi a la supervisió realitzada fins aleshores pel Ministeri de Finances.

Així, aquesta nova Llei atorga a l'actual Institut Nacional Andorrà de Finances les competències, les potestats i els instruments necessaris per tal que pugui començar a exercir com a supervisor efectiu en matèria d'assegurances i reassegurances, alhora el Projecte de Llei presentat introdueix també una revisió limitada del capítol quart de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'INAF, on es regulen les taxes per a la prestació de serveis en l'àmbit financer per part de l'INAF.

Aquesta revisió de taxes està plantejada amb l'objectiu d'equiparar les taxes aplicables al sector financer andorrà, a les aplicades a altres jurisdiccions del nostre entorn, per poder dotar l'AFA dels mitjans necessaris per a la consecució dels seus objectius.

He de dir que les taxes proposades pel Projecte de Llei em continuen semblant excessives i

discriminatòries en el cas de les reassegurances. En aquest sentit havia presentat una esmena que no fou aprovada.

Tot i així el treball conjunt en comissió ha permès millorar el Projecte de Llei presentat. Per part d'SDP, vaig presentar dues esmenes, de les quals una fou aprovada per unanimitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers socialdemòcrates, dins del Grup Mixt, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Com venim de sentir doncs, el dia 22 de juny del 2017 aquesta Cambra va aprovar la Llei d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances al Principat d'Andorra.

Dita Llei ordenava al sistema assegurador del nostre país i atribuïa la competència d'autoritat supervisora de dit sistema a l'INAF. Avui, sotmetem doncs a debat la Llei de modificació de la Llei 10/2013 de l'INAF que té per objecte principalment transformar dit organisme als efectes d'incorporar les noves competències derivades de la seva funció d'entitat supervisora del sistema assegurador i donant així compliment al que es va marcar per la Llei d'ordenació i supervisió d'assegurances.

No m'estendré als detalls que presenta la Llei en relació al Projecte remetent-me a l'exposició que han fet els anteriors compareixents i també el ministre per quan, com deia, dita Llei constituís una adaptació de la norma que regula l'INAF fins a l'actualitat per assumir aquestes noves competències a banda de correccions tècniques.

L'anàlisi de les diverses esmenes presentades pels grups parlamentaris ha permès millorar el text, millores que han afectat el conjunt de la norma reguladora de l'ens i no únicament allò que afectava la nova competència. Els debats generats han sigut positius i han permès consensuar posicions en molts aspectes de manera a tancar el text definitiu. També destacaré com a canvi substancial la nova denominació que adoptarà l'ens que passarà a anomenar-se Autoritat Financera Andorrana, nova denominació que respon com s'ha dit a una millor entesa de l'organisme per part de la comunitat internacional.

Acabo doncs, simplement manifestant que els consellers socialdemòcrates votarem a favor de l'aprovació d'aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de La Massana, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

A l'inici d'aquesta legislatura tots hem pogut veure com una nota d'un regulador que es troba a milers de quilòmetres de distància i que, ni tant sols, coneix la nostra llengua, les nostres costums, ni l'espai que habitem, ens va posar en el focus mundial i va generar un risc sistèmic en el nostre sistema financer.

El xoc va ser brutal per la seva contundència, perquè va ser inesperat, i per la poca preparació dels òrgans de l'Estat davant d'aquesta nova realitat.

Per tant, tots els passos que es facin en aquest àmbit per prevenir, evitar totes aquestes situacions, comptaran amb el nostre suport.

Hem de defensar, garantir i millorar la competitivitat del nostre sistema financer, rectificanc, millorant, i implementant el que calgui.

El Projecte de Llei de modificació de la Llei de l'INAF, que avui es sotmet al Ple d'aquesta Cambra, va en aquest sentit.

És un Projecte de Llei eminentment tècnic que va encaminat a atorgar a l'INAF les competències, les potestats i els instruments necessaris, per tal que pugui exercir, també com a supervisor efectiu, en matèria d'assegurances i reassegurances. Sector que pel seu volum, i complexitat pot ser un focus de risc, de no estar ben regulat i supervisat.

Per una altra banda, amb aquesta modificació de la llei també s'actualitzen algunes taxes aplicables al sector financer, i consegüentment dota l'INAF de més mitjans per la consecució dels seus objectius. Aquestes modificacions, en la llei de l'INAF del 2013, tenen el seu punt de partida en el títol II de la Llei 12/2017, del 22 de juny, d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassegurances del Principat d'Andorra, on s'estableix que la supervisió ha de pivotar sobre l'eix principal d'una autoritat supervisora independent, amb la qual cosa, es posa fi a la supervisió realitzada fins ara pel Ministeri de Finances.

Pels consellers d'Unió Laurediana i Independents de la Massana, aquest projecte de modificació de la Llei de L'INAF és una conseqüència lògica de l'exposat anteriorment i un pas més, especialment, per afrontar tots els reptes de futur que s'albiren en el sector financer, tant en el desplegament i el seguiment de noves normatives, com en els riscos inherents al mateix.

Per tot l'exposat, el nostre vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ballestà, teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers, l'elaboració d'aquest Projecte de Llei és una conseqüència directa de l'aprovació de la Llei 12/2017, del 22 de juny, d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassurances del Principat d'Andorra, aprovada per assentiment en aquesta Cambra el 22 de juny de l'any passat.

Aquella llei, que va suposar una modernització i adequació del tot necessària del règim d'ordenació i supervisió del sector de l'assegurança i la reassurance, establia en la seva disposició final tercera que seria l'Institut Nacional Andorrà de Finances qui assumiria aquest rol de supervisor.

Per tant, aquest Projecte de Llei introdueix tots aquells canvis necessaris per atorgar a l'actual INAF, -que a partir d'ara passarà a anomenar-se Autoritat Financera Andorrana-, les competències, les potestats i els instruments per a què pugui començar a exercir com a supervisor efectiu en matèria d'assegurances i reassurances.

No m'estendré en l'enumeració de tots aquests canvis, el ministre ja ha fet un repàs dels principals en la seva intervenció, també la resta de grups, i tots ells responen a donar compliment a aquest mandat. El que sí que m'agradaria fer és comentar el treball realitzat en comissió, un treball que ha permès assolir un alt grau de consens sobre el text que avui se sotmet a votació.

Fins a 18 propostes de transacció va presentar el nostre grup parlamentari i d'aquestes només 3 no van ser acceptades i la resta van estar aprovades per unanimitat.

Per la resta de les esmenes, 3 han estat retirades, 4 han estat aprovades i 10 esmenes han estat rebutjades.

El text resultant ha permès millorar el text final i com ja he dit també en el torn de les reserves d'esmena crec que, fins i tot, podríem haver assolit un major grau de consens, almenys aquesta ha estat sempre la nostra voluntat en el treball en comissió.

També vull remarcar que 8 de les 10 esmenes rebutjades no tenien a veure amb l'objecte de la modificació presentada pel Govern, sinó modificacions d'altres aspectes de la Llei de l'INAF introduïts via l'addició de nous articles, per la qual cosa el consens sobre el text presentat per Govern ha estat gairebé total.

Senyores i senyors consellers el text que avui se sotmet a votació dona compliment al compromís adoptat fa gairebé un any en aquesta Cambra, i el treball en comissió ha permès assolir un ampli consens en les esmenes presentades. Com va succeir en aquell moment creiem que aquest Projecte de Llei també hauria de comptar amb el vot favorable de tots els consellers d'aquesta Cambra.

Tot i així, estem contents que tindrà un suport molt majoritari.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Hi ha alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, obriríem un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

22 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de Llei.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació del Projecte de llei del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 45/2018, del 23 de maig.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el M. I. Sr. Marc Ballestà Alias nomenant ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

El propassat 30 d'abril, la Comissió Legislativa d'Interior, em va nomenar ponent del Projecte de Llei del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior va examinar, en les reunions mantingudes els dies 7 i 14 de maig, el referit Projecte de Llei així com les 6 esmenes presentades: 3 per part del Grup Mixt, consellers d'Unió Laurediana i consellers Independents de la Massana, i 3 per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

Totes elles han estat aprovades, en concret: 2 per unanimitat i 3 han estat retirades per ser transaccionades i posteriorment aprovades per unanimitat i finalment una ha estat també transaccionada i aprovada per majoria.

Justament ha estat mitjançant una transacció a l'esmena 2 que s'ha decidit eliminar totes sigles que hi havia al Projecte de Llei original substituint-les pel nom complet. Conseqüentment i per coherència i, també, per unanimitat s'ha suprimit l'apartat 3 de l'article 1 que definia cadascuna d'aquestes sigles.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Malgrat que a Andorra sempre s'ha reconegut l'arbitratge com un mecanisme de resolució de controvèrsies, l'absència fins l'any 2014 d'una norma legal que emparés aquesta institució, comportava que els laudes dictats en el marc del procediment arbitral no adquirissin plena eficàcia jurídica i força executiva, a més també suposava que a la pràctica aquesta opció de resolució extrajudicial dels conflictes fos descartada per les parts. D'aquesta

manera les controvèrsies acabaven sempre essent l'objecte d'un procés judicial, la qual cosa contribuïa a la sobrecàrrega dels nostres tribunals.

Amb l'entrada en vigor de la Llei d'arbitratge l'any 2014 i l'adhesió l'any següent del nostre país al Conveni per al reconeixement i l'execució de sentències arbitrals estrangeres, adoptat a Nova York el 10 de juny de 1958, es va crear un marc normatiu bàsic i necessari en l'àmbit de l'arbitratge.

A partir d'aquí, ha esdevingut possible crear una institució arbitral per promoure l'arbitratge com a mecanisme alternatiu de resolució de conflictes al nostre país i administrar els arbitratges que li siguin encomanats.

Cal esmentar que les disposicions de la Llei d'arbitratge permeten optar entre l'arbitratge ad hoc (administrat directament per les parts) i l'arbitratge institucional (administrat per una institució arbitral i d'acord amb els seus reglaments).

Així doncs, amb aquesta finalitat, la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, juntament amb el Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, institucions públiques de referència per exercir funcions arbitrals van entendre necessari promoure la creació d'un Tribunal d'Arbitratge.

Per aquest motiu van proposar al Govern un text legal que té com a finalitat regular i desenvolupar els objectius que ja preveu la Llei d'arbitratge, en el sentit de constituir el primer tribunal arbitral del país. Aquest text legal ha estat analitzat i esmenat pel Govern, i consensuat amb els seus promotors, i el resultat d'aquesta tasca es materialitza en el Projecte de Llei del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra que avui se sotmet a l'aprovació del Consell General.

La Llei s'estructura en quatre títols i disset articles, una disposició transitòria i dos disposicions finals, els quals tot plegat, permeten dissenyar una institució que incentivarà l'arbitratge com a mecanisme alternatiu de resolució de conflictes més enllà de l'àmbit jurisdiccional i administrar de manera correcta i eficaç els arbitratges que li siguin encomanats.

Efectivament, la idiosincràsia i la tradició històrica del nostre país en fan un lloc idoni per disposar i oferir un tribunal arbitral amb vocació de resoldre no només els conflictes nacionals, sinó també aquells que tinguin un component internacional.

En qualsevol cas, amb l'aprovació d'aquest Projecte de Llei, això serà possible, i d'aquesta manera contribuïm no solament a fomentar la dejudicialització del nostres conflictes propis, sinó

també a posicionar i prestigiar el nostre país a nivell internacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula la consellera, Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

La llei 47/2014, del 18 de desembre, de l'arbitratge del Principat d'Andorra es va crear amb la voluntat d'oferir fórmules de resolució de conflictes, principalment en la resolució de controvèrsies originades dins l'àmbit mercantil, que poguessin ajudar sempre que fos possible a evitar la via judicial. Aquesta Llei del 2014 indica en el seu articulat, concretament en l'article 15, la possibilitat d'encomanar "l'organització i l'administració d'un arbitratge" i nomenament d'àrbitres, si fos el cas, mitjançant una institució arbitral citant la Cambra de Comerç o qualsevol altra corporació de dret públic.

Per poder desenvolupar les tasques assignades es feia necessari dotar als possibles organismes, del marc legal necessari per tal d'actuar amb plenes capacitats i garanties.

El Projecte de llei que ara considerem crea el Tribunal d'arbitratge del Principat d'Andorra sota els criteris marcats a la Llei del 2014 i amb la voluntat d'incentivar i facilitar la resolució de conflictes més enllà de l'àmbit jurisdiccional.

Com ja s'ha mencionat en la intervenció del Sr. ministre, la Llei en si al seu articulat també, doncs el que fa és determinar l'objecte i àmbits d'actuació, la composició i les funcions del Tribunal i la seva estructura i funcionament i dotant a l'entitat de capacitat jurídica per actuar amb garanties en els processos en els quals es pugui bonament intervenir i resoldre, i ajudar als actors implicats en aquests processos.

El Grup Parlamentari Liberal donarà suport a aquest Projecte de llei desitjant que l'objectiu del mateix es compleixi i ajudi així a donar resposta als possibles usuaris i deslliuri a la justícia andorrana de càrregues innecessàries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La creació del tribunal d'arbitratge no deixa de ser el darrer pas per la implantació del procediment arbitral un cop l'aprovació de la Llei d'arbitratge al 2014.

Juntament amb la mediació, representen una alternativa per evitar que determinats conflictes arribin a un procés judicial. Per tant, l'arbitratge haurà de donar resposta als conflictes derivats del món comercial, nacional i internacional, i també, oferir mecanismes alternatius de resolució dels conflictes mercantils i civils d'una manera àgil, ràpida i eficaç.

Via esmenes s'han aclarit les incompatibilitats dels membres del Tribunal d'Arbitratge i s'ha remarcat la necessitat de ser independents i imparcials, com també disposar d'una bona reputació personal i professional, fet que passa per no tenir antecedents per delictes dolosos i no haver estat inhabilitats.

A més, estableix que hauran de ser preferiblement de nacionalitat andorrana, però que si està justificat es pot recórrer a no andorrans i que un membre involucrat en una causa no podrà participar en els debats o presa de decisions de l'arbitratge ni accedir a cap documentació relacionada.

Com he dit al principi de la meva intervenció, aquesta representa el tancament del cercle per poder disposar d'una resolució de conflictes diferents a la via jurisdiccional.

Per aquests motius, el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Votaré favorablement al Projecte de llei del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra, després de més de 2 anys des de la promulgació de la Llei d'arbitratge i constatant que aquesta via era encertada, es feia necessari crear una institució arbitral per tal de completar amb majors garanties la resolució dels conflictes i, alhora, poder ordenar des

del punt de vista administratiu i procedimental aquesta via alternativa de resolució de conflictes.

En el seu dia no vaig presentar esmenes al text considerant adequada la redacció del mateix. Tot i així vaig participar en el debat de les esmenes presentades en el si de la comissió legislativa, amb un resultat final del treball en conjunt de millora del Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers del PS, dins del Grup Mixt, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Al desembre del 2014 aquesta Cambra va aprovar la Llei d'arbitratge amb la finalitat de facilitar i fomentar l'arbitratge a Andorra i, alhora, desenvolupar un mecanisme de resolució de controvèrsies mercantils tant nacionals com internacionals, àgil, ràpid, eficaç i amb la suficient garantia jurídica.

Com es desprèn de l'exposició de motius del Projecte de llei que sotmetem a debat, aquest té per objecte crear una institució arbitral de manera de donar un impuls a l'arbitratge, la qual assumirà l'administració dels arbitratges que li siguin encomanats.

El Projecte de llei regula la institució i la seva estructura de funcionament i tindrà inicialment com a socis el Col·legi d'Advocats d'Andorra i la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis del Principat d'Andorra.

Ens sembla que la creació d'aquest organisme comportarà aspectes positius per a la resolució de conflictes en tots els àmbits de la nostra societat i donarà un impuls decidit per fomentar l'arbitratge al nostre país i un reconeixement nacional i internacional del mateix.

Per aquests motius, els socialdemòcrates donarem suport a l'adopció del present Projecte de llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El projecte de llei que avui se sotmet en aquest Ple, promogut per la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, juntament amb el Col·legi Oficial d'Advocats, permet posar en peu una nova institució; en aquest cas, el Tribunal d'arbitratge d'Andorra, quin fi és incentivar l'arbitratge, com a mecanisme alternatiu de resolució de conflictes, més enllà de l'àmbit jurisdiccional.

Tal com s'ha exposat en l'informe del ponent, els consellers d'Unió Laurediana i Independents de la Massana, hem presentat tres esmenes al text, que de forma genèrica, vénen a establir una sèrie de precisions i previsions.

Del debat en comissió, juntament amb les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata, creiem que milloren el Projecte de llei.

Els consellers d'Unió Laurediana i independents de la Massana, creiem fermament en la figura de l'arbitratge.

I amb aquest Projecte de llei que permet la creació del Tribunal d'Arbitratge, es ve a donar un pas qualitatiu en aquest marc de resolució de conflictes.

Per tot l'exposat, el nostre vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Jordana, teniu la paraula.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es debat en el si d'aquesta Cambra el Projecte de llei del tribunal d'arbitratge del Principat d'Andorra. Cal evidenciar, senyors consellers, que l'arbitratge té un fort arrelament a Andorra com a mecanismes de resolució de controvèrsies i on trobem clares referències en algunes màximes del manual digest.

Com ens ho ha recordat molt bé el Sr. ministre, amb l'entrada en vigor de la Llei 47/2014, que aquest mateix Consell General va adoptar, i també i sobretot amb l'adhesió del Principat d'Andorra l'any 2015, el Conveni per al reconeixement i l'execució de sentències arbitral i estrangeres adoptat a Nova York el 10 de juny de 1958, es va complir amb el primer nivell d'un marc normatiu necessari en l'àmbit de l'arbitratge.

Efectivament, la Llei 47/2014 va establir un marc jurídic per a facultar l'arbitratge de dret, d'equitat, ad hoc i institucional. Aquest primer nivell va ser, doncs, del tot necessari per al desplegament dels nivells subsegüents i que consisteixen en l'arbitratge institucional mitjançant els reglaments de la institució arbitral escollida per les parts i les normes particulars que les parts s'autoimposen mitjançant els corresponents convenis arbitrals. És, doncs, amb el propòsit de consolidar aquell nivell següent, que l'objecte d'aquesta Llei és la constitució d'una institució arbitral que fomenti l'arbitratge com a mecanisme alternatiu de resolució dels conflictes, i que administra els arbitratges nacionals o internacionals, amb seu a Andorra, que li siguin encomanats, i aquesta institució serà denominada Tribunal d'arbitratge del Principat d'Andorra.

El text de Llei que avui sotmetem a votació relaciona amb detall les funcions d'aquest Tribunal d'arbitratge que estan vinculades a la realització de totes les actuacions necessàries per desenvolupar l'arbitratge al nostre país, estableix l'estructura i el funcionament del tribunal, regula els òrgans de govern del tribunal a saber, d'una part, el ple, especificant la seva composició els requisits i les incompatibilitats dels seus membres, i per altra part, la Secretaria General, proclama també la confidencialitat de les activitats d'aquest tribunal i defineix la naturalesa sense ànim de lucre incidint, doncs, sobre el seu règim econòmic i comptable.

Fa tant sols dos mesos que en aquesta mateixa Cambra vam aprovar la Llei de mediació. Com molt bé ens va recordar llavors el Sr. conseller Ballestà en la seva defensa al text de Llei, la mediació juntament amb l'arbitratge s'han anat implementant als països veïns com una eina àgil, dinàmica i efectiva en la resolució de conflictes i que evita molt sovint que es judicialitzin.

Reprement les paraules del Sr. ministre, amb l'aprovació d'aquest Projecte de Llei acabarem de donar aquest impuls necessari per acabar de promoure mecanismes alternatius de resolució de conflictes al Principat d'Andorra. Així doncs, em reitero per acabar amb les meves paraules de suport al Projecte de Llei del Tribunal d'arbitratge del Principat d'Andorra i el Grup Parlamentari Demòcrata hi votarà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha intervencions i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de Llei.

Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia, se supèn la sessió durant 20 minuts.

(Se suspèn la sessió.)

(Són les 11.31h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 12.04h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, i de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu a Govern, presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de Llei de l'esport del Principat d'Andorra.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 90/2017, del 21 de novembre.

Proposo de procedir al debat de forma conjunta de les dues esmenes a la totalitat presentades i posteriorment a la votació per separat de les mateixes.

Començaríem, doncs, per la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt.

Per defensar-la té la paraula el Sr. Pere López.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El darrer tractat de la Unió Europea reconeix en el seu article 124 l'especificitat de l'esport i la seva importància en relació al voluntariat i la seva funció social i educativa.

Tot el món de l'esport europeu l'any 2007 va celebrar aquest reconeixement i aquesta elevació de

la consideració de l'esport dins de les polítiques comunitàries.

Els llegiré ara amb el seu permís alguns dels punts de l'índex del Llibre Blanc de la Unió Europea, el Llibre Blanc de l'esport, i en relació en concret a l'apartat següent d'aquest llibre quan es parla de la funció social de l'esport. Reitero que són punts d'aquest índex.

La millora de la salut pública a través de l'activitat física.

Promoure el paper de l'esport en l'educació i la formació.

Promoure la ciutadania activa i el voluntariat a través de l'esport.

Emprar el potencial de l'esport per la inclusió social, la integració i la igualtat d'oportunitats i la prevenció en la lluita contra les discriminacions i la violència.

Els plans de desenvolupament d'aquest llibre blanc que es va aprovar l'any 2007, van encara més endavant i cada cop li han donat un paper més rellevant i més transversal a la política esportiva, connectant-la amb l'educació, amb la cohesió social i la inclusió, la formació de joves amb valors, la salut pública, la nutrició, els bons hàbits, el tracte i la comprensió als diferents, entre altres.

Les legislacions europees més avançades en matèria d'esport recullen part d'aquests principis i la importància que té l'esport, inclús els beneficis que té l'esport pel conjunt d'una societat.

Es destaquen els valors que té per a joves i adolescents principalment, però per a tota la ciutadania en general, entre altres, impulsar qüestions com la cultura de l'esforç, la disciplina, la perseverança, l'autonomia, la tolerància, la confiança en si mateix i l'esperit d'equip.

Ja per acabar amb aquest recull, UNICEF va publicar un estudi, que els recomano, és una guia de fet sobre l'aplicació de les polítiques esportives, que en la mateixa línia recull els beneficis de l'esport i les amenaces que ajuda a combatre, amenaces i qüestions que preocupen en la societat actual.

A tot el que ja he comentat anteriorment i per tal de no repetir, destaca l'acceptació del propi cos, la lluita contra el conformisme i el sedentarisme, la prevenció de malalties i de trastorns alimentaris, la manca de superació i com deia abans, la cultura de l'esforç i de la superació.

I evidentment, en tots aquests països, amb totes aquestes guies d'actuació, les polítiques d'esports contemplen plans d'acció, programes per fer-les efectives, i també és clar perquè al final no serveix de

res, el pressupost necessari per donar a l'esport la seva veritable dimensió dins de la política d'un país.

Perquè aquesta transversalitat de la política esportiva que se li confereix arreu, és cada cop més gran, i més enllà dels beneficis que es contempla per la formació en valors de persones, es contempla també com una inversió a nivell societari. Una inversió perquè invertir en esport al final produeix estalvi, com he dit anteriorment.

Estalvis en problemes socials, estalvis en sanitat, millores en la cohesió i la integració d'una societat.

I al final de tot també poden aparèixer campions esportius, sobretot si es fa una aposta real i global i decidida per una veritable política esportiva. Però sinó tampoc no passa res. Al final si no arriben aquests bons resultats, les contribucions que en realitat l'esport pot fer una societat, són molt més importants que els d'assolir bons resultats internacionals.

Feta aquesta introducció, què es pot dir del Projecte de llei de l'esport que ens presenta el Govern? I en concret de tots aquests principis, valors, de tota aquesta transversalitat de la política esportiva, què és el que trobem?

Doncs ben poca cosa, molt poca cosa. Hi ha un article que parla de l'esport com a eina inclusiva, però que no té cap translació quan es parla de les subvencions. Hi ha la comissió, la creació del comitè paralímpic, però em sembla que això està molt lluny del que estan assolint en altres legislacions.

Per començar es pot dir que és una llei que no té principis, i no és només un joc de paraules. No té principis de la política esportiva, no es defineix quin és el paper de l'esport en la societat, no es recullen els valors, els beneficis que l'actual Govern li pugui conferir a la pràctica de l'esport.

No només no hi ha cap article que parli dels principis de la política esportiva, dels valors de l'esport i tot això que he comentat anteriorment, sinó que a més, l'article que existia en aquesta línia a la llei de l'any 1998, s'ha eliminat. A l'any 1998, se li reconeixien tota una sèrie d'actuacions, de valors, d'aportacions en la societat que entre el 1998 i el 2017, semblen haver desaparegut.

Per tant, no sembla agosarat deduir que l'actual Govern no creu ni comparteix quins són els beneficis i els valors que porta la pràctica esportiva per a una societat. I com després veurem quan parlem de subvencions, ens sembla que tampoc no creu amb una política esportiva per a tots.

Seria injust no reconèixer les millores en aspectes organitzatius i administratius dels clubs i les federacions que presenta el projecte de llei. La

clarificació d'algunes estructures organitzatives o la regulació d'aspectes inexistents al nostre país, com ara les societats anònimes amb objecte esportiu.

Molt més discutible és per a nosaltres, la voluntat de crear una nova entitat, la fundació de l'esport. Una figura que proposem eliminar i proposem que sigui el Ministeri d'Esports el que coordini juntament amb els comuns, les federacions i els clubs, la política esportiva nacional.

També cal reconèixer altres millores amb aspectes vinculats amb l'organització d'esdeveniments i competicions esportives, per ser justos amb el text.

Ara bé, quina llàstima, -amb perdó-, no donar-li a l'esport la seva veritable dimensió i no entendre el potencial que té una veritable política administrativa i limitar-se a fer una llei pràcticament de caràcter administratiu.

Sembla doncs que l'esport és per a l'actual Govern, tenir endreçat a nivell administratiu el funcionament de clubs i federacions, i aplicar recursos de manera intensiva per obtenir algun bon resultat en uns jocs olímpics d'hivern o en alguna competició hivernal. I la resta, el veritablement important per a nosaltres sembla que preocupa més aviat poc.

En aquest sentit i en coherència amb tot el que he exposat fins ara, hem fet varies esmenes, una per incloure, recuperant bàsicament l'article de l'any 1998, els principis que ha de guiar una política esportiva nacional, prioritzant l'esport de base i la pràctica generalitzada per a tothom de l'esport, i evidentment que aquests principis i aquests valors de l'esport tinguin també el seu trasllat a les subvencions.

Parlant de subvencions, el primer que volem exposar és el balanç del Govern de DA al llarg d'aquest sis anys.

Com bé sap Sra. ministra, vaig fer una demanda d'informació que vostè em va contestar per tenir la variació de les subvencions rebudes de les federacions des de l'any 2017 a l'any 2011. Amb una reducció global de les subvencions del 12%. I retallant alguns esports: -19% per l'atletisme, -18% pel judo, -14% pel rugbi, -22% per la natació, -12% pel tennis, -17% pels escacs, i podria continuar, no són pas més importants aquestes federacions que altres, amb altres reduccions.

En el mateix termini, la federació d'esquí ha vist incrementada un 8% la seva subvenció, arribant a un milió d'euros l'any 2017 i un 46% la federació de muntanyisme.

Al nostre entendre, aquesta discrecionalitat aplicada, discrecionalitat a donar més diners a unes federacions i menys diners a altres, no tenia cabuda

amb l'anterior llei. És un criteri que vostès han aplicat, però seguint els criteris que estaven establerts, no hi havia lloc a aquest tracte diferent entre federacions.

I això està començant a provocar grans dificultats amb algunes federacions per pagar entrenaments, assistir a competicions, i fins i tot en algun cas, per disposar d'espais per poder fer la pràctica esportiva.

Ara amb la nova llei, això sí que serà possible. De fet, a part d'aquestes millores administratives de les quals em referia abans, sembla ser que la veritable finalitat d'aquest projecte de llei és consolidar legalment allò que vostès ja han vingut fent. Si ens regim pels criteris que s'aplicaran per atorgar subvencions a partir d'ara, el primer criteri és la vinculació amb la neu i amb les característiques geogràfiques del país.

El segon, els plans nacionals d'esport. I ja hem vist quines són les prioritats de l'actual Govern en matèria esportiva.

I en tercer lloc, els resultats.

Per tant, allà on hi ha més diners evidentment hi ha més resultats.

On és el suport a l'esport base? On és el suport a projectes i programes esportius a llarg termini? On són la formació de joves i adolescents? On és prioritzar aquelles federacions que facin un calendari d'activitats i que organitzin curses, campionats, competicions i tot tipus d'esdeveniments?

Com deia fa uns dies sembla que amb aquest Projecte de llei algunes federacions que ja els ha començat a causar problemes els espera un futur ben negre. Tampoc no hi ha cap recull de la importància social de l'esport.

Però parlem d'aquesta aposta clara i decidida per l'esquí i el muntanyisme. En primer lloc, em sembla que és molt obvi que no tots els nens poden fer esquí. És un esport car, molt car en recursos, en material, en desplaçaments, en temps i, per tant, és clarament un esport a l'abast d'uns pocs. Poc menys passa amb el muntanyisme. Però més enllà del tema econòmic i de la situació de les famílies parlem de les aptituds. L'esport, com hem vist abans i com es legisla a nivell internacional ha de ser una eina de creixement, de desenvolupament, de millora de l'autoestima i no una eina d'exclusió i de frustració.

Hi ha nens que esquien bé en aquest país, tots els nens de l'escola van a esquiar, però hi ha d'altres que no, hi ha d'altres que els hi va millor la gimnàstica, els hi va millor nedar, els hi va millor jugar a pilota, o jugar a tennis. I, per tant, la nostra idea d'una pràctica esportiva és que tots els clubs i federacions tinguin recursos suficients per poder programar

esport a totes les edats, a tots els nivells i ocupant els màxims espais públics com ara poliesportius, pavellons i d'altres.

Per tant, ens trobem amb una diferència de plantejament de política esportiva: esport per a tots, o esport per uns quants? Esport com a eina educativa i formativa, o esport com a eina de suport a les elits competitives i fins i tot diria elits econòmiques? És vol reconèixer la funció social, cultural i fins i tot identitària de l'esport, o no? I és per DA l'esport una eina fonamental de cohesió social, d'integració i fins i tot de solució de problemes socials com ara la menor presència de joves al carrer?

Ens preocupa, i molt, la futura viabilitat de les federacions a les que vostès ja han tallat el pressupost a partir de l'aprovació d'aquest Projecte de Llei. I com deia abans en aquest sentit, hem presentat diverses esmenes a l'article de subvencions per poder recollir tots aquests principis.

I ja per acabar també voldria parlar d'una altra esmena presentada que és una esmena que proposa recollir un aspecte que ha estat apuntat al Consell dels Joves els darrers anys, -i miro aquí als companys de la comissió que hem participat en aquest debat- que és com la que es recull el principi de l'esport-estudi, i que ningú entengui que és una gran inversió de cap altre tipus sinó simplement una adaptació d'horaris escolars, genèrica en algun cas perquè es planteja des dels joves dos anys en aquests tres exercicis de poder disposar de dues tardes lliures -és a dir, de tenir dos dies de jornada intensiva i tres dies de jornada completa-; de la mateixa manera que hi hagi una coordinació entre els centres educatius perquè aquests dies que avui en dia existeixen uns són diferents per l'ensenyament espanyol, que per l'ensenyament francès, que per l'ensenyament andorrà i per tant, em sembla que el Consell General dels no Joves, també ha de recollir aquestes propostes que no vénen només del Consell dels Joves sinó que també és una demanda de les federacions per aquells atletes, que han anat juvenil diguéssim, doncs, perquè volen fer aquest pas més endavant i volen fer més hores d'entrenament, no només puguin entrenar més que també és important sinó que també puguin tenir una millor qualitat de vida.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Per defensar l'esmena a la totalitat amb text alternatiu a Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal, intervé el Sr. Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sra. subsíndica.

El GPL presenta avui aquesta esmena a la totalitat al Projecte de Llei de l'esport amb text alternatiu. La motivació és clara, el seu projecte de Llei no fa allò que se li suposa a tota Llei: donar resposta a les necessitats actuals, en aquest cas, del món de l'esport i de tots els actors que hi són involucrats, que en el cas d'Andorra hem de dir que ho hem de celebrar, són molts.

A més, en el seu intent, -i remarco "intent"-, de donar-hi resposta ho fan de forma parcial, desordenada i deficient. I això que els dic no és pas una opinió meua, sinó una constatació en tota regla. Probablement aquells que donen suport a la majoria cauran en la temptació de qualificar les esmenes a la totalitat que avui es presenten a aquesta Llei -ho hem sentit altres vegades- com a electoralistes, oportunistes i demagògiques, res més lluny de la veritat. Pensin sinó com s'explica que un projecte de llei amb 96 articles rebí un total de 196 esmenes, la major part d'elles (75) del mateix grup parlamentari que dona suport al Govern.

El que els deia: una constatació en tota regla, de què aquest projecte de llei que han presentat té moltes mancances i que cal esmenar-lo de dalt a baix per dotar-lo de certa coherència i es converteixi en un text rigorós.

Entrem en matèria. Durant aquests darrers vint anys ha estat vigent la Llei de l'esport de 1998, que recollia el nostre model esportiu. Un marc jurídic per al nostre esport que només es va veure alterat per, al nostre entendre, la desafortunada aprovació de la Llei 3/2016, del 10 de març, de creació de l'Agència Andorrana Antidopatge, que, com ja vam denunciar aquí mateix, amb una deplorable tècnica normativa, declarava que allò establert en la nova Llei prevaldria sobre la Llei de l'esport de l'any 1998.

Atesos els drets fonamentals afectats, ens vam oposar aleshores a l'aprovació d'aquella nova norma, i com dèiem aleshores, havia de ser substituïda per una Llei qualificada que regulés globalment la lluita contra el dopatge. Avui ens trobem en una posició similar davant del Projecte de Llei de l'esport que vostès han presentat. Pensem que amb la tramitació d'aquesta Llei que avui ens ocupa tenim una nova i bona oportunitat per esmenar aquell error i una de les motivacions essencials del nostre text alternatiu és la de prevenir les possibles conseqüències negatives de l'aplicació incorrecta de les mesures antidopatge dins la nostra legislació.

Inclou, fins i tot, el seu text projecte de llei, una reforma del Codi Penal, molt discutible tècnicament, tal com veurem, que ni tan sols s'explica a

l'exposició de motius. Es limita a indicar que *“El text s'adequa a les normes internacionals vigents de lluita contra el dopatge i a la normativa desplegada per l'organisme nacional de lluita contra el dopatge”*.

No és cert que l'Agència Mundial Antidopatge ni el Codi Mundial Antidopatge, ni per descomptat la Convenció de París, exigeixin reformes de la legislació penal. I és certament curiós que faci falta una Llei per adaptar-se a decisions d'una entitat administrativa. D'això nosaltres en diem: el món al revés!

El seu Projecte de llei diu que parteix *“d'una voluntat simplificadora i sistematitzadora”*, tot i que reconeix que *“la nova regulació conserva aspectes essencials de la Llei del 1998 de vigència indiscutible”*, sense dir per enlloc quins són aquests aspectes essencials com també bé recordava el conseller López.

En matèria de principis, no s'aporta ni es concreta res, fins al punt que en la Llei que es projecta no existeix ni tan sols un títol denominat *“Principis generals o disposicions generals”*. Ben mirat potser sí que tenen raó; això sí que és simplificar.

No existeix tampoc al seu projecte de llei un precepte com l'article 4 de la Llei de l'any 1998 amb els principis que han d'inspirar la política esportiva del país. Tot es redueix a una referència a l'article 5 del Projecte de llei a *“l'esport sostenible”*, tot i que només des del punt de vista ambiental, i també a l'article 6 a *“l'esport inclusiu”*. Cap referència, però, ni a la igualtat de gènere ni al benestar dels animals que intervenen a la pràctica esportiva. Certament, tot plegat, un bon exercici de simplificació.

És inadmissible, senyors de Govern, que dia sí i dia també vostès s'omplin la boca de paraules boniques com *“inclusió”, “igualtat”, “no-discriminació”,* i quan tenen una oportunitat per posar en pràctica allò que cada dia vostès manifesten, se n'obliden -no sé si voluntària o involuntàriament-, però se n'obliden. És allò de la política de cara a la galeria. Enlloc, però enlloc de la llei parlen vostès de la no discriminació, ni la igualtat de gènere, i la paritat. I tots sabem que en l'àmbit esportiu hi ha molta feina a fer en aquest sentit. Que a l'hora de la veritat vostès se n'hagin oblidat és, al nostre entendre, un error de dimensions garrafals.

Al nostre text alternatiu nosaltres incorporem un títol preliminar que explica quin és l'objecte d'aquesta Llei i inclou també els principis de política esportiva que han de regir en les polítiques que s'estableixin en aquest àmbit. Addicionalment, hem cregut oportú i necessari afegir una referència explícita a la igualtat de gènere en l'esport, que requereix de polítiques actives en aquest sentit, com

ara mateix li recordava. Així doncs hem inclòs que cal garantir: *“La promoció de l'esport femení afavorint l'accés de la dona a l'esport en tots els seus nivells i categories; -i a més a més també- l'accés als òrgans de gestió esportiva.”*

Ja per acabar aquest apartat, hem fet també referència a aspectes plenament vigents en ple segle XXI i que vostès hi han passat per alt, com és el benestar dels animals que prenen part en competicions esportives quan la seva presència sigui necessària; i també el respecte i la protecció del medi ambient.

Tornem al seu Projecte de llei. El títol I barreja referències a les entitats públiques -el Govern i els comuns- amb mencions genèriques de les seves competències i sense concretar res, amb una referència a la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, que s'han de coordinar amb altres administracions -com si això no s'hagués fet mai fins aleshores- i que han de *“crear i gestionar les infraestructures esportives de la parròquia...”*.

No hagués estat de més, si s'hagués volgut aportar alguna cosa nova, reformar la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns per concretar obligacions de servei públic en l'àmbit de l'esport. Això ni ho proposen ara ni tampoc ho van fer amb la recent reforma de la Llei 19/2017, del 20 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

De fet, vostès no aporten res de nou en aquest àmbit. Més aviat eliminen, ja que suprimeixen el Consell Andorrà de l'Esport com a òrgan consultiu, previst en l'article 29 de la Llei de l'any 1998. (Això sí, l'eliminen de manera molt matussera, perquè, se suposa que per error amb les preses, encara el citen en algun article del text que vostès han presentat).

Pensem que la validesa del Consell Andorrà de l'Esport és plenament vigent i nosaltres l'incorporem de nou al nostre text alternatiu. El que fem en la nostra Proposició de llei és reordenar el títol I de la llei, Organització de l'esport, dividint-lo en dos capítols, un reservat a les disposicions generals i l'altre al Consell Andorrà de l'Esport.

Al seu Projecte de llei tampoc no s'aporta res pel que fa a la regulació dels Comitès Olímpic i Paralímpic, estretament relacionats amb el Govern i els comuns. No s'aporta res de nou, tot i parlar de simplificació. Per què no unim ambdós comitès? Aquesta és la tendència actual en els països més capdavanters en la matèria, justament per evitar allò d'*“omplir-se la boca de bones paraules”* i no ser conseqüent amb els fets. Parlem de la inclusió i mantenim dos comitès, uns pels esportistes olímpics i l'altre pels esportistes

paralímpics, per separat? Fa mal als ulls! Aquesta fusió de dos comitès en un ja s'ha fet en altres indrets. No és pas res agosarat. Així es va fer per llei per exemple a països tan moderats com els Estats Units, o si ens centrem a Europa, a Noruega.

I ja que estem en temes olímpics. Si es vol "homologar la legislació andorrana amb les lleis internacionals", tal com s'anuncia a la seva exposició de motius, s'ha comès una omisió que contravé la Carta Olímpica, ja que s'hi troba a faltar un precepte com ara el contingut a l'apartat 3 de l'article 25 de la Llei de 1998 que es vol derogar ara, relatiu a les propietats olímpiques. Aquesta omisió nosaltres per obligatorietat, la rescatem també al nostre text alternatiu.

I per acabar ja amb el títol I, la que vostès anuncien com a "principal novetat" de la nova regulació, que és la creació de la Fundació de l'Esport, que assumirà les funcions més importants en matèria d'esport, que, com marca la lògica, han de correspondre al Govern. També li deia fa una moments el Sr. López. No obstant això, les fundacions del sector públic, d'acord amb la Llei 11/2008, del 13 de juny, de fundacions, són entitats que "no poden exercir potestats públiques", tal com recull la lletra a) de l'article 41 de l'esmentada Llei.

Quina és, doncs, la finalitat de crear una entitat que no sigui apta per exercir funcions públiques per ocupar-se de "fomentar, ordenar i gestionar l'organització de l'esport al Principat d'Andorra"? Costa d'entendre!

Es tracta d'una opció organitzativa més que discutible i s'ha de descartar. Així ho fem en la nostra Proposició i que suplim restablint el Consell Andorrà de l'Esport.

Pel que fa al teixit associatiu esportiu, l'exposició de motius del Projecte de Llei respecte a les agrupacions esportives manifesta que els clubs no s'han de federar si no participen en competicions oficials, sense, ni tan sols, esmentar-los en el seu articulat de la Llei. Què passa amb les agrupacions esportives existents en l'actualitat? Les deixem de la mà de Déu? Si es vol excloure aquest tipus d'associació de l'aplicació de la Llei, s'ha de regular i dedicar-hi, com a mínim, un precepte o una disposició transitòria. Pensem que no és necessari, i així ho reflectim al nostre text legal: mantenim les agrupacions esportives existents i regulem simplement com s'han de registrar.

Una aportació del Projecte de Llei és la creació de la figura de les "societats anònimes amb objecte esportiu" que s'han de crear quan es participa en competicions oficials estrangeres.

S'ha de tenir en compte que l'exigència de l'adopció de formes mercantils com a requisits per operar en

un determinat mercat és una cosa que només es pot exigir si es fonamenta en raons imperioses d'interès general, tal com s'exigeix al Dret de la Unió Europea; concretament, a la Directiva 2006/123/CEE, relativa als serveis al mercat interior.

Així doncs, nosaltres entenem que optar per aquesta fórmula ha de ser discrecional, això sí, regulant perfectament què cal fer per optar-hi, i així ho hem reflectit a la nostra Proposició de llei.

Hi ha altres aspectes nous que nosaltres hem volgut també contemplar. És crucial per al sosteniment de qualsevol model esportiu, més enllà de la cooperació entre les entitats públiques i les privades, un marc jurídic que afavoreixi la col·laboració del sector privat amb l'esport. En aquest sentit, donar estabilitat a la possibilitat de deduccions fiscals en aquest àmbit suposa un avenç en aquesta direcció, la qual cosa ha d'afectar la determinació de la quota a les principals càrregues impositives, com són la de societats i la de la renda de les persones físiques. La nostra legislació ha d'incloure un conjunt d'incentius fiscals que siguin aplicables a l'activitat d'esponsorització vinculades amb l'esport realitzada pel sector privat. Aquesta mesura alhora pretén evitar o alleugerir un model actual dependent de les ajudes públiques, passant a un model en el qual empreses i particulars puguin fer aportacions i donacions i beneficiar-se de les corresponents deduccions fiscals.

Un altre dels aspectes que hem inclòs al nostre text alternatiu és el de facilitar la integració a la societat dels esportistes d'alt nivell durant la seva carrera esportiva o al final d'aquesta fent compatible el seu accés a l'ocupació pública segons allò establert a l'article 25 de la Constitució del Principat d'Andorra. En aquest sentit, proposem de considerar mèrit avaluable el fet de ser esportista d'alt nivell o haver ostentat aquesta condició durant els dos últims anys per poder concórrer a les proves per a l'accés als Cossos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, i també al de Policia.

Finalment, el que el seu Projecte de Llei pretén, sense dir-ho en la seva minsa exposició de motius, és consagrar un canvi de model en matèria de lluita contra el dopatge, que requereix d'una més gran reflexió i, sobretot, un consens que, segons sembla, es vol evitar.

Es tracta de consagrar el model de la Llei de creació de l'Agència Andorrana Antidopatge, consistent en el fet que aquesta pugui interferir en els drets fonamentals dels esportistes sense seguir les vies que estableix la Constitució del Principat d'Andorra. Fa temps que diem que tot això s'ha de regular amb una Llei qualificada, i insistim ara en aquesta necessitat.

Deixi'm que els parli dels drets fonamentals, per aclarir conceptes i perquè tothom ens pugui entendre: estem parlant de drets com els de la integritat física (que es vulnera per exemple amb les anàlisis de sang), el dret a la intimitat (que es vulnera durant les vigilàncies mentre es prenen mostres d'orina), el dret a la inviolabilitat del domicili (si hi accedeixen per sorpresa els agents per portar a terme un control sorpresa) i el dret a la lliure circulació (ja que els esportistes tenen l'obligació d'estar permanentment localitzables per poder sotmetre's a controls). Tots aquests drets estan contemplats a la nostra Constitució al capítol III, articles 8, 14 i 15.

El Projecte de Llei planteja, a l'article 69, que tot allò relatiu a la lluita contra el dopatge ha de ser determinat, amb normes de caràcter reglamentari, per l'esmentada Agència, i això no és admissible en un Estat de dret.

L'altra mesura és modificar el Codi penal per incloure-hi un nou delictes de dopatge, dirigit no a l'esportista sinó al seu entorn. Això no ho exigeix l'Agència Mundial Antidopatge ni la Convenció de París i, tal com es presenta en el Projecte de Llei, genera una indesitjable inseguretat jurídica. En l'àmbit de la lluita contra el dopatge seguim orfes d'una regulació integral, consensuada i respectuosa amb la Constitució.

Així doncs, per tot el que hem esposat, presentem una esmena a la totalitat al Projecte de Llei de l'esport amb text alternatiu.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la ministra, Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Abans de començar a debatre les esmenes a la totalitat que ens ocupen, voldria recordar que en el moment d'elaborar aquest projecte de Llei, vaig tenir l'honor i el plaer de comptar amb la participació de totes les federacions i diferents entitats esportives del país.

Les seves aportacions van ser indispensables per assolir un text legislatiu que respongui a les seves necessitats i problemàtiques.

Malgrat aquesta feina avui ens trobem en aquesta sala per debatre dues esmenes a la totalitat al

Projecte de Llei de l'esport, presentades pel Partit Socialdemòcrata i el Partit Liberal.

Dues esmenes que responen a una mateixa manera de fer política i que només volen obstruir l'acció de Govern i obtenir tres minuts o uns minuts més de paraula en aquesta tribuna per fer demagògia.

Aquesta nova manera de fer política va començar ja fa uns mesos, quan aquests dos partits de l'oposició veien com s'acostaven les eleccions generals.

Vist com està evolucionant la situació en un moment suposadament de precampanya, no és d'estranyar que els dos feu servir la mateixa tècnica d'obstrucció política. Això sí, hi ha una petita diferència ja que aparentment, -i dic bé aparentment-, els liberals voleu fer creure que heu treballat una mica més l'esmena ja que presenteu un text alternatiu.

D'altra banda, no seria de rebut remarcar que algunes de les esmenes que heu presentat, tant el PS com els Liberals, a l'articulat en el si de la comissió, són útils i poden millorar el text.

De fet, l'esperit constructiu que ha demostrat el Grup Parlamentari Demòcrata és el que s'espera d'una bona tasca parlamentària que cal millorar els textos legislatius. Un esperit constructiu que no em podran negar que vàrem demostrar del Govern venint el 21 de setembre abans d'entrar el text a tràmit parlamentari per fer-ne la presentació en comissió legislativa.

Amb això, el que vull dir és que no calia presentar dues esmenes a la totalitat. Al meu entendre, treballar de manera conjunta el text en la comissió, era suficient.

Sres. i Srs. consellers, anem a pams.

Pel que fa als socialistes, presenteu una esmena a la totalitat amb el retorn del text a Govern sense presentar una alternativa clara al nostre Projecte de Llei de l'esport. Això em fa pensar que no el deuen tenir aquest projecte alternatiu, i que més enllà del que jo defensi avui aquí només vostès continuaran amb la seva cantarella recordant-nos als Srs. de DA que no estem fent la feina bé.

Però miri'n, aquí es tracta de treballar tots conjuntament pel bé del país, més enllà de la institució, partit polític que representem, junts hem de fer que les lleis que regulen la vida de la nostra societat siguin útils i beneficioses pels ciutadans.

Amb això vull dir que la crítica per la crítica no porta enlloc. En canvi estem aquí per desenvolupar una tasca de negociació de posicions diferents en benefici de tots, i vostès Srs. del PS fan un flac favor al bon desenvolupament d'Andorra amb la seva

obstrucció política permanent i amb una tasca parlamentària poc lloable.

Més concretament, vostès pensen que el projecte de llei presentat pel Govern és un perill per les federacions i critiquen els criteris d'atorgament de subvenció. Fins i tot parla d'afavoriment dels esportistes d'elit.

Sr. López, vostè i jo no devem haver llegit la mateixa llei.

Li voldria recordar que el criteri d'atorgament de subvencions que tant critica, és el mateix criteri que ja existeix al reglament d'ajudes a l'esport des del 2000. I deixi'm mirar un segon pel retrovisor, el Govern del qual vostè va formar part, no el va pas canviar.

Pel que fa a l'esmena dels Liberals Sr. Costa, deixi'm dir-li abans de tot que dubto que vostè hagi llegit aquest text alternatiu que presenten. Vostè que és un amant de la llengua catalana no hauria deixat passar alguns errors flagrants que trobem al llarg del seu text alternatiu.

Fa dos dies vaig tenir el plaer de poder escoltar la seva roda de premsa que van fer per presentar el seu text alternatiu, que jo qualificaria de molt poc treballat.

De fet, en aquella roda de premsa criticava que des del 1998 no hi havia una nova llei i que és evident que el món de l'esport ha canviat molt des d'aquella data.

Doncs bé, vostès han fet quatre aportacions noves, eliminat un capítol i han recuperat algun cop de forma maldestre part de la llei del 1998, que nosaltres pretenem fer evolucionar.

La resta de text és idèntic al nostre i no presenten cap visió alternativa al projecte de llei del Govern.

I no em voldria deixar la gran aportació en l'exposició de motius afegint unes tres frases.

De fet, si comparem els dos textos, cosa que hem fet amb l'ajuda d'un programari, observem que el seu text alternatiu conte un 11% del text del 1998, i només un 2% del text amb noves aportacions. Per tant, 87% del seu text és una còpia exacta de la proposta del Govern.

Això em porta a pensar que el nostre projecte no està tan malament, com vostè va reconèixer en diverses ocasions.

El que sí que denota és que la seva actuació és la seva voluntat recurrent de voler treure pit i entorpir la tasca de Govern en detriment de l'esport andorrà.

Ara bé, ja li avanço que el 2% de noves aportacions no milloren gairebé res el text, tot el contrari.

Vist que tinc temps i que les seves noves aportacions no són masses, passaré a explicar tots els punts que difereixen del nostre text.

Després de rubricar l'article sobre el Comitè Olímpic Andorrà creant un títol 2 específic amb un sol article, tècnica legislativa no massa usual, vostès afegeixen un sisè punt en el que plantegen la possibilitat de què, i cito: "El COA assumeix el foment de l'esport paralímpic i la coordinació amb les organitzacions esportives d'àmbit internacional que regulen l'esport paralímpic, assumint envers l'esport paralímpic les mateixes funcions que s'indiquen en els apartats anteriors d'aquest article respecte a l'esport olímpic".

Doncs bé, aquest idea que en el fons ens sembla adequada, la vàrem estudiar i compartir amb el COA i després de totes les valoracions fetes vam acordar amb els organismes concernits optar per formalitzar un comitè paralímpic, com el que proposem en la llei.

El segon tema que vostè planteja com a gran millora en el món de l'esport és l'universitari. En aquest cas hem interpretat i cregui'm que no ha estat gens fàcil, que voleu crear una nova figura d'equips universitaris que es pugui inscriure directament al registre d'entitats esportives. Aquesta nova figura no correspon a cap problemàtica i complica en escriure el que tenim actualment.

En aquest sentit, li recordo que el nostre projecte de llei manté l'opció ja existent on els universitaris poden crear una secció d'acció esportiva, que pot formar els equips que es vulguin. Si no ho he entès així doncs li agrairia que m'ho aclarís.

Pel que fa a les societats anònimes d'objecte esportiu, encara no entenc quina és la seva proposta i el problema que intenten posar en relleu.

Tampoc entenc el seu raonament envers les agrupacions esportives, ja que si les volen conservar perquè les exclouen en l'àmbit esportiu i obliguen a inscriure'ls en el registre genèric d'associacions.

Ara bé Sr. Costa, penso que tot no han de ser crítiques. Trobo molt encertada la seva proposta de definir reglamentàriament les proves que han d'incloure el reconeixement mèdic i els felicito sincerament.

D'altra banda, en la seva roda de premsa van criticar fortament el Govern per tenir en compte la igualtat de gènere com també ha fet durant la defensa de la seva llei,

Si és així, deixi'm preguntar-li per què eliminen doncs el nostre article 1.2 de la llei? Si tant els hi preocupa l'eliminació de barreres que puguin comportar l'exclusió o discriminació de certs

col·lectius en la pràctica esportiva haurien d'haver conservat el nostre articulat.

De fet, el projecte de Llei que vam presentar, deia textualment en el seu article 1.2: "Correspon als poders públics establir els instruments necessaris per garantir l'accés a l'activitat física pràctica de l'esport de les persones amb discapacitat i l'eliminació de barreres que puguin comportar exclusió o discriminació.

És cert que no parla explícitament del gènere, però convindrà amb mi que ho fa des de la vessant genèrica, on les dones també poden ser un col·lectiu vulnerable.

Perquè els oients ens entenguin, la seva gran defensa a la igualtat per la dona en el món de l'esport es limita a introduir l'article 4 sota el títol: Principis de la política esportiva i cito: "La promoció de l'esport femení afavorint l'accés de la dona a l'esport en tots els seus nivells i categories, l'accés als òrgans de gestió esportiva".

Limitar-se a aquesta aportació Sr. Costa i fer creure que han fet una gran modificació en benefici de la igualtat és una falta de respecte al món de l'esport i les polítiques d'igualtat.

Senyalitzem els dos textos. El nostre recull que els poders públics tenen l'obligació de vetllar envers la discriminació i exclusió de certs col·lectius. En canvi, el seu text ho recull com una declaració de principis. Així doncs els poders públics no tenen l'obligació de fer-ho. És obvi que la forma jurídica que nosaltres emprem, protegeix més els drets de dits col·lectius. Vostès aquí fan novament un brindis al sol.

A més, si l'objectiu era introduir únicament una petita frase, no calia fer un text alternatiu. Amb una esmena a l'articulat n'hi havia prou.

Cal recordar també, que el Govern ja té un text redactat de la Llei d'igualtat que està a disposició de presentar a principis d'estiu.

En la mateixa roda de premsa també es va referir al dopatge, ja ens hi té acostumats Sr. Costa, a fer grans dissertacions de dret constitucional al voltant d'aquest tema però els seus arguments es limiten a dir que els esportistes que se sotmeten a controls antidopatge estan subjectes a una invasió dels seus drets fonamentals. En aquest sentit, Sr. Costa, ha de saber que quan un esportista se sotmet a aquestes pràctiques ho fa des del consentiment ja que les llicències professionals informen i regulen aquests procediments. El control antidopatge és una pràctica coneguda i permesa pels esportistes d'elit i, en cap cas, és una intrusió als drets fonamentals.

A més, si tan creu que aquesta part de la Llei ha de ser un text qualificat ja que el seu entendre afecta els

drets fonamentals, per què no proposa qualificar els articles que es remeten al dopatge? Doncs, ja li responc jo mateixa, perquè la seva única voluntat és entorpir l'acció del Govern però aquí, al qui entorpeix, és al món de l'esport andorrà.

Ara bé, el sùmmum del seu text alternatiu el trobem quan observem la forma de la proposta que vostès presenten. Després d'haver copiat textualment passatges de la Llei del 1998, d'eliminar l'articulat que remet al dopatge, tot i mantenir una gran part del nostre text, conserven les remissions als articles, el fruit d'aquesta barreja és un text del tot incompreensible i en algun cas fins i tot ridícul, ja que una es queda esparverada quan llegeix la seva proposta que remet articles que no corresponen o no existeixen. Concretament, Sr. Costa, en el seu text alternatiu, en l'article 74.6, veurà com es remet a l'article 87.3, i jo em demano: com poden remetre l'article 87.3 si la seva llei només té 81 articles? Això només és fruit del copiar-pegar i només puc qualificar el seu text alternatiu de nyap legislatiu.

Quan al principi de la meua intervenció li deia que vostè no s'havia llegit el text, deixi'm que li mostri un exemple: l'article 62 del text diu -i cito: "La pràctica de l'esport a la universitat és part de la formació de l'estudiant universitari, havent, les universitats, d'establir mesures precises per la compatibilitat efectiva d'una pràctica en formació acadèmica". També podria llegir el seu article 12.3, però és un exercici força complicat. Creu que aquest és el bon redactat?

I a banda de la forma, han parlat vostès amb la universitat perquè el conjunt dels alumnes de diverses disciplines tinguin l'esport com una matèria lectiva obligatòria? Sr. Costa, amb el seu text alternatiu vostè ha anat a fer política d'obstrucció, deixant de banda el rigor que requereix la tasca parlamentària. De fet, Sr. Costa, vostè que es dedica al món de l'ensenyament amb aquest text alternatiu vostè estaria suspès tant pel fons com per la forma.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Començaré d'una manera diferent, més que res perquè la ministra ha fet un comentari que m'agradaria destacar.

Sra. ministra, les dones no som un col·lectiu vulnerable, som el 50% de la societat i tenim els

mateixos drets com qualsevol altre! No se'ns ha de tractar com a vulnerables.

Gràcies.

Bé, m'ha sorprès la presentació de les esmenes a la totalitat, i evidentment també m'ha sorprès la presentació d'un text alternatiu, text que he analitzat i que ja en parlaré al final.

En aquest projecte de llei que va presentar el Govern no vaig presentar moltes esmenes, però el projecte de llei presentat tenia entre altres unes mancances importants des del meu punt de vista, i les meves esmenes tenen l'objectiu d'intentar corregir aquestes mancances.

Primer, penso que no es fomenta l'esport de forma general, es centra en algunes disciplines esportives i en alguns esportistes d'alt nivell d'aquestes disciplines i deixa a la resta d'esportistes i federacions certament sols, o com a mínim això és el que remetien les federacions.

Segons l'edecte, les subvencions s'atorguen en esports que puguin fomentar els programes i les activitats que siguin coherents amb els criteris i les directrius de la política esportiva de l'Estat que desenvolupin les federacions esportives i el Comitè Olímpic Andorrà. Això està extret del propi edecte.

I si revisem l'article 37 de subvencions és molt clar que el Projecte de llei prioritza les subvencions en aquelles disciplines centrades en la neu, la muntanya i les característiques geopolítiques d'Andorra. Són disciplines que, com ja s'ha comentat anteriorment, inaccessibles per a moltíssimes famílies pel seu component econòmic.

Enlloc es planteja que la subvenció estigui relacionada en el foment d'aquella disciplina entre els infants i els joves, o en les federacions que disposin de seccions infantils i que alhora participin en esdeveniments competitiu tant nacionals com internacionals.

Moltes federacions en els últims anys han vist disminuïdes les seves subvencions de forma important en els últims anys posant en perill la participació d'infants i adolescents en competicions internacionals, i si arriben a aconseguir-ho i aconseguint bons resultats és gràcies a l'esforç de les famílies que ajuden en aquest fi.

Segon, també crec que és innecessari la creació de la fundació de l'esport, no deixa de ser un organisme que genera unes despeses econòmiques que es poden revertir a millorar les subvencions, i si realment hi ha voluntat, l'actual Consell Andorrà de l'Esport pot actuar sobre les competències que sempre ha tingut assignades o d'altres que se li puguin oferir, i en

definitiva el seu funcionament o no, no deixa de ser responsabilitat del Govern.

I tercer, tampoc m'agrada gens la disposició final segona amb la limitació de l'esquí de muntanya, accepto que existeixen certes limitacions en la seva pràctica quan l'estació està tancada i es fan les tasques de manteniment, d'acord aleshores cal educar als esquiadors perquè no facin aquesta pràctica en aquells moments, però el tema dels circuits, no em sembla gens bé. Aquesta disciplina representa una pràctica esportiva que es caracteritza per la llibertat de moviment. I es justifica tota aquesta modificació per temes de seguretat, i a mi m'agradaria conèixer els tipus d'accidents que hi ha a les pistes d'esquí, a quines disciplines corresponen, si a l'esquí alpí, a l'snowboard o a l'esquí de muntanya de forma prioritària.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, acabo de seguida.

L'esport desenvolupa i fomenta uns valors, com ara la recerca d'una millora constant, el domini de les emocions, el treball ascètic de preparació llarga i contínua per assolir un objectiu no immediat, la paciència, el sacrifici, la constància, l'acceptació de la derrota com a camí de superació, la cooperació amb altres persones per assolir un objectiu comú, la renúncia al propi bé en benefici del grup, el respecte i valoració de les capacitats dels companys i dels adversaris o la solidaritat entre els companys, qualitats humanes indispensables per adquirir la maduresa necessària per viure una existència lliure, responsable i plena i que haurien d'estar incorporades dintre d'aquest Projecte de llei.

Si som capaços d'inculcar tots aquests valors dintre del text legislatiu aconseguirem una Llei de l'esport que fomenti bons esportistes.

Del text alternatiu puc compartir alguns aspectes però d'altra part tampoc els comparteixo. No comparteixo que el text alternatiu faci desaparèixer el Comitè Paralímpic perquè aquesta va ser una demanda explícita i molt clara del col·lectiu de discapacitats.

En definitiva no he acabat de trobar prou aspectes per acceptar l'esmena a la totalitat. Penso que via esmenes podríem corregir aquestes mancances que tenim i espero que hi hagi voluntat per part del Govern per assolir un text millor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, escoltades les intervencions, primer em referiré a la intervenció del Sr. López... l'esmena defensada pel Sr. López.

Comparteixó bona part de l'argumentació feta o exposada com a fet que vulgui donar més facilitats i suport als joves esportistes. També comparteixo el fet de què vulgui suprimir la figura de la fundació. En aquest sentit doncs, pel que fa als joves per part d'SDP vaig presentar esmenes per completar una mancança a la llei en el sentit de poder fer compatible els estudis amb la pràctica i els entrenaments per als esportistes promesa o d'alt nivell mentre estudien, creant uns plans d'estudi adaptats a aquesta necessitat. Jo crec que el projecte de llei de DA oblidava el suport necessari per a garantir una bona educació i facilitar al mateix temps els entrenaments o la participació en competicions d'alt nivell.

Crec també, o comparteixo el fet com ha exposat el Sr. López, doncs que aquest Projecte de llei relega els valors fonamentals de l'esport.

Per altra banda, de la intervenció del Sr. López, no m'ha quedat clar o no ha precisat prou el fet de traslladar el rol de la Fundació al Ministeri d'Esports i els propis comuns. No sé com funcionaria això, en tot cas, ja ens ho explicarà, no?

Per la part meua doncs jo defenso que cal continuar mantenint la figura del Consell Andorrà de l'Esport i tal com a les meves esmenes presentades, ampliant i millorant les seves competències. Això em porta doncs, a parlar de l'explicació de la defensa que ha fet el Sr. Costa, de la seva esmena a la totalitat i també doncs dir que amb el poc temps que hem tingut per analitzar el text alternatiu, tot i així el trobo fonamentat tant pel que fa a la forma estructural del text com en el fons.

Hi ha un punt compartit, doncs, que és el que em referia ara i als quins vaig presentar diferents esmenes, que és la supressió de la figura de la fundació de l'esport per no estar adaptada a les necessitats reals del que entenc que ha de suportar el conjunt dels estaments i la regulació esportiva. També defenso, doncs, el retorn a la figura del Consell de l'Esport estipulada a l'anterior llei, adaptada a la realitat actual.

La figura d'una fundació em sembla que no es gens adaptada a les funcions que dit organisme ha de prestar. I, es posa de manifest que el Projecte de llei ni tan sols fixa la durada del càrrec dels diferents membres.

D'altra banda, en la proposta plantejada per Liberals d'Andorra, no comparteixo plenament el fet que la lluita contra el dopatge es reguli totalment a part, ja que hi ha aspectes que han d'estar clarament explicitats dins la llei de l'esport. Hi ha uns topalls que cal precisar.

Coincideixo, en tot cas, que el Projecte de llei presentat pel Govern de DA, està mal plantejat i, al meu entendre, s'allunya dels principis bàsics de l'esport i desplaça el caràcter de l'esport amateur, altruista i de foment de les llibertats de la persona, privilegiant el que és l'esport professional.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Ho deixo aquí Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, Sra. Carine Montaner, teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Mixt-PS, nosaltres Unió Laurediana-Independents de la Massana pensem que seria positiu que el ministeri tornés a treballar el text inicial tenint en compte les esmenes entrades pels diferents grups parlamentaris.

Recordo a la Cambra que s'han presentat 196 esmenes de les quals 75 són del grup parlamentari de la majoria demòcrata, i s'ha de celebrar la feina feta per tots els grups parlamentaris.

Dit això pensem que és legítim tenir dubtes sobre la solidesa del text presentat pel ministeri. Volia celebrar les paraules del Sr. Pere López. Comparteixó amb vostè, Sr. Pere López, que l'esport és una eina important de prevenció en termes de salut i a nivell social.

Tenim la convicció que el text hauria de recollir la voluntat de fomentar l'equilibri entre els diferents esports per tal de deixar l'oportunitat als nostres

joves d'aconseguir els seus somnis i de continuar competint independentment de la disciplina esportiva.

Pensem també que caldria veure la necessitat de crear aquesta fundació de l'esport.

L'esmena a la totalitat és una oportunitat a vegades. No es tracta d'un fracàs, sinó de treballar tots plegats i de recollir les coses positives de cada grup.

Companys parlamentaris, vist el tecnicisme de la temàtica del text legislatiu, vist el poc temps que queda de legislatura, vist el nombre de projectes i de proposicions de llei de gran calat que hem de treballar tots plegats en comissió, és a dir en comissió i també a nivell dels nostres grups, pensem que seria bo que, per optimitzar el temps, que el ministeri torni a agafar el millor de les propostes dels grups parlamentaris. Així tindríem un text més aviat consensuat.

Doncs, dit tot això, recolzem l'esmena a la totalitat del PS.

Quant a la proposta liberal, de fet compartim amb el Grup Liberal, doncs, una sèrie d'idees, com per exemple eliminar la fundació d'esport. Ara bé, el text alternatiu presentat pels liberals presenta unes contradiccions i ara m'explico.

D'una banda es proposa eliminar la Fundació d'Esports, cosa que compartim, i de l'altra banda es parla de la Fundació d'Esport en l'article 35.3 del seu text alternatiu. Cito, article 35 punt 3 del text alternatiu: en cas d'obtenir benefici les societats anònimes amb objecte esportiu poden fer aportacions a la Fundació d'Esport amb les bonificacions que s'estableixin en el pagament de l'impost sobre societats. És clar, d'una banda eliminem la Fundació d'Esport i de l'altra ja tornem a parlar de la Fundació d'Esport. Llavors l'exigència està molt bé. És veritat que quan exigim de Govern una sèrie de coses és bo també d'exigir per si mateix, el mateix.

L'error és humà i aquí tothom pot fer errors i s'ha de corregir.

Com a text alternatiu presenta contradiccions encara que hi hagi molt bones idees que compartim, tal com ho demostren les nostres esmenes, votarem en contra de l'esmena a la totalitat del text alternatiu.

De fet pensem que un text alternatiu és molt més que la incorporació de les seves pròpies esmenes a l'articulat dins del text inicial. Tenim la convicció que hagués estat més idoni i molt positiu pel Govern la proposta del PS que Govern tornés a treballar el text amb el conjunt, analitzant les propostes

positives dels diferents grups parlamentaris a nivell global.

Moltíssimes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula el Sr. Justo Ruiz.

El Sr. Justo Ruiz:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, després de la intervenció de la Sra. ministra em queda una feina prou feixuga. Intentaré aportar alguna coseta més.

Avui debatem les esmenes a la totalitat al Projecte de llei de l'esport del Principat d'Andorra publicat al Butlletí 90/2017, del 21 de novembre, presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pel Grup Parlamentari Liberal, aquest últim afegint un text alternatiu al Projecte presentat pel Govern.

Intentaré ser clar i concís a l'hora d'explicar perquè considerem des del Grup Parlamentari Demòcrata que no s'ha de donar suport a cap de les esmenes a la totalitat presentades.

He de reconèixer que la Comissió d'Educació, Cultura, Recerca i Esports de la qual sóc part, és una comissió amable i agraïda, ja que tots els temes que fins ara s'han debatut són de fàcil defensa i sovint d'inevitable consens.

I estava convençut, segurament la meua inexperiència m'ha fet pecar d'ingenu, que aquest Projecte seria tractat de la mateixa manera i que amb el treball en comissió seríem capaços de debatre i discutir, però finalment millorar i consolidar un text que donés força i consistència a una nova llei.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata presenta una esmena a la totalitat però no té un text alternatiu que ens clarifiqui el seu posicionament envers l'esport andorrà. Potser ja tenen que els hi faci la feina i els hi va bé que la presentin els seus companys liberals. A part d'això, faré 125 esmenes de modificació i 3 d'addició. Insisteixen bàsicament en temes de salut, d'activitat física, de l'esport base, però sobretot en temes de subvencions.

Estem convençuts que no té cap sentit acceptar l'esmena a la totalitat quan es pot debatre en comissió tots i cadascun dels punts en els que no estan d'acord, i que consideren que s'han de millorar.

A partir d'aquí, els comentaris que ha fet el Sr. López, jo de tots els aquí presents he après alguna cosa, he tingut un mestre que em va dir sempre, Justí -que ell em deia Justí- el més important la majoria de

les feines és saber el que no has de fer. Amb això, Sr. López, amb vostè he fet un màster. Si la meua curta carrera, no sé fins on arribarà, però no m'agradaria dedicar-me a la política de la manera i amb l'actitud que vostè mostra.

Ens parla de valors. Jo puc entendre que em pot donar lliçons de moltes coses, però no li permeto que em parli de valors. Perquè, a quin tipus de valors fa referència? Al respecte? A la tolerància? Al respecte que va demostrar vostè aquí fa 15 dies amb el secretari general de demòcrates? Amb el respecte que va demostrar sovint amb Govern dient que fan corrupció, que manipulen el poder judicial? Amb el respecte que han demostrat cap a Sindicatura, portant al Constitucional? A quin tipus de valors es refereix?

Crec que seria interessant que ens fes algun comentari.

Per la seva banda, el Grup Parlamentari Liberal, difícil, Sr. Costa poder afegir alguna cosa a l'esplèndida explicació que ens ha fet la ministra. Crec que ho ha deixat molt clar, fins i tot jo també parlava de percentatges, i veig que no estava molt lluny del que ha apuntat la ministra.

Jo apuntava un 90% del seu pes, és pràcticament igual al nostre, fins a un 90%.

Parlant de l'exposició de motius, és insuficient. Sr. Costa, és calcada, la nostra és calcada a la seva. Afegeixen tres línies, com bé ha dit la ministra. És igual. Treuen l'últim paràgraf on s'expliquen les principals novetats. Tot el demés és igual.

Ens diuen que passem de puntetes sobre els principis d'inclusió. Doncs bé, el seu article número 7, del seu text és exactament igual al número 6 del projecte de llei. Clavats.

Nosaltres afegim via esmena, i reconeixem la funció de la Federació Andorrana d'Esports Adaptats, (FADEA) com a entitat esportiva encarregada del foment i de la coordinació de la pràctica esportiva per a persones amb discapacitats motrius i/o sensorials.

Ens acusen de discriminar els esportistes paralímpics pel fet de crear un comitè paralímpic andorrà. Sr. Costa, tot el contrari. Els hi donem molta més rellevància, els hi donem les eines perquè no hagin de dependre de ningú, els hi reconeixem les seves capacitats i reforcem les seves competències.

Faré una petita lectura del punt 2 de l'article 8, del projecte de llei que parla sobre aquest comitè, constituït d'acord amb els principis i normes del comitè paralímpic internacional.

És un organisme amb personalitat jurídica, plena capacitat d'obrar, patrimoni propi, duració il·limitada sense finalitat de lucre.

Existeix un comitè paralímpic internacional Sr. Costa. No entenem perquè com diu vostè, l'ha d'absorbir el Comitè Olímpic Andorrà privant aquest organisme d'autonomia i independència pròpies.

Ens diuen que ens oblidem del tot de la igualtat entre home i dona. Sr. Costa, nosaltres aquesta pàgina l'hem passat fa temps. A dia de 2018 no crec que calgui diferenciar o fer esment a aquest tema. Les dones fan esport al país. Sr. Costa, a qualsevol federació trobarà dones i en llocs de directives també. Nosaltres parlem d'esportistes, introduïm a la dona i li donem igualtat.

Més coses Srs., no parlaré de l'article 2, lletra p) dels principis que tant vostè com la ministra hi han fet esment.

Fent referència a la seva preocupació per l'obligatorietat que suposa la transformació del Bàsquet Club Mora Banc Andorra en societat anònima amb objecte esportiu, li he de dir que aquesta entitat és societat anònima des de l'any 94. No està participant com a club Sr. Costa, i tot perquè l'ACB li obliga a ser-ho.

El projecte de llei que presenta Govern, hi ha una disposició final transitòria en què té un any per fer aquesta transformació, evitant qualsevol trastorn o canvi traumàtic que pugui alterar el funcionament del club i respectant la composició actual de l'entitat.

És evident que estem parlant d'uns dels clubs més representatius del país i que hem de fer el possible perquè continuï en aquesta línia, i per què no intentar que un altre club d'un altre esport pugui algun dia arribar a competir a l'elit com ho està fent el bàsquet?

He de dir que lamento profundament el gir de 180 graus que sembla que han donat en els temes que clarament no s'haurien de polititzar. Aquest projecte entenc que és un d'ells. Un projecte que hem entès des del primer moment el nostre grup parlamentari com una oportunitat per arribar a tots els sectors involucrats i millorar tot allò que fa referència al món de l'esport.

No es pot utilitzar el món de l'esport per alimentar la seva guerra política, amb aquesta llei no.

En aquest punt m'adreço a la resta de forces polítiques i els convido aquí a què no donin suport a aquestes esmenes a la totalitat. Perquè no fan una altra cosa que confirmar allò que els política més veterans ens diuen, tindrem un final de legislatura llarg i complicat. Estem convençuts que serà difícil

mantenir el ritme de treball constant i efectiu, que projectes com aquests es necessiten i es mereixen.

Considerem que sigui quin sigui el seu objectiu i la seva actitud, nosaltres no ens contagiarem. I és per això que continuarem treballant amb la mateixa il·lusió del primer dia.

Fem 75 esmenes a aquest projecte, però amb perfecta col·laboració i amb la màxima il·lusió amb la secretaria d'Estat d'esports. L'únic objectiu que hem tingut és el d'intentar millorar. La major part d'esmenes són per temes de denominació, nomenclatura.

Se'ns ha titllat en aquesta Cambra de ser titelles a vegades de Govern, però si fem 75 esmenes és que Govern s'equivoca.

És molt més fàcil, no cal arribar a polititzar el món de l'esport. Deixi'n que els esportistes continuem fent tranquil·lament la nostra feina.

En temes de dopatge, Sr. Costa, vostè ha fet alguna vegada un control antidòping? Jo sí. he tingut la sort de fer-lo perquè he tingut la sort de competir. Si jo m'hagués negat, cap problema. M'hagués marxat cap a casa, no vulneren la meua llei, jo accepto com a esportista fer aquet control per demostrar que sóc net. No vulnera absolutament res.

Convido a votar en contra d'aquestes esmenes presentades pels Grups Parlamentaris Socialdemòcrata i Liberal perquè es pugui iniciar el treball en comissió al més aviat possible, que de ben segur serà més enriquidor i eficaç que el que estem fent avui aquí.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obriríem ara un segon torn d'intervencions.

Pels consellers del PS, pels presentadors de les esmenes, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, començant per la nostra posició en relació a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal, dir que donarem suport a aquesta esmena. La presentació d'un text alternatiu també permet la presentació sobre la mateixa. Molts dels arguments i dels principis que ha exposat els compartim. Li reconec les meves limitacions en matèria antidopatge. Vostè, és un tema que defensa enèrgicament sobre la seva qualificació. Crec que té els seus arguments, estaria bé que algun dia aquesta qüestió quedés clarificada des d'un punt de vista

tècnic, d'un informe que pogués fer un debat llarguerut.

En quant a les intervencions dels altres grups, la Sra. Sílvia Bonet no dóna suport, tot i que la seva intervenció ha coincidit amb la meua. Abans es deia un 90%, m'ha semblat, però entenc que hi deu haver alguna raó major.

Per demanar per contestar als aclariments que feia el Sr. Víctor Naudi, ens preocupa molt la creació de diferents ens a l'hora de determinar diferents polítiques. Tenim un exemple malaurat al nostre entendre, que és el tema del SAAS. Quan hi ha un canvi de Govern, un canvi ministerial, hi ha una dificultat important d'aplicar les polítiques que es volen fer, i per tant, nosaltres entenem que qui ha de dirigir la política esportiva és el ministeri. I que quan hi hagi un canvi de Govern doncs, ha d'haver-hi si es vol, un canvi de línia de política esportiva.

Si tenim tota la feina transferida a una fundació que té un gerent i demés, un canvi de política no porta un canvi de política esportiva. I després em referiré al Sr. Justo Ruiz, que em sembla que s'equivoca molt quan diu que de les coses importants se n'ha de fer política, però hi ha plantejaments diferents i evidentment que l'esport ho és.

Anant a les intervencions fetes pels membres de DA, i el desbocament que hem tingut de la ministra, deixi'm que comenci, ja que vostès ens canvien el nom quan s'enfaden i quan hi ha alguna cosa que no els agrada, i ens parlen de socialistes, doncs nosaltres també ho farem. Els li'n posarem un que crec que els hi escau molt millor que l'actual, que és el d'antidemòcrates.

Jo crec que és un nom que els hi correspon perfectament quan no entenen en aquestes alçades què és un debat de totalitat, el què és la feina de l'oposició i en general quan no accepten cap debat, perquè al final de la intervenció del Sr. Justo Ruiz, ha parlat de tot menys d'esport. Vostè ha fet unes crítiques de la situació política.

De fet és el que estem acostumats a sentir, és una herència directa del Sr. cap de Govern. Lamento que aquest estil tan poc democràtic, tan poc parlamentari de debatre doncs, s'estigui instaurant a les files demòcrates i que això estigui arribant també a les noves generacions.

Després em diu que criticar per criticar, com que vostè no m'ha contestat jo hi torno i espero que vostè ara em contesti.

Primer diu... -i el Sr. Justo Ruiz crec que no m'ha entès del tot bé- quan parlava de valors. Jo dic que valors i principis de política esportiva no hi són en aquest projecte de llei. Digui'm Sr. Ruiz o Sra.

Gelabert en quins articles es recullen aquests principis de la política esportiva.

Després em diu que no hi ha cap canvi amb el criteri de les subvencions. M'he portat la llei de l'any 98 en la que s'atorgaven subvencions en funció de: programes d'activitats esportives, organització de proves o esdeveniments esportius, suport i ajuts als esportistes d'alt nivell i la gestió de l'entitat igual que hi havia ajudes per la utilització d'instal·lacions esportives. Llei... tot i que abans ja ho he dit, llei de l'any 2017, criteri per l'atorgament de subvencions. Primer criteri, la vinculació de la disciplina esportiva amb la neu, la muntanya i les característiques geopolítiques del Principat; segon criteri, la prioritat de la disciplina dins dels plans esportius del Govern, -i aquí deixi'm que a part de demanar-li les subvencions amb el quadre i les dades que entenc que vostè no em discuteix, que és real el fet de què vostès han reduït importantment a una majoria de federacions i en canvi les han augmentat a altres-, també li vaig fer una demanda per saber quins eren els plans nacionals de l'esport.

El document és aquest que en primer lloc és un autèntic incunable... incunable perquè no té encapçalament, no té signatura, no té data. Comença amb una frase directament sense cap context, sembla més un anònim d'aquests de les sèries de plataformes digitals que apareixen en aquestes sèries d'intriga. Entenc que anava dirigit a mi i que és una contesta però, en tot cas, no és fàcil d'entendre. I el curiós -vostè que critica el debat parlamentari- és que vostès diuen que no tenen plans esportius, és a dir, que totes aquestes decisions que vostès han fet, que l'actual Govern no té pla nacional de foment de l'esport i deixi'm que li discrepi, jo crec que sí que el té. Vostès han marcat una línia molt clara que és legítim però jo crec que hem de parlar i hem d'acceptar-ho. La seva línia és recolzar l'esquí i el muntanyisme i disminuir les subvencions al conjunt de les federacions. I això, és debat polític i és debat públic, i la gent ha de saber quina és la línia esportiva que té aquest Govern, i això és fer política... Evidentment que és fer política! I vostès han d'explicar el seu posicionament i no es poden amagar darrere de discursos i de valors que no tenen res a veure amb l'esport. Nosaltres creiem en una política esportiva global, sobretot dedicada a l'esport de base, als nens, als infants, prioritzant qüestions importants com és la cohesió, que tots els nens puguin fer esport, als que volen competir, però també aquells que ho fan en hores de pati, a la sortida de l'escola sense una voluntat competitiva necessària perquè és importantíssima -com hem vist abans en diferents aspectes...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

...la pràctica de l'esport. I això és política! I vostès han de dir avui, i han de ser valents, de dir que el que han fet fins ara ho continuaran fent a partir d'ara, continuaran per la línia d'apostar per aquests esportistes d'alt nivell, per apostar per l'esquí i per la muntanya i les altres federacions han de saber el que passa si vostès continuen governant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Gelabert, avui vostè s'ha retratat! M'ha sorprès... Li he de dir sincerament! El seu to bel·ligerant, obertament bel·ligerant i de confrontació directa quan em sembla que tothom des de casa ho haurà vist. La meua intervenció era amb la voluntat d'aportar millores en aquesta llei però vostè igual que a mi m'acusa de potser no haver llegit el text -i li asseguro que l'he llegit, rellegit, mirat, remirat nombroses vegades-, vostè segurament sí que no m'ha escoltat. No ha escoltat res del meu discurs! O no ha volgut escoltar el meu discurs... No prego ara que vostè el valori però sí que tothom que ha estat en aquesta Cambra i ho ha escoltat i tothom que ens ha escoltat des de casa, que pari atenció a les aportacions que intenta en la mesura del possible fer l'oposició, no només el nostre grup parlamentari i el to bel·ligerant i de confrontació que vostès critiquen però que empren és completament paradoxal i contradictori.

De fet, jo li he de dir que avui la seva actitud m'ha decebut, i m'ha decebut molt, i li he de dir! I no m'agrada a mi parlar de personalismes -penso que la política no està per això-, però vostè avui hi ha fet referència múltiples vegades, jo no ho faré. Estem aquí per parlar... sí, de política Sr. Justo, estem fent política, estem fent lleis, per tant, no demanin una cosa que no ens pertoca. Aquí ens toca fer política i la continuarem fent!

Sra. Gelabert, tot el que ha dit avui em sorprèn, li he dit. Però és més, vull pensar que ni vostè mateixa ha escrit el seu propi discurs. Em quedaré amb aquest benefici del dubte.

Jo l'he escoltat, l'he escoltat atentament i vostès cauen en un circumloqui certament perillós, és a dir, que critiquin obertament les esmenes que es fan des de l'oposició com a obstrucció, obstrucció al Grup Parlamentari Demòcrata, obstrucció a Govern, obstrucció a l'esport. Ja m'explicarà... tindrà ocasió de dir com una presentació d'un text alternatiu és obstruir el món de l'esport... Ja m'ho explicarà! Perquè ni ho pretenem, ni ho fem, ni ho farem mai, però vostè això ho ha dit, però és paradoxal que critiqui les mancances del nostre text argumentant el nostre text com a nyap -és plenament legítim- quan el seu propi grup parlamentari fa 75 esmenes a la Llei. Aquestes són bones, aquí hi ha una clara contradicció molt difícil d'explicar.

La voluntat la reitero des de l'oposició i des del nostre grup parlamentari, era... era Sr. Justo, com vostè també ha recalcat, en el si de la comissió sempre ha estat així, d'intentar millorar i fer apostes en positiu al text.

Per tant, reitero aquesta paradoxa, crítica a l'oposició per fer esmenes però alaba les 75 esmenes de la Llei que presenta el Grup Parlamentari Demòcrata. No s'entén...

Vostè avui m'ha suspès! No passa res, espero anar a l'examen de recuperació, però també espero vista la seva poca objectivitat, la seva poca manca de rigor que no estigui vostè en el tribunal de l'examen de recuperació perquè sinó ja no val la pena ni que m'hi presenti. M'agradaria poder ser escoltat i que vostè, de manera preminoritzada, escoltés aquelles propostes que li estem fent.

Han entrat en un joc un pèl decebedor. Quan jo he qualificat, a l'inici del meu discurs, la seva llei li he dedicat tres adjectius: parcial (falta alguna cosa), desordenada (no està en l'ordre correcte) i deficitària (hi ha alguna cosa que no ens sembla prou correctament). Aquests són els tres adjectius que jo he dedicat en aquest text legislatiu. Vostès, en algun exercici potser per impressionar de cara a la galeria però penso que ratlla el ridícul, han agafat un programari per agafar el nostre text alternatiu i comparar-lo amb el seu text original. És clar, doncs aquest programari no ha detectat que jo el seu text l'he reordenat de dalt a baix! Això és clar, no interessa, no ho diuen perquè això no ven. Això hem fet! El seu text estava completament desordenat, amb uns errors de fons i això nosaltres ho hem fet. I òbviament el text fa aportacions positives com jo així li he reconegut i li he intentat, de dalt a baix, anar capítol per capítol, títol per títol explicant-li què és el que hem fet en cadascuna d'elles per donar-li una coherència i un rigor com li explicava jo en el meu discurs que calia aportar a aquest text. És clar, vostès el que volen fer és enlluernar una altra vegada de

cara a la galeria i dir que han agafat un programari i "què malament que ho ha fet el Sr. Costa!". Digui-ho tantes vegades com vulgui però nosaltres estem convençuts que el que estem fent aquí és aportar per millorar un text legislatiu que deixava moltíssim a desitjar, Sra. Gelabert. Moltíssim a desitjar!

Ens diu que el nostre text només aporta quatre idees noves. Aporta idees noves, ho ha reconegut vostè. Treu articles i un títol sencer d'aquesta Llei que nosaltres insistim, és un títol que aquí no hi pertany, perquè ens hi podem fer mal. El Sr. López fa un moment reclamava que li agradaria saber tècnicament el tema del dopatge. Òbviament li podria donar dossiers molt extensos, d'aquells que sí que em lleigeixo Sra. Gelabert, -sí que em lleigeixo- però amb dos paràgrafs li quedarà molt clar. Aspectes tècnics, prengui nota Sr. López, que a vostè veig que li interessa. Sí, aprofito l'avinentesa si algun company altre de la Cambra també li interessa també pot prendre nota.

Els controls de dopatge en la mesura que constitueixen una actuació susceptible d'interferir en l'esfera privada dels destinataris i, en conseqüència, d'afectar els seus drets fonamentals de llibertat individual, requereixen necessàriament la seva qualificació. El fet de no qualificar un text, que és el que hem fet aquí -no pas avui, ho vam fer anys enrere-, lesiona la Llei seriosament, perquè els actes a l'empara d'aquesta es converteixen en ús de ple dret perquè no s'han respectat els procediments necessaris en l'aprovació d'una llei. Em consta en aquesta sala que hi tenim juristes, m'he recordat més d'una vegada. Suposo que el que he dit és cristal·lí, és tal qual. I per tant, no hi ha res a dir.

Vostès en això també, hi han passat de puntetes, és clar no interessa, que ens carreguem tot un capítol que pot ser greument lesiu pels interessos del nostre país. Esperem que no passi. Jo no he passat cap control antidopatge, i espero no haver-lo de passar, però espero que no l'hagi de passar molta gent en el país perquè seria nul de ple dret i, llavors, tindríem un greu problema, Sra. Gelabert, Sr. Justo Ruiz. Tindríem un greu problema! Per tant, esperem que no n'haguem de passar massa, perquè es podria declarar nul de ple dret, i llavors el problema seria nostre. És a dir, el nostre país.

Això ho traiem de la Llei, no menciona, no interessa. Li he comentat múltiples vegades. Però és clar, no hi ha pitjor sord que aquell que no vol escoltar.

Amb perdó, i ja que hi han fet tant de menció vostès, s'hi han lluit, s'hi ha lluit Sra. Gelabert i s'hi ha lluit Sr. Ruiz.

Vostè Sra. Gelabert aquí a la tribuna ha parlat del 50% de la població del país, totes les dones com un

col·lectiu vulnerable. Penso que això és un error intolerable.

Gràcies Sra. Bonet per haver fet esment i haver corregit i posat les coses al seu lloc.

Sr. Ruiz, vostè parla que no hem de fer menció de la paritat i de la igualtat de gènere i vostè, a més a més, ja em diu que millora la Llei i em comença a parlar de les seves esmenes, de les seves 75 esmenes que jo encara no he tingut l'oportunitat de veure, també li he de dir. Quan les vegi podré dir si estan bé o no estan bé. Però vostè que em parli com de bé està la Llei perquè ja hi han inclòs aquestes esmenes quan jo encara no les he vistes, penso que és el debat que avui no toca, ja el farem més endavant. Tindrem la voluntat d'arreglar aquesta Llei i ho farem i les discutirem. No pateixi! Però avui no estem parlant d'això. Aquí encara no hi som. Estem parlant del Projecte de Llei que ha entrat Govern.

El Sr. Justo Ruiz m'ha recordat que les dones ja competeixen. I el Sr. Justo Ruiz m'ha recordat que ja hi ha dones en els òrgans de direcció de les entitats esportives. Si bé, que les dones també treballen però no per això ens hem deixat de fer un llibre blanc de la igualtat. Però és que no fa falta! Com que ja juguen, ja ens està bé, no hi hem de fer res. A vostè, amb les seves afirmacions aquí perilloses, per altra banda, ens està dient que com que ja juguen i ja hi ha dones als consells d'administracions d'entitats esportives i en els òrgans de direcció! Feina feta! Malament anem si aquesta és la seva concepció de la realitat del país. És que té pa a l'ull! Malament anem! Hi ha molta feina a fer!

I nosaltres intentàvem fer aquesta aportació de manera clara per deixar damunt de la taula que és un tema que cal incloure, i espero convèncer-lo. Estic convençut que ho podré fer, que quan parlem d'esmenes en comissió això ho podrem incloure.

Jo no defalleixo, no tiro la tovallola, i estic convençut que en comissió, com altra banda ha estat sempre, tant amb els seus companys, la Sra. Palmitjavila com amb el Sr. Bardina, hem pogut consensuar i tirar moltes idees endavant amb el benentès que es tracta de millorar un text legislatiu. Per tant, ho farem. Malgrat aquestes crítiques, ho farem Sr. Ruiz!

La Sra. Gelabert, també en la seva intervenció m'ha sorprès una vegada més, m'ha sorprès tota l'estona. Vostè diu que està preparada i jo també. Doncs, m'ha sorprès demanant-me coses que, o jo m'he explicat molt malament, doncs, miri potser sí pel suspès que m'ha donat, m'he explicat molt malament. Però ja els ho he explicat, els hi he explicat a bastament. Vostè parlava que no havia entès el tema universitari, vostè parlava del que no

havia entès que estava dient en les societats anònimes esportives. Jo li deia la complexitat d'aquesta figura mercantil, i deixava no pas anul·lant-ho, sinó a discrecionalitat d'aquells clubs que volguessin competir amb lligues estrangeres la seva secció esportiva professional, que ho poguessin fer. Ho he explicat. Repassi el discurs. Repassi el discurs! Li enviaré ràpidament quan haguem acabat la sessió d'avui a secretaria, perquè vostè el pugui repassar.

Ahir, li ho he explicat. Per tant, em sorprèn! Em sorprèn aquesta poca voluntat com avui ha demostrat Sra. Gelabert, i m'ha sorprès de no voler escoltar i acusar. Acusar sí! Això ho ha fet molt. Acusar de voler obstruir l'esport del país. Però de què està parlant? Vostè ha començat la seva intervenció dient-nos que havia parlat amb totes les federacions i havia parlat amb molta gent que es dedica a fer l'esport al país. Què es pensa, que nosaltres no ho hem fet? Nosaltres també ho hem fet, i nosaltres hem volgut incloure justament el que tota aquesta gent que està involucrada en el dia a dia de l'esport del país, notaven com a mancances en el text legal que s'estava proposant.

Aquesta ha estat la voluntat. Voluntat que vostè entén com a demagògia i anar contra la política de DA i fer demagògia. No, no, no! Repassi una altra vegada, està gravat en vídeo el meu discurs anterior que ha durat 15 minuts exactes en els quals, amb voluntat constructiva fèiem aportacions a un text legal, però està clarament vist ja d'entrada, vista la seva actuació avui en aquesta tribuna, que no tenen cap mena d'intenció d'escoltar l'oposició, perquè l'oposició, segurament per a vostès, no està capacitada per fer aportacions.

Em sap greu! Avui ho ha comprovat! Tinc l'esperança, perquè així ha estat, també, l'experiència amb altres ministres del seu propi Govern que no és el cas.

Espero que les coses no canviïn! Espero que les coses no canviïn!

No hem fet brindis al sol! Sra. Gelabert! Hi ha errors! Sí, hi ha errors! Com en qualsevol text legal. Ho és que ara són vostès els que es volen erigir en el paladí de les lleis cristal·lines, perfectes i ben fetes! Si és el cas, digueu-nos-ho! Però justament, tots plegats en aquesta Cambra, els 28 consellers, el nostre deure és esmenar qualsevol text legislatiu, vinguin d'on vinguin, siguin projectes de Llei, siguin proposicions de Llei o siguin iniciatives legislatives populars. O perquè hi troba tres faltes o quatre articles que no li agraden, vostè ja el desacredita.

O sigui, aquesta és la seva manera d'entendre la feina legislativa, penso que no coincidim. Vaja, li asseguro, no coincidim!

Agrair els comentaris que han fet els altres companys de l'oposició, tant els que estan d'acord o no estan d'acord en donar suport a aquest Projecte de llei. Nosaltres també donarem suport a l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Socialdemòcrata, perquè entenem que aquest text és francament millorable. Avui n'hem fet unes propostes clares. Nosaltres hem llançat el guant, vostès no el recullen. Entesos! Però nosaltres persistirem i no defugirem en la nostra voluntat proactiva com hem demostrat més d'una vegada, en intentar esmenar lleis en el benefici d'uns texts legislatius millors per al nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la ministra, Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

En cap cas he dit que el text no fos millorable. I la prova està que el grup parlamentari de DA, doncs, ha fet 75 esmenes al text que hem presentat des del Govern.

I al meu discurs li he criticat l'esmena a la totalitat i al text alternatiu, en cap moment li he dit que les esmenes que havien presentat no es podien treballar en comissió. Tot al contrari! A més a més, en el meu discurs he dit que tots els grups havien fet les esmenes, vist que es podien treballar i amb això compto.

Començaré, la baixada que van patir les federacions, efectivament fa uns sis anys, jo diria que al 2012, va ser degut al context que ens trobàvem en aquell moment, degut a la situació de crisi que es va viure.

Progressivament hem anat apujant les aportacions a les federacions. Si que és cert que hem tingut en compte algunes valoracions que molt sovint venien donades pels projectes que ens presentaven des de les federacions.

En alguns casos, em sembla que ha esmentat la Federació de Judo, jo reconec que no tinc les dades aquí però evidentment ho podem debatre en el moment en què debatrem el text sencer. Eren deguts a programes o persones que estaven en aquell moment i que tenien una aportació directa i que evidentment doncs es van veure retallades quan la persona va deixar de fer esport.

El pla que comentàvem. El pla nacional de subvencions que vindrà donat per la nova llei de l'esport, precisament ve a poder ajudar precisament federacions que són petites. Parlem d'aquests plans que no estan, perquè us vam dir que serien via reglament que vindrien donades, però que la nova llei que hem presentat preveuen precisament per poder ajudar casos molt concrets amb federacions petites, de gent que pugui arribar a despuntar i que tingui la necessitat de recursos puntuals en quatre anys. Per què quatre anys? Doncs perquè molt sovint són mandats, contràriament al que vostè deia per a la fundació de l'esport. Per què són quatre anys? Per preparació molt sovint per jocs olímpics i altres.

Pel que fa a la base. La base, les federacions tenen ajudes directament per la base i a més a més, molts dels clubs que es troben al nostre país, vénen subvencionats també pels comuns.

Quan parlem de subvencions que vénen donades a clubs i a federacions, no només es parla de les subvencions que es donen des del Govern sinó que els comuns també tenen les seves aportacions, que no sempre són dineràries. Perquè també hem de recordar que hi ha les aportacions que es fan a nivell d'instal·lacions.

Critica l'esquí, i l'esquí li he de recordar que l'any 1965 va ser declarat d'interès nacional, i ara li passaré el document perquè l'he recuperat del Consell General, va ser declarat d'interès nacional.

A més a més, és veritat, que hi ha aquestes característiques que formen part del nostre territori a nivell geopolítiques i geo socials, que fan que donem unes ajudes específiques a l'esquí, al muntanyisme i també recordo que al ciclisme. Però evidentment que és política i que es podria parlar d'altres federacions.

També li donaré el meu punt de vista, pel que fa a l'agència nacional contra el dopatge que el Ferran Costa no li agrada. Li puc certificar que la validesa de l'agència té el 100% de l'agència mundial antidopatge. I de fet, vull recordar al Sr. Costa en aquest cas, i perdoni que sigui precís i que directament em dirigeixi a vostè, la compareixença pública que es va fer per explicar a l'agència o com havia anat el primer any de funcionament del 23 de març del 2017, i llegeixo i cito les paraules que vostè mateix va dir: "Penso que si mirem endarrere i no pas fa tants mesos, la situació era molt diferent a l'actual. Penso que cal ser crític quan s'ha de dir, i quan s'ha de felicitar per la feina ben feta també s'ha de dir, amb la qual cosa en aquest cas, aprofitant que tenim tant a la ministra com al secretari d'Estat, com a la directora de l'agència, felicitar-vos per la quantitat de feina ingent que avui ens heu presentat

i que és un pas més endavant excel·lent per tant també, per animar-vos a seguir en aquesta línia”.

És a dir que vostè estava d'acord amb la creació de l'agència, o en tot cas, posterior, tot i que es va abstenir en el moment de la creació.

Sr. Costa, jo també em vaig sentir decebuda quan van presentar el text alternatiu perquè el 21 de setembre vam venir a presentar la llei i vam oferir el poder, abans d'entrar la llei a tràmit parlamentari, de rebre les aportacions dels diferents grups parlamentaris, la qual oferta va ser rebutjada i ens va dir que treballaríeu via esmena, legítimament evidentment.

El que no pensàvem és que ens presentaríeu un text alternatiu perquè pocs dies després, després d'haver llegit la nostra llei, ens va dir que li semblava bastant bé el text, tot i que faria algunes esmenes. En cap cas va parlar d'una esmena a la totalitat. Això és el que m'ha decebut de vostè Sr. Costa.

Sra. Sílvia Eloïsa, em parla de l'esquí de muntanya. De fet la disposició és una disposició pactada amb els comuns i amb Ski Andorra perquè per complir i cobrir una mica les problemàtiques en què es troba la gent que fa l'activitat d'esquí de muntanya dins de les estacions d'esquí.

De fet, el text tal qual està redactat és la demanda que ens van fer i que vam incorporar dins del text per complir amb les necessitats que tenien les estacions d'esquí i els comuns. Vam creure que era una fórmula que convenia a tothom i que doncs podia regular d'aquesta manera l'esquí de muntanya.

Volia comentar també als Srs. Liberals, que vostès quan ens presenten les esmenes, les quals he dit que podien ser ben vingudes i que suposo que fareu un bon treball dins de la comissió legislativa, no les han aplicat ni a sobre de la seva llei.

M'explico: les esmenes que presenten, no tenen en compte el text alternatiu que han presentat. Fan unes esmenes que poden ser correctament acceptables però dins de la nostra llei, però en cap cas apliquen dins del seu text alternatiu. Que això és el que ens crea una mica de confusió amb el text que han presentat.

Pel que fa a la Sra. Carine, no entenc molt bé la seva posició i el raonament que ens explica. Hi ha moltes esmenes, sí, però no entenc per què ha de retornar el text a Govern. Precisament del que es tracta és de què es pugui treballar en comissió i si s'han d'acceptar o no les esmenes. No entenc la seva posició de tornar el text a Govern perquè les apliqui el Govern les esmenes que s'han fet dins del text i que després tornar a tot el tràmit parlamentari, quan precisament està dient que el que hi ha és molta

feina. Vol dir que estem duplicant els esforços en aquest sentit. No sé, potser no ho he entès molt bé.

De totes maneres, vull agrair al Grup Demòcrata, la Sílvia Eloïsa i el Víctor Naudi per l'aportació que fan, i en no acceptar l'esmena a la totalitat, i espero que en el si de la comissió es pugui treballar i tirar endavant aquesta llei.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Altres consellers que desitgin intervenir...

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per referències. Abans el Sr. López deia que les meves motivacions eren molt semblants a les que havia fet, pràcticament calcades, però jo les he corregit via esmena. Aleshores he cregut que les podia corregir via esmenes i no volia fer una mica com ha fet el grup UL-CC, és a dir votar una esmena a la totalitat d'una manera, i una esmena a la totalitat de l'altra. Perquè les dos esmenes a la totalitat estan, des del meu punt de vista, argumentades o emmarcades de forma diferent. Una de retorn a Govern, però l'altra amb un text alternatiu. I em trobo amb la disjuntiva que tot i que admiro que s'hagi presentat un text alternatiu, també em trobaria amb la mateixa disjuntiva que hauria de tornar a fer més o menys les mateixes esmenes perquè hi ha inclús algunes altres que el text actual, hi estic d'acord, que ja ho he dit abans amb el tema del comitè paralímpic, que estava d'acord en què fos separat perquè havia sigut una demanda que jo personalment m'havia reunit amb el col·lectiu de discapacitats, i m'havien demanat des de la passada legislatura que es fes aquesta modificació, i que ara doncs trobaria absurd tornar-ho a adjuntar dins del comitè olímpic, que és una de les demandes. Jo he posat abans aquest exemple. Per aquest em trobava en aquesta disjuntiva, per això he optat per rebutjar-la, i ho he optat justament per una qüestió, el contrari del que deia la Sra. Carine Montaner, justament per avançar la feina i per acabar d'una vegada amb aquesta llei i intentar corregir-la. Això no vol dir que després la voti o no la voti, això ja serà un altre tema, ja decidiré si després m'agradarà el text o no perquè sinó s'inclouen determinats aspectes que considero fonamentals, com és la inclusió o foment de l'esport de base, el foment infantil. I en les altres hi ha el tema de la fundació de l'esport, que també considero

que és prou important, doncs probablement sí que tindrè dubtes a l'hora de votar aquest text o no al final. Però ara en aquests moments estàvem veient si ho entràvem a tràmit o no.

I en quant al tema del muntanyisme, ho sento Sra. ministra, no ho comparteixo. Conec aquesta demanda des de fa molt temps però no la comparteixo gens. Ja ho vaig dir en el seu moment i segueixo pensant el mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

És, simplement per clarificar uns aspectes de la meua forma de veure les coses.

Per començar, la Sra. ministra ja avançava que no donava suport, de moment que jo sàpiga encara no ho ha fet saber.

En tot cas, he dit abans i repeteixo que hi ha aspectes que puc compartir tant de l'esmena a la totalitat presentada pel PS com de l'esmena presentada pels lliberals, hi ha altres aspectes que no comparteixo. El Sr. López m'ha precisat en aquella demanda que li feia abans o aquella precisió que li demanava, en com pensava substituir la fundació de l'esport que jo no sóc favorable doncs, m'ha dit que directament ho ha d'encapçalar el ministeri. Bé, jo crec que en la meua forma de veure el ministeri ha de ser el pal de paller de dirigir la política esportiva i ha de controlar, però jo crec que fa falta l'organisme que el projecte de llei de DA deixa de banda, que jo entenc que... i de fet això s'ha de tornar al Consell Andorrà de l'Esport, ampliant les seves capacitats, les seves funcions, jo crec que és un estament necessari i que té en compte també la presència dels comuns, que aquí pràcticament no s'ha parlat, l'esport té a veure a nivell organitzatiu i de foment doncs... és un tema que va des de l'àmbit individual personal de cada un fins als esports col·lectius regulats a nivell governamental, de les federacions i dels clubs i també a nivell dels espais, depèn de les categories d'esports doncs els comuns també han de poder dir la seva. Jo crec que aquest és un aspecte força important que comparteixo amb la proposta de text alternatiu d'Andorra de tornar a aquesta figura del Consell Andorrà que per a mi és una qüestió molt important.

Dit això, aprofito per manifestar tot i que comparteixo bona part d'aquestes dues esmenes a la

totalitat, hi ha aspectes que no comparteixo. Per tant el meu vot, tant en una proposta com en l'altra, serà d'abstenir-me.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per Unió Laurediana-Independents de La Massana, Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Vist el tecnicisme d'aquesta llei Sra. ministra, penso que realment anirem molt més ràpid si vostè tornés a treballar el text amb les coses positives de cada un. Per què? Perquè estem a finals de legislatura. Estic d'acord que podríem treballar les esmenes en comissió, etcètera, però és clar, s'ha de veure també que hi ha consellers de la minoria que, és clar, tenen moltes comissions legislatives i que de vegades hem de desplaçar comissions perquè, és clar, no tenim el temps perquè hi ha solapaments de comissions i per tant ho dificulta.

Com deia el Sr. síndic, a finals de legislatura amb aquest volum de lleis, moltes lleis es quedaran al calaix. Llavors, jo el que proposava és acceptar l'esmena a la totalitat per justament treballar aquesta llei, ja que és tècnica i que teniu el servei tècnic per fer tot això i dir: "Doncs mira, aquesta esmena sí que és vàlida per tal motiu..." i llavors avançaríem molt més perquè llavors en comissió no hi hauria tantes esmenes. És això, en aquest sentit positiu.

Jo crec que de vegades veiem la minoria com un enemic... No, no, la minoria ajuda, proposa coses positives per avançar i millorar el text. S'ha de veure això com una oportunitat, no com un fracàs. És en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Justo Ruiz.

El Sr. Justo Ruiz:

Gràcies Sr. síndic.

Començant pel final Sra. Montaner, jo entenc que les comissions estan per això, per millorar les lleis i per treballar les esmenes. Està clar que jo segurament sóc el menys polític de tots els que estem aquí, no tinc ni l'habilitat per col·locar tan bé les paraules com el Sr. Costa o l'experiència del Sr. López,

intento apel·lar el meu sentit comú. I crec que avui més que mai estem veient el futur que ens espera, aquest equip que estan formant, aquesta complicitat ens diu molt clar cap on anem.

Tenia una cita preparada de Confuci però crec que és més apropiada una de Groucho Marx que encaixa perfectament: *“Aquests són els meus... -i canvio “principis” per “valors”- Aquests són els meus valors i si no t’agraden tenim més”*

Els valors Sr. López, en el món de l'esport, són intrínsecs i van en la persona. Evidentment s'han de posar per escrit si estem més tranquils, però en el món de l'esport no cal que estigui escrit en una llei tot i que tècnicament i políticament segurament és el correcte; en el món de l'esport s'entén que els valors són intrínsecs.

La gran diferència entre vostès i jo és la seva ambició política... Jo no en tinc cap! Jo vaig arribar aquí i he tingut la gran oportunitat de viure una experiència i d'estar vivint una experiència única, però no tinc ambició. La seva ambició s'està convertint en obsessió i en l'actitud constant de posar pals a les rodes, i el que no es pot, al meu humil entendre, és utilitzar un projecte de llei, una llei de l'esport per fer política. Crec que en comissió haguéssim sigut capaços de posar-nos, com bé diu el Sr. Costa, de posar-nos totalment d'acord i discutir les esmenes i les que s'acceptin perfecte, i les que no... Hagués sortit una llei perfecta, però tampoc sé, i no entenc per què en política s'ha de tenir la necessitat de dir l'última paraula, i de quedar per sobre de l'altre, i de renunciar a la humilitat... Perquè al carrer no s'entén! La gent del carrer el que vol són resultats i que surtin lleis que ens puguin fer millorar el país.

Les discussions que tenim nosaltres aquí queden en això, en veure qui està per sobre de l'altre... Joestic per sota seu a nivell polític; jo la tècnica no la tinc en la paraula, la tinc als peus. Malauradament del cap als peus pot anar, dels peus al cap és complicat!

Jo agafo el guant que el Sr. Costa ha tirat. Ens veiem en comissió, discutirem, em farà la bronca perquè segurament no li ha agradat res, i al Sr. López tampoc no li han agradat res les meves paraules, estic per aprendre, accepto la bronca però, si us plau, anem a treballar! I si hi ha moltes lleis facin una proposta Sra. Carine. L'últim any de legislatura que no entrin, renunciïn també a cobrar el sou, no treballem i l'últim any de legislatura ens dediquem... doncs no sé, a fer política per les properes eleccions.

El Grup Parlamentari Demòcrata treballarà tots i cadascun dels projectes que entrin a comissió, tots, fins a l'últim dia. Nosaltres no estem mirant si hi ha eleccions demà, dins de quatre mesos o l'any que ve... Jo almenys! Jo almenys! Segur que els més

polítics, Sr. López, com vostè evidentment ja estan en aquest punt. Jo no, jo treballaré fins l'últim dia, entre altres coses perquè em costa fer política... A mi el que m'agrada és l'esport!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

Primer els presentadors de les esmenes a la totalitat i després la resta de grups.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Començaré pel final Sr. Ruiz, si m'escolta un segon. Simplement perquè jo crec que vostè pot ser tant polític com qualsevol. Vostè es fixa una limitació que no sé d'on la treu. La llàstima és que no en vulgui ser de polític... Això és una altra cosa. Ha tingut dos intervencions i no ha parlat d'esports. Ha parlat de pactes electorals, de no sé què, ha recordat... Això és fer política! Avui veníem a parlar d'esports i vostè no ha parlat ni de les subvencions, ni de la línia esportiva... de res! Ha parlat de l'altre. Això no és fer política, no és ni fer política ni fer parlamentarisme però, vostè podia haver parlat perfectament d'esports avui perquè a més és un tema que coneix i segurament el coneix millor que nosaltres, però no li ha donat la gana de parlar d'esports! I ha vingut a parlar de les anècdotes i dels temes col·laterals.

Breument, quant a les diferents intervencions ara he entès una mica més bé el que explicava la Sra. Sílvia Bonet. Ja tinc la tranquil·litat que almenys tindrem alguns vots per les esmenes presentades pel PS, per algunes no dic totes, però com que hem coincidit tant amb la intervenció, segurament ja podem comptar com a mínim amb quatre vots per algunes de les esmenes.

En relació al que deia el Sr. Víctor Naudi, nosaltres tenim la sensació que el Consell Nacional de l'Esport no ha funcionat massa bé, i bé, potser no és una proposta encertada, però pensem que quan es vincula la qüestió política d'aquests ens, hi ha varis exemples, amb la sanitat i altres àmbits, que no acaben funcionant. I sobretot com deia abans, quan hi ha un canvi polític hi ha la voluntat d'aplicar unes polítiques diferents, i crec que el tema del SAAS és el més clar, no és fàcil, perquè hi ha un organisme que és independent dels ministeris en els quals hi ha una sèrie d'inèrcies, una sèrie de qüestions que costen molt de canviar. I nosaltres, si tenim l'opció de governar, volem canviar la política esportiva

d'aquest país des dels ministeris escaients per poder-ho fer.

Anant a la intervenció de la ministra i veient el to de la seva segona intervenció, deixi'm que potser m'adhereixi a la tesi del Sr. Costa que potser li han escrit el discurs i que potser qui li hagi escrit no li ha fet segurament cap favor. Això tingueu-ho clar! Jo crec que ho fa més bé quan ho fa amb el seu estil natural i directe, que quan agafa postures impostades que no li són pròpies de la seva manera de fer.

El que sí que ens agradaria que ens expliqués, ja que tenim aquest debat de totalitat que és per parlar de política esportiva, quina és la línia esportiva que té aquest Govern. Perquè com que de la Llei no se'n desprèn res, i encara que vostè em digui que no, les subvencions esportives marquen una línia molt clara, vostè m'ha explicat ara que les retallades vénen per la crisi. Però jo entenc que la crisi deu ser per tots. Si hi ha retallades, han de ser tots. Jo no critico l'esquí. Vostè m'ha dit, vostè critica l'esquí. No critico l'esquí i vull que quedi molt clar. No és cert. defenso a demés com a esport nacional l'esquí.

Ara, el que no entenc és per què a uns se'ls hi retalla les subvencions de manera significativa i a uns altres se'ls hi ha d'augmentar. I no comparteixo de cap manera la nova línia de les polítiques de subvencions que aquest Govern vol aplicar. Sense dir-ho, perquè vostè no té la valentia de dir-ho, perquè jo crec que vostè hauria de venir aquí i dir, sí, nosaltres creiem amb aquest esport nacional i volem dedicar-hi recursos de manera preferent perquè volem un molt bon resultat als esports. És legítim. Però és que tothom ho ha de saber. El que no val és anar fent poc a poc aquest canvi, anar entenent a les federacions esportives, les dificultats econòmiques amb el seu dia a dia i no dir-ho. És una línia esportiva, és la seva. Nosaltres no la compartim i pensem que en aquesta Llei s'obliden dels aspectes fonamentals que ha de ser una política esportiva.

Després, que m'ha quedat pendent el tema de l'esport estudi en l'anterior intervenció, i he vist alguns caps que feien que no a la bancada demòcrata, aquí novament, és a dir, aquí hi ha esport estudi per l'esquí i per al futbol, però altres federacions no han de tenir accés. Insisteixo, és una demanda insistent del Consell dels Joves. El que es demana és una segona tarda intensiva als centres de segona ensenyança, per exemple a Espanya o a França fan sovint aquests horaris intensius, i val que el Sr. Justo Ruiz ha parlat de la seva situació particular, jo li puc dir la que visc a casa meva amb esportistes de 12 i 14 anys que arriben cada dia a casa entre les 8.30h i les 9 de la nit. I a partir d'aquí has de fer els deures, també tens ganes de sopar amb elles, de parlar una estona. El que s'està demanant

són uns horaris que comencin més aviat amb unes jornades intensives que puguin acabar a les 3h o 3.30h sense cap reducció d'hores lectives, i que tota la seva vida, els seus entrenaments, poden fer els deures abans d'entrenar, és a dir que tinguin una vida més qualitativa en l'entorn familiar, en l'entorn esportiu, i també que puguin fer els deures i els treballs escolars.

Em sembla una demanda molt legítima i molt comprensible des d'un àmbit social, des d'un àmbit de la vida de les famílies i des d'un àmbit esportiu. Però com que he vist molts No a la bancada demòcrata em sembla que serà difícil que tiri endavant.

I ja finalment amb el tema de les subvencions, Sra. Gelabert, com deia abans, vostè ens ha d'explicar clarament el contingut de l'article 37 apartat 4 les lletres atorgament de les subvencions, perquè vostè que diu que s'ha reunit amb totes les federacions, deixi'm que li posi en dubte, perquè jo sí que les he contactat totes d'una manera o d'altra, i una gran majoria no coneixien el Projecte de Llei. Li dic, l'he enviat a uns quants presidents de federacions, se'ls hi va presentar un esborrany fa molt temps i no estaven al corrent del contingut de la Llei. Quan l'han conegut, aquesta preocupació que li transmeto sobre com acabarà aquesta política de subvencions, és a hores d'ara molt generalitzada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal, Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Gelabert, vostè ha caigut en el seu propi parany. Avui vostè ha caigut al seu propi parany. Perquè en el seu primer discurs, el que llegia, el que espero que li hagin escrit, ens acusava de voler obstruir l'acció de Govern, de no ser proactius, de no voler aportar, de no ser positius, i de sempre negar-ho tot per posar pals a les rodes. Això ho ha dit vostè. No sé si literalment però aproximadament amb aquestes paraules.

Però la seva segona intervenció no s'està de citar-me literalment. I ho fa per recordar que jo mateix, quan ha calgut, i ho he fet en repetides ocasions, no em cauen els anells quan s'han de dir que les coses estan ben fetes es diuen, i ho reconec. I a la cita que vostè avui ha emprat, justament feia això, jo a diferència del que vostè deia al començament de la seva segona intervenció, mai he dit, vostè ha dit "el Ferran Costa

no li agrada l'Agència Andorrana Antidopatge". Busqui-ho, tiri d'hemeroteca i porti'm-ho! Jo això no ho he dit mai.

Jo el que li he dit en repetides ocasions, gairebé ratlla el cansament, és que hem regulat l'antidopatge malament. Això sí que li he dit. Que els treballs de l'agència siguin correctes i que és bo per Andorra que hi hagi una Agència Andorrana Antidopatge, li vaig manifestar públicament aleshores, i avui vostè ho ha recordat. Per tant, vostè soleta cau en la paradoxa, m'ataca dient-me que no fem aportacions positives, però em llegeix justament les cites positives envers el seu Govern. No ha estat ni la primera ni l'última.

I sap per què ho fem això nosaltres? Perquè ens prenem seriosament Sr. Ruiz, la feina de parlamentaris, que és la de l'impuls i control de l'acció del Govern. Impuls per impulsar aquelles polítiques que creiem que són encertades. I control per posar mesures a les que creiem que no ho són tant.

Fem la nostra feina! Li agradi o no li agradi! La fem i la continuarem fent.

Sr. Justo Ruiz, vostè amb molta humilitat ens ha recordat fa uns moments que segurament, també ho ha dit més o menys així, és el menys polític d'aquesta Cambra. Però també és paradoxal que avui vostè l'únic que ha vingut a fer aquí és política. Mentre les forces de l'oposició estàvem recordant com es podria millorar un text que regula l'esport al nostre país i fèiem aportacions en aquest sentit i ens limitàvem simplement a això; vostè ens parla de pactes, ens parla d'anècdotes de quan són les eleccions, ens parla de quan s'ajunten les forces polítiques, ens parla que tenim una ambició política i una obsessió.

Tenim una obsessió, la de fer les coses ben fetes per aquest país. Aquesta li asseguro que la tenim. L'hem demostrat durant els darrers tres anys i mig i li continuarem demostrant. Aquesta és la nostra obsessió i aquesta és la nostra actitud. Tingui-ho clar! No pas una actitud constant de posar pals a les rodes, ni necessitats de dir la darrera paraula. No es tracta d'això!

La confrontació política ben entesa és una dialèctica on l'anàlisi crítica ha de prevaler per damunt de totes les coses. Cosa que vostès moltes vegades, i avui aquí ho hem vist, no estan disposats a fer. Mal favor fem al país sense entendre aquestes premisses. Mal favor li fem! Perquè si alguna cosa n'ha de sortir d'aquesta Cambra és el millor per Andorra, i voler aportar en positiu esmenes que millorin textos legislatius en bé del país, penso que és lloable, no pas criticable.

Per tant, vostè que parlava de fer demagògia, potser l'ha feta vostè dient-nos que vostè no fa de polític sinó fa d'apolític, també li he de preguntar, potser no està en el lloc que li pertoca. Perquè aquí venim a fer política, venim a fer lleis, venim a fer acció legislativa. Aquesta és la nostra feina, li recordo, suposo que vostè ho té clar. A mi em consta que vostè ho té clar, no sé per què ho ha dit això avui aquí? No ho entès.

Però aquesta humilitat de la qual parlava, de què potser és el menys polític, potser és una falsa humilitat perquè avui vostè ha actuat plenament de polític. Jo penso que molts dels companys consellers el felicitaran al sortir d'aquí perquè ho ha fet. Per tant vostè ha fet de polític.

La Sra. Gelabert em suspenia, jo li dono nota.

Sra. Gelabert, deixi'm que torni a fer esment de la regulació antidopatge. L'agència andorrana antidopatge m'agrada i m'agrada molt, ja li deixo la cita, però és posterior a què vostè ho hagi dit. Ho dic ara, però pensi que tota l'Europa continental, l'antidopatge es regula mitjançant lleis orgàniques. I orgàniques és l'equivalent al nostre país a una llei qualificada. Ho ha fet Espanya nombroses vegades. Ho va fer al 2006 i al 2013.

Ho ha fet França, l'any 65, l'any 89 i l'any 99. I la darrera modificació l'any 2006. Ho ha fet també la llei portuguesa 38/2012, regulant de manera orgànica aquells aspectes que són tan sensibles com els drets fonamentals. I en la mateixa línia ho han fet també països com Bèlgica i com Itàlia.

El tema de l'agència antidopatge i el tema de crear agències per regular aquests tipus d'aspectes és més propi de països anglosaxons. Nosaltres ni ho som ni ho pretenem ser. Per tant, per això hem posat de relleu múltiples vegades que caldria regular l'antidopatge d'una manera més seriosa, i encara avui li demano que ho tingui en compte perquè tenim una bona oportunitat d'esmenar l'error. Tenim l'oportunitat, tal i com li presentàvem en el nostre text alternatiu, de treure d'aquesta llei el capítol dedicat a l'antidopatge i regular-lo mitjançant una llei qualificada que ens trauria de tot dubte. Serà que ara amb la quantitat de lleis que tenim damunt la taula, ens en vindrà d'una! Fem les coses ben fetes. Aquesta és la nostra obsessió Sr. Ruiz, fer les coses ben fetes. I nosaltres no defallirem en demanar-ho tantes vegades com faci falta.

Es queixava també la Sra. Gelabert que no entenia el text legislatiu i que estava molt decebuda per aquest text alternatiu que nosaltres presentàvem. No ens l'hem tret de sota la màniga. El que li dèiem, és un text que reordena moltes de les premisses que vostès mateixos presenten, amb la voluntat de millorar-lo. I

és un text que difícilment reordenar tot el text legislatiu via esmenes hagués sigut prou clarificador de quina era la intenció, quines eren les aportacions que el Grup Parlamentari Liberal té la intenció d'aportar. Per això ho hem fet, no pas per posar els pals a les rodes a ningú. I cregui'm, en un esforç de pragmatisme i realisme, els assegurem que l'aritmètica de la Cambra parlamentària la tenim clara, la tenim molt clara. Amb la qual cosa, aquest text alternatiu que proposàvem era per posar en relleu que en aquesta llei hi ha molta feina a fer. La qual cosa constata, -ho dic altra vegada-, les 75 esmenes presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn de la Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Carine, no ho havia interpretat com un fracàs, però reconec que no havia entès el que defensava igual que el Sr. Ruiz penso que és una feina que ara haureu de treballar en comissió legislativa.

Sr. López, parla d'esports estudi i dels programes que hi podrien haver per l'esport en general a nivell de programes esportius. Puc estar d'acord amb vostè, a mi també m'agradaria tenir un esport estudi per tots els esportistes del nostre país. Potser no tan extensiu com proposa la Carine via esmena en tots els sistemes educatius i en totes les línies educatives, però sí que potser amb més esports.

El que passa és que aquí crec que també és un tema polític i hauríem de veure quin cost suposa això per l'Estat. Perquè sabeu que el fet de tenir l'esport estudi, en aquest cas l'esquí estudi, té un cost associat. I això realment s'hauria de calcular la possibilitat o no. Crec que potser no tocaríem la Llei de l'esport, potser hauríem de veure amb el ministre Jover de poder calcular i veure quin import econòmic suposa això per l'Estat.

Pel que fa al futbol, segurament ho explicarà molt millor el Sr. Justo Ruiz, però sí que és veritat que el futbol és un programa que ve subvencionat per UEFA, i aquí el Govern d'Andorra evidentment no hi posa cap recurs econòmic. A més a més crec que seria bastant impossible que poguéssim assumir vist que els nens que fan l'esport estudi en aquest cas de futbol, van a l'Escola del Pirineu, una escola com bé sap és privada.

Les subvencions, es veuen en anàlisi de gestió i de projectes esportius. El que evidentment no podem fer és cafè per tothom. Potser ens agradaria, evidentment que sí, però tenim de fer una anàlisi de la gestió i dels projectes que ens presenten tots els clubs per poder donar cabuda als diferents projectes que ens presenten des de les federacions.

En aquest sentit, voldria explicar el perquè de la fundació de l'esport.

Com bé sap, independentment de què jurídicament segurament és la figura que millor s'adequaria per poder ajuntar privat i públic dins d'una manera de poder ajudar a tots els esportistes, com bé sap, el pressupost general de l'Estat cada vegada té més dificultats per assumir totes les demandes de la societat en matèria de promoció d'esport, i no obstant això, els poders públics tenen l'obligació legal de promoure les formes de vida saludable de l'esport, l'associacionisme i dels ciutadans.

La política esportiva dels poders públics ha estat planificada a mitjà i llarg termini i ha d'establir prioritats públiques. Per això, davant d'aquests recursos insuficients l'Estat ha d'establir criteris per donar resposta a la demanda de tots els sectors de la societat. I d'altra banda, té l'obligació legal de promoció de l'esport de les formes d'associacionisme que implica la pràctica de l'esport.

Per això aquest projecte de llei obra la porta i explora de manera estrictament regulada i sencer imposar noves vies de recursos, d'espònsors, premis i exempcions, que puguin contribuir a la promoció i al suport d'esports, entitats esportives o manifestacions esportives que amb una regulació tradicional no podrien rebre suport per la impossibilitat econòmica i ho fa dins de la regulació de la llei de les fundacions que ofereix les màximes garanties de control estatal pel que fa als objectius públics i al funcionament.

Nosaltres en lloc de prometre coses impossible, hem estudiat diferents vies de garanties per poder donar suport a l'esport. La fundació ofereix una gama més àmplia de possibilitats de promoció a qualsevol pràctica esportiva. Una mica el que buscàvem era poder crear un tipus ADO, que és el que trobem a l'Estat veí.

Només recordar-li Sr. Costa que es van abstenir en la llei de creació de l'agència antidopatge.

I sí, sí, reconec que no sóc molt bona fent retòrica però contràriament a vostè, però tampoc és que ens estigui donant aquí moltes solucions. Es dedica bàsicament a fer retòrica i a criticar tot el que estem proposant.

Pel que fa al dopatge i al Codi penal, crec que es confon, -no he pensat a explicar-vos-ho abans.

Pel que fa a la modificació del Codi penal, vostè ha confós el dopatge amb el tràfic. El que incloquem a dins del Codi penal de fet, ens limitem a afegir doncs els tipus d'elaboració i del tràfic de substàncies o grups farmacèutics. El que busquem no és cada any haver de canviar la llei per introduir les noves substàncies que sí que s'aproven des d'aquí el Consell General, simplement el que busquem és penalitzar el tràfic d'aquestes substàncies.

I pel que fa a la qualificació o no del Codi penal, ja li he dit dins de la meua primera intervenció que l'únic que havia de fer era qualificar els articles que vostè considerava que afectaven als drets fonamentals de les persones.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Dins del Grup Mixt...

Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Justo, jo penso que les seves paraules són desafortunades.

Des de la minoria treballem molt i molt a gust i intentem ser positius i pensem amb el ciutadà. Perquè el ciutadà es mereix que mirem les lleis amb cara i ulls.

I la minoria doncs, és clar, té pocs recursos comparat amb la majoria i, per tant, pel respecte a les minories s'ha de tenir en compte aquests factors.

No sé si s'ha preguntat algun cop el perquè de l'esmena a la totalitat perquè existeix, la podríem treure ja directament l'esmena a la totalitat si hem de treballar forçosament. S'ha preguntat el perquè existeix l'esmena a la totalitat? Per justament anar més ràpid. Perquè el ministeri té mitjans que els parlamentaris no tenen, llavors quan els parlamentaris ja s'han plantejat doncs una sèrie de modificacions doncs, potser amb el ministeri amb els mitjans que tenen van molt més ràpid, sinó, ja ho podríem treure del Reglament del Consell General Sr. Justo, és veritat, no faria falta si hem de treballar sempre en comissió.

Llavors, pensem... És clar, des de la majoria suposo que és molt diferent perquè, és clar, entre quinze i una persona, per exemple la Sra. Bonet o el Sr. Víctor Naudi, veieu que no és el mateix a nivell del nombre de comissions. Penseu que és el sou el que motiva? El sou? És que és el de menys! M'enteneu?

Estem per què? Pels ciutadans i per amor al país, si no, ens quedem a casa! I a mi el que em sobta és que molt sovint amb el volum de lleis que tenim, és clar després, vinga! Tot a correuita! Treballem en comissió i després què fem? Pròxima legislatura modifiquem moltes coses que hem fet anteriorment.

I jo penso realment que hem de fer una reflexió global. No pot ser... No pot ser de treballar tant de pressa en coses de gran calat que tindrà un impacte a nivell econòmic i a nivell de moltíssimes coses... i que després retoquem tot així? És que francament! Per què? Per posar-se la medalla de què he fet la llei tal i que haurem de modificar després? Jo penso que hem de canviar de ritme i d'això en parlo en to... Saps? No política, eh? És a dir, en to constructiu, de veritat. Hauríem de fer una reflexió global.

Bé, dit tot això és clar, en la pràctica parlamentària ens hem de fer aquestes preguntes. Jo estic d'acord amb el Sr. síndic que amb el volum de lleis... amb el volum de lleis que s'han presentat...

(Se sent riure)

És clar, s'hauria de fer alguna reflexió, perquè és clar aquestes lleis tens el treball en comissió fins al final, evidentment! I si després no arribem a votar-les? Es queden al calaix. Això és llàstima... És llàstima!

Si tenim una eina que pot facilitar el procés, diguéssim l'anar més ràpid, perquè aquesta llei és una llei important penso, per què no? És una llei tècnica, a més. No veig el problema! El problema quin és, el fracàs perquè retornem el text al Govern? No, el Govern ha fet unes bones bases i nosaltres des de l'oposició què fem? Aportar coses positives i res més! M'enteneu? És que tampoc és la majoria d'un cotat i... Treballem tots pel país. És en aquest sentit, d'acord?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Algun altre conseller...

Sr. Justo Ruiz.

El Sr. Justo Ruiz:

Gràcies Sr. síndic.

Moltíssimes gràcies Sra. Montaner per l'explicació didàctica del perquè serveix l'esmena a la totalitat.

Sr. López, li compro el projecte d'esport estudi; encapçalo el projecte de futbol-estudi i si vol li puc dir la quantitat de diners que inverteix la Federació Andorrana de Futbol per tirar aquest projecte endavant.

Li compro, però necessitem un estudi molt més profund. Donar dos tardes de festa són suficients per millorar el nivell dels nostres esportistes? És referèix a donar dos tardes de festa a totes les escoles del país? Jo no sé si existeix això... Segurament el ministre ens ho podria explicar ràpidament, a mi em costaria més, bastant més, però crec que hi ha convenis, els sistemes són diferents, no sé si hi hauria la possibilitat de tirar endavant un projecte com el que vostè proposa, que li torno a dir que m'encantaria perquè de fet nosaltres hem lluitat per intentar tirar endavant aquest projecte amb els nostres xavals però realment és complicat.

Tenen capacitat les federacions d'assumir el cost que suposaria posar entrenadors per aquests esportistes? No ho sé. Jo demano coses que se m'acudeixen. És realment viable? L'Estat es pot permetre una inversió a aquest nivell? No ho sé, mirem-ho i parlem-ho. Jo seria el més content de tots perquè fa temps que lluitem i tenim la gran sort de poder comptar amb una subvenció d'un organisme internacional que ens permet poder tirar endavant aquest projecte i li puc assegurar que els xavals no són conscients de la sort que tenen.

Sr. Costa, m'ha cridat? O el volum de...

(Se sent riure)

Em té acostumat i l'última vegada quan van discutir el tema del dopatge també em va... i li agraeixo perquè de veritat que li tinc molta estima perquè considero que és una persona que pot arribar a empatitzar molt, i de fet jo crec que tenim una bona relació... però em sembla que m'ha cridat!

(Se sent riure)

Jo he començat dient, Sr. Costa, que estem segurament en la comissió més agradable i agràida de les que segurament existeixen perquè precisament els temes que tractem anem tots en la mateixa direcció i som capaços de trobar punts d'enteniment per tirar endavant els projectes o les propostes que es puguin debatre. Aquesta no és diferent, i li torno a dir, jo estava convençut que aniríem a la comissió a treballar les esmenes i que discutiríem però que arribaríem a bon port, perquè vostè vol que aquest projecte de llei tiri endavant, i jo estava convençut que aniríem allà però no d'aquesta manera, no havent de discutir una esmena a la totalitat que s'haurien de plantejar vostès mateixos perquè un 2% del canvi d'una llei o d'un text a la proposta no sé si realment dóna per fet... no se m'emprenyi, que em té una mica acollonit!

(Se sent riure)

No sé si aquest tant per cent és suficient per tirar endavant una esmena a la totalitat i que torni el text

al Govern. Jo considero que amb el treball en comissió i amb l'entesa que existeix en aquesta comissió haguéssim millorat, i jo confio en què ho farem, millorarem el que vostès creuen que s'ha de millorar i discutirem del dopatge, i ja veurem si tenim la capacitat nosaltres de poder millorar aquest tema perquè el món del dopatge és un món a part... un món a part, evoluciona a cada hora, per tant, nosaltres el que fem és reforçar a l'Agència Andorrana Antidopatge que el seu dia la van crear i que considerem que és l'organisme que s'ha de preocupar en aquesta matèria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

Els demanaria ja d'anar tancant el debat.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, crec sincerament que estem anant a millor un cop els membres de DA deixin els escrits doctrinaris i comencem a parlar de la temàtica i de l'esport comencen els temes interessants perquè hem vingut avui a parlar d'esport tot i que després el primer torn d'intervencions jo no sabia de què estàvem parlant. Bé, jo sí que sé del que havia parlat jo però no entenia a què responien les intervencions tant del conseller demòcrata com de la ministra de DA igual que vostè. No ho facin més, ni un ni l'altre, és a dir vinguin, parlin d'esports amb els seus papers, amb el seu estil directe perquè a més vostè que em diu que no és polític quan ho fa, ho fa molt bé. La primera intervenció que hem tingut amb el cap avall i no li ha sortit tant d'això com li surten ara les actuals intervencions.

Però bé... Ara, llàstima que ens queda poc temps. Si haguéssim començat a parlar d'esports des del principi haguéssim tingut més temps i ara el Sr. síndic, van varis torns d'intervencions i entenc que el debat s'ha d'anar acabant.

Quant al tema de l'esport-estudi, nosaltres el que demanem és que es reculli el principi a la llei i que reglamentàriament s'estableixi, i vostè i la ministra en parlen d'unes inversions importants i d'uns esforços, perquè ho vinculen segurament molt amb l'actual esport-estudi d'esquí, l'actual esport-estudi de futbol. Però és que estem parlant d'un reajust de recursos. Per tant, en principi no hi ha d'haver tant esforç econòmic, d'uns horaris escolars diferents, d'alguna petita adaptació, estem parlant sempre de

pocs esportistes federats que escullin les federacions que s'entengui que han d'entrenar més hores, perquè amb aquests horaris actuals, aquests esportistes que competeixen quan surten a les cinc no poden entrenar més de dos o tres hores per no arribar a casa a les deu de la nit, haver de sopar i haver de fer els deures. Quan van a competir a Espanya i a França els seus competidors directes entrenen més hores que ells perquè acaben a les tres de la tarda.

Llavors, doncs, s'haurà de tenir en compte. Però no estem parlant ni d'una instal·lació, ni de fer classes en horaris diferents com passa amb l'esquí que entrenen de dia i fan classe a la tarda vespre, sinó simplement una organització més eficient per donar més qualitat de vida, més qualitat competitiva i més qualitat a les famílies d'aquests atletes que entrenen. Només estem dient que es reculli aquest principi a la Llei i, evidentment, el Govern de torn ho haurà de regular en el seu moment com creu que cal fer-ho i, evidentment, sempre dins d'un àmbit relativament petit i reduït.

Quant a la fundació de l'esport que la ministra em defensava, jo no he vist les esmenes del Grup Demòcrata, però no sé si tindrà molt futur la seva proposta, perquè em sembla que una majoria de grups proposen la seva supressió. Nosaltres no hem entès aquesta regulació. Insistim en què a demés la creació de més càrrecs i gerents i responsabilitats i aquesta manca de control polític no ens agrada, però és que a demés l'article que regula com s'escullen els membres de la fundació no hem entès absolutament res.

I quant al tema de les subvencions, doncs, sincerament, lamento que no sigui més clara. Vostè torna a dir que la Llei recollirà uns plans, uns principis. No sé si vostè ha tingut accés a les esmenes que s'han presentat des del PS en aquest sentit, i si entén que aquests criteris de subvencions no mereix tenir en compte aspectes com el suport a l'esport base, a l'organització d'esdeveniments. Perquè sincerament, l'actual redactat sembla... bé, no sembla, si es llegeix les lletres que tampoc sabem ben bé si els criteris de la a a la f, s'entenen com criteris de més important a menys importants, o són simplement criteris enumeratius. També hem fet una esmena en aquest sentit. Potser agafat d'aquesta manera sembla molt clar que llarga vida i bona vida pels esports de neu i de muntanya, i la resta a patir. Sincerament! És el que es desprèn. Però en tot cas hi ha esmenes en aquest sentit i a veure com acaba el Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Ruiz no l'he cridat i si vostè entén que el to dels decibels emprat no era el correcte, també li dic que malauradament i això no li interessa gaire a la gent, però ho saben per exemple els meus excompanys de grup parlamentari amb els quals vaig tenir la sort de poder treballar conjuntament molt de temps, pateixo una patologia crònica auditiva que fa que a vegades això passi. Ara bé, el to vehement i rotund li admeto, perquè penso que s'ho mereix. S'ho mereix la situació, no pas vostè. Però s'ho mereix!

Dit això, Sra. Gelabert, perdoni que insisteixi en el que li deia abans, però vostè llança afirmacions i penso que no acaba de valorar les conseqüències que les seves afirmacions comporten. Perquè el que fa és caure una altra vegada en la contradicció. Vostè ara m'ha recordat que el Grup Parlamentari Liberal, aleshores es va abstenir a la Llei de creació de l'Agència Andorra de l'Antidopatge. I aquesta abstenció no sé si la denuncia en positiu o en negatiu. No cal repetir una altra vegada tota l'argumentació que vam fer en el seu dia de perquè ens absteníem d'aquella Llei, però sàpiga que la situació del nostre país aleshores quant a l'antidopatge era delicada. N'és perfectament conscient vostè, perquè estàvem en llistes, aquelles llistes que, gràcies a Déu, fa molts mesos que no en sentim parlar de llistes negres, però hi érem pel que fa a l'antidopatge aleshores.

I el que no podia pretendre el Grup Parlamentari Liberal, perquè no ha estat mai la seva voluntat és posar pals a les rodes a solucionar els problemes del país. Ara bé, aquell problema va quedar solucionat i nosaltres estàvem justament i creiem que hi ha de ser, una l'Agència Andorrana Antidopatge.

Una altra cosa és, Sr. Ruiz, que tot allò que regula l'antidopatge es faci mitjançant una llei qualificada. Una cosa no és pas incompatible amb l'altra. L'Agència Andorrana Antidopatge s'anava a encarregar d'aquests aspectes. Subscriu les seves paraules completament. És clar que sí. Però això no és incompatible en cap moment d'allò que nosaltres estem manifestant.

Sra. Gelabert vostè mencionava el tema de les substàncies i grups farmacològics prohibits i l'elaboració i tràfic de substàncies nocives que això afectaria al Codi penal. És un tema un pèl complex, li reconec. Però atenció, no, no. No anem malfixats,

no anem confosos. La determinació de quines substàncies han de ser substàncies o grups farmacològics prohibits depèn d'una decisió externa a les autoritats del país. Ja que la seva definició que s'introdueix en el Codi penal en el nou article 288 bis assenyala literalment llegeixo: "que es consideren substància o grup farmacològic prohibit als efectes d'aquest codi, aquelles que apareguin en la llista aprovada per l'Agència Andorrana Antidopatge i publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra on les llistes aprovades per organismes internacionals en el marc de convenis internacionals sobre la matèria, sempre que no siguin considerades com a substàncies específiques en els documents esmentats."

Per què li llegeixo aquest articulat? Doncs, perquè hem de tenir en compte que aquesta llista canvia cada any i que s'ha d'actualitzar per adaptar-se a la que vagi establint l'Agència Mundial Antidopatge, i és evident que la seguretat jurídica que ha de derivar dels preceptes del Codi penal és aleshores qüestionable. Nosaltres això ho volem evitar.

Per primera vegada en aquesta darrera intervenció Sra. ministra, hem escoltat els perquè, la motivació o les justificacions de la Fundació de l'Esport. Li dic que ho han fet d'una manera força superficial. Però ja li avanço que a hores d'ara, sense unes motivacions i unes explicacions aprofundides, la nostra valoració és que aquesta Fundació de l'Esport no ens cal. En això estem d'acord amb molts dels altres companys de la Cambra, perquè el que no podem fer, el que no ens podem permetre, és de manera alegre anar rescabulant cada vegada els diners públics i creant fundacions, càrrecs i salaris que no són necessaris.

Vostè una de les argumentacions per a les quals justificava aquesta Fundació de l'Esport era donar una gamma més àmplia de possibilitats per a la promoció de l'esport. Doncs, bé, en aquest text alternatiu tan endimoniat que els liberals hem presentat, li donàvem ja una via de solució justament en aquest aspecte, sense haver de crear cap fundació, sense haver de crear cap entitat, sense haver de crear cap organisme que ens costés més diners públics. Ans al contrari, introduïem esmenes que parlaven de desgravacions fiscals que es podrien dedicar perfectament, justament, a l'objectiu tan lloable i tan necessari que vostè estava esmentant, que és la de donar sortida i més suport a més modalitats esportives.

Per tant, una altra vegada, aquesta Llei tan deficitària que hem presentat i tan dolenta i que fa tanta nosa, aparentment donava solucions. No porta, no es tracta de la coincidència fil per randa, caràcter per caràcter que li ha donat el programari, Sr. Justo Ruiz, del seu text de Llei al nostre. No cal

que li torni a explicar. Ho he fet en repetides ocasions i no m'estendré més. És amb el reordenament global que fa aquesta Llei, és amb les aportacions que fem amb aquesta Llei i és amb els capítols que traïem d'aquesta Llei.

Per tant, una cosa i l'altra penso que donen visions de la realitat molt diferents.

Per acabar, reiterem el compromís del Grup Parlamentari Liberal d'allí on pertoqui, intentar aportar en positiu perquè el text legal resultant de les nostres discussions sigui el millor per Andorra i per l'esport del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

No sé si la Sra. ministra desitja intervenir...

També li demanaria d'anar concloent, si us plau.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Quin és l'objectiu de l'esport estudi?

És reduir les hores, no reduir sinó tenir més hores evidentment per tenir l'entrenament.

Quan li deia l'increment de cost, independentment del cost que suposaria a nivell d'educació, però quan parlàvem a nivell esportiu, entenc que quan els nens surtin de l'escola en hores més avançades, necessiten d'un entrenador que els hi faci la feina per poder créixer en la seva vida esportiva.

El problema que jo em referia també, a part de l'educatiu, era aquest. És a dir que haurem de dotar a totes les federacions de més recursos perquè puguin tenir més entrenadors o més o bé a ple temps o en tot cas a temps parcial però perquè puguin cobrir aquestes hores en què els nens estaran pendents de fer l'entrenament. Aquí és on em referia que potser és el que havíem de valorar si políticament interessa o no.

Vull donar el cas d'un exemple d'un esportista que vam tenir l'any passat, que no formava part de l'esquí estudi, tampoc del futbol, una nena en concret, que es va trobar en una situació. I és veritat que vam tractar gràcies al Ministeri d'Educació, vam tractar aquest cas específicament, i li vam donar l'oportunitat per poder entrenar més hores i va tenir unes adequacions escolars.

Tenim la sort aquí al país de ser un petit país, i els esportistes es poden tractar molt de tu a tu. És veritat que el gran volum és amb l'esquí estudi, i s'ha fet un programa específic per ells, però en els altres

casos es podria jo crec arribar a la solució de poder tractar cada cas específic, en el cas de què hi hagués la necessitat aquesta.

Però fer-ho general a les federacions, crec que és un tema molt més important i que abraça molts més recursos. I en aquest cas evidentment recursos econòmics si pensem que aquests nens hauran d'estar entrenats en les hores que no estiguin en l'aula d'estudi.

Pel que fa a la gerència de la fundació o les persones que puguin estar treballant dins de la fundació, és cert que amb el Grup Parlamentari Demòcrata vam veure la possibilitat de què hi hagués males interpretacions o en tot cas no volíem que pogués ser com alguna vegada s'ha tractat aquí com una agència de col·locació.

Per això s'ha fet una esmena des de Demòcrates per Andorra en què la gerència de la fundació serà un funcionari del Govern d'Andorra.

No estàvem amb conformitat amb l'Agència Mundial Antidopatge, des del 2006, no estàvem en cap llista negra, això sempre ho hem intentat recalcar, però no estàvem conformes. I el que es va voler amb l'agència andorrana antidopatge era sortir de la no conformitat, en cap cas de cap llista perquè no estàvem en cap llista.

Per què? Perquè ens vam trobar que cada vegada ens estaven posant més prejudges des de les federacions internacionals, i també ens haguessin prohibit també la realització de proves esportives que s'estaven duent a terme en aquells moments com properament en aquell moment la Copa d'Europa que s'havia de fer a Soldeu-El Tarter o el campionat del món de BTT que s'havia de fer a la Massana. Per això hi va haver la pressa aquesta i es va crear l'agència antidopatge.

I el que em preocupa moltíssim Sr. Costa és que només parli del tema del dopatge, que no parli del tema esportiu. Ha criticat anteriorment el Sr. López que ens hem centrat en un moment donat de política o no política, però em preocupa que realment vostè no fa en cap cas esment a cap tema esportiu sinó que només es centra amb el tema del dopatge.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun conseller desitja intervenir...

El Grup Mixt...

Grup Demòcrata...

Algun dels presentadors de les esmenes a la totalitat...

Bé, si no hi ha més intervencions doncs, donaríem per acabat el debat, i procedim d'acord amb l'article 94 del Reglament del Consell General a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, recordant que sí és sí a l'esmena i per tant, retorn del text a Govern, i no és no a l'esmena, mantenint doncs el text presentat pel Govern.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies.

10 vots a favor, 16 en contra i 1 abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat.

A continuació procedim a la votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu a Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí.

6 vots a favor, 20 en contra i 1 abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat amb text alternatiu i havent-se presentat esmenes a l'articulat, el projecte de llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 14.42h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877